

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci

Milujte se navzájem, jak jsem já miloval vás.
Jan 15,12

**„Svaté přijímání,* to je
nejkratší cesta ke svatosti.“**

blahoslavený Honorát Kožmiňski

* Pozn.: Řeč je samozřejmě o svatém přijímání vědomě prožívaném jako setkání s živým Pánem Ježíšem, na které se člověk dobře připravil.

Obsah:

šedesáté sedmé číslo

- 3 Ranní modlitba sv. papeže Jana XXIII.
- 4 Následovat Krista, to je cesta jistá
- 5 Jak spojit oddech a duchovní vzdělání? (TémaBox)
- 6 Neobyčejný příběh „šestiletého anděla“: Michaelka Hauková, malá svěťce mezi námi?
- 14 „Michaelko, pomoz!“
- 16 Každý z nás je povolán ke svatosti!
- 20 Řekli ti, kteří rozpoznali cíl – a trefili ho!
- 22 Kuřák Bible (Wilhelm Buntz)
- 27 Přiznání
- 29 Třicet tři „drahokamů“ zdobících Církev
- 31 Kněžší oběti komunistického pronásledování na Moravě (leták)
- 35 Čekání u fary / Domov / Exhumace
- 36 Udělal jsem nad motorem znamení kříže...
- 37 Modlitba manažera
- 38 Poznej své charisma!
- 39 Charisma evangelizace
- 41 Jak svatý Antonín kázal rybám
- 43 Charisma vyučování
- 45 Charisma proroctví
- 45 Gambler a proročké slovo
- 48 Za zdmi kláštera (Drasty)
- 54 „To promodlím“ ... a někdo v mém okolí také
- 55 Objednávkový kupon A.M.I.M.S.
- 56 Jak používat knihy z A.M.I.M.S. nejen pro sebe, ale i pro druhé?
- 57 Být manželkou... Marií nebo Martou?
- 60 Modlím se a přemýšlím
- 61 Nejen mluvit / Úpěnlivá dětská modlitba
- 62 Společenství čistých srdcí (SČS): Radost čistého srdce
- 63 SČS v kostce

Milovaní čtenáři!

Znáte „dvanáct plodů Ducha Svatého“? Podle staré tradice Církve, opírající se o text Listu sv. apoštola Pavla Galatům (Gal 5,22–23) jsou to ty v následujícím výčtu. Můžeme je použít „pro kontrolu, zda v nás Duch Svatý již působí“ – zda dáváme prostor jeho vedení a zda se v nás a v našem jednání projevuje:

1. Láska
2. Radost
3. Pokoj
4. Trpělivost
5. Shovívavost
6. Vlídlost
7. Dobrota
8. Mírnost
9. Věrnost
10. Tichost
11. Zdrženlivost
12. Čistota

Tento výčet, ale i mnoho dalšího, najdete v knížce *To promodlím*, která je dárkem k tomuto číslu časopisu *Milujte se!*. Více se o knížce dozvíte v článku na straně 54. Rádi vám pošleme další výtisky, kolik budete potřebovat... Text publikace je k dispozici také on-line na www.milujte.se a na www.fatym.com.

V Kristu P. Marek Dunda

Podpořte *Milujte se!* – objednejte si jej

Máme velkou radost, že se k vám dostává další číslo časopisu *Milujte se!*, který u nás začal vycházet díky iniciativě sester Matky Terezy. Vydávání dalších čísel se však neobejde bez vaší pomoci. Prosíme vás o modlitby – za nás, kteří časopis připravujeme, za všechny čtenáře a za ty, kteří časopis šíří dále k těm, kteří by se k němu jinak nedostali a nemohli si jej objednat. Jsme však raději, můžeme-li zasílat časopis čtenářům přímo domů, a nikoli jej pouze anonymně distribuovat.

Časopis posíláme všem zájemcům zdarma (je distribuován pouze v ČR). Náklady na výrobu a distribuci jednoho výtisku, které činí přibližně 20 Kč, jsou hrazeny výhradně z darů čtenářů. Dary na podporu časopisu *Milujte se!* můžete posílat na účet 2101330155/2010, specifický symbol 7777 a jako variabilní symbol použijte údaj ze složky, která je součástí záhlaví. Dary jsou potvrzovány a lze je uplatnit při snížení základu daně.

Časopis *Milujte se!* můžete objednat sobě nebo svým přátelům e-mailem na redakce@milujte.se nebo poštou na adrese redakce. Jen na vás záleží, zda časopis bude i nadále vycházet. Děkujeme za vaši podporu.

Jsme velmi šťastné, že časopis *Milujte se!* šíří pravdu a učení Církve a že prospěšnost a vzdělávací vliv je vidět ve svědectvích ze života lidí. Podporujeme a modlíme se za všechny, kteří se podílejí na vzniku tohoto časopisu.

Sestry Matky Terezy v ČR

Milujte se!

Časopis pro novou evangelizaci
67/2023, XVII. ročník, vydáno 24. listopadu 2023

Vychází s církevním schválením Biskupství brněnského
č. j.: Ep/1379/08 ze dne 25. 1. 2008

Koordinátor: P.ThLic. Marek Dunda, Th.D.
Šéfredaktor: P.ThLic. Pavel Zahradníček, Th.D.
Překlady: Terezie Eisnerová OP
Jazyková a grafická úprava: Ondřej P. Vaněček

Vydavatel: Milujte se! z.s., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se, www.milujte.se
číslo účtu pro zaslání darů: 2101330155/2010, specifický symbol: 7777

ISSN 1802-4327, MK ČR E 17470

Katolický časopis *Milujte se!* je zaměřen na osvětu a vzdělávání široké veřejnosti jako prevence náboženské nesnášenlivosti a xenofobie. Časopis vychází pod záštitou sester Matky Terezy a je vydáván ve spolupráci s Hnutím Pro život ČR.

Objednávky: Časopis je neprodejný a distribuován zdarma. Lze jej v požadovaném počtu výtisků objednat na adrese redakce. Jeho vydávání je možné jedině díky zasílaným darům, neboť časopis nemá předplatné či státní a církevní dotace. Zaslané dary lze podle §15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Redakce si vyhrazuje právo zveřejnění texty krátit, případně upravovat.
Fotografie lidí umístěné u svědectví a článků jsou pouze ilustrační.

Znění licencí Creative Commons (CC) naleznete na <https://creativecommons.org/licenses>.

Foto na titulní straně: Milujte se!, by AI (CC BY 4.0)

Ranní modlitba sv. papeže Jana XXIII.

Nebeský Otče, děkuji ti, že jsem si odpočinul a opět se probudil. Je to tvůj dar.

To, co je mou povinností, chci dnes od rána do večera plnit tak, jak to dělával tvůj jednorozený Syn: všude, kam přišel, zanechal po sobě jen dobro.

Každého, s kým se setkám, mi posíláš do cesty, abych v něm poznal svého bratra.

Ve všem, co udělám, co promluvím, ať se mi zjeví láska, kterou Kristus všechny objímá.

Ať mám pro každého dobré slovo dřív, než se rozejdeme.

Ať mám cit pro druhé a myslím víc na ně než na sebe.

Prosím tě, ať se vždy ovládnou, ať ze mě není mrzout, ať jednám laskavě a srdečně.

Ať ve mně zbude i jiskřička humoru, kterého je také zapotřebí.

Od Ducha Svatého si vyprošuji tvou milost, která by mi k tomu všemu pomáhala.

A ještě jedno: Dovol, abych prostřednictvím Panny Marie přivedl každého alespoň o krůček blíže k tvému Synu. Můj Bože, vše pro tebe, s tebou a v tobě.

Amen.

(Kancional.cz)

... prosím o tvou pomáhající milost Ducha Svatého, protože sám bych to nesvedl.

Foto: Flickr, Lisboa, 2023 (CC BY-NC-SA 2.0)

Následovat Krista, to je cesta jistá

Když si představíme, jak moc Pán Ježíš trpěl a kdo všechno mu během jeho utrpení ještě přitížil, tušíme, že se jednalo o bolest zcela mimořádnou.

Pokusme se nyní vcítit do toho, že bychom byli na Ježíšově místě a vstali z hrobu! Zvláštní představa, nebo můžeme říci zvláštní rozjímání, ale zkusme to! Komu bych se asi šel na Ježíšově místě zjevit? Přímo spontánně mě napadají ti, které bych určitě nevynechal: Kaifáš, Annáš, Pilát, ti vojáci, kteří bičovali a korunovali trním, ti lidé, kteří křičeli „Ukřižuj!“, a možná i další.

Když se tak do toho vžiji, asi bych se na místě Pána Ježíše spokojil jen s tím, že bych se jim ukázal a nechal je být. Ať jsou v šoku! Ať zažijí, jak se mýlili. Ať se sebou konečně musí něco udělat... A dokážu si představit, že takové zjevení by například

u Piláta silně zapůsobilo. Zvláštní a mimořádně poučné však je, že Pán Ježíš se právě těmto nezjevil. Nesnížil se k této odvetě, k této „pomstě“, nechtěl si je „vychutnat“.* Zde je právě vidět jeho smýšlení.

Pán Ježíš se zjevil učedníkům a přichází bez nejmenšího slova výčitky, přestože bylo co vyčítat. Vždyť pod křížem zůstal jen apoštol Jan a několik žen. Ostatní Krista opustili v nejtěžší chvíli. A říká jim:

*Ježíš se zjevil
učedníkům
a přichází bez
nejmenšího slova
výčitky, přestože
bylo co vyčítat.*

„Pokoj vám.“ Dokonce jim dává i moc odpouštět hříchy (srov. Jan 19,20–23) a toho, který ho třikrát zapřel, Petra, pověřuje, aby „pásl jeho stádo“ – tj. vedl jeho Církev (srov. Jan 21,15–17). To stojí za přemýšlení. Máme se ještě od Krista hodně co učit: jak se dokázal zachovat vůči těm, kdo mu nejvíc ublížili, i vůči těm, kteří se vůči němu nezachovali zrovna nejlépe.

Vzorem křesťana je Kristus. Jak jinak by vypadaly naše vztahy a ovzduší ve společnosti, kdybychom i v takovýchto kritických okamžicích dokázali následovat Krista.

P. Marek Dunda ■

Poznámka:

* To nijak nevyklučuje, že jim dal později svou milost, nezasloužený dar: poznat svůj hřích a litovat, přijmout odpuštění a nabídnuté přátelství. To nevíme. O jejich dalších osudech víme jen málo.

Jak spojit oddech a duchovní vzdělání?

Kdo si hlavu plní dobrem, vyřeší i těžší problém.

Nedávno jsme přesouvali naše weby www.milujte.se, www.fatym.com, tv-mis.cz a další na nové a spolehlivější servery. Při té příležitosti jsme znovu „rozpochybovali“ také náš „TémaBox“ – přehrávač duchovních přednášek, seminářů, biblických kurzů, sérií kázání...

Také posloucháte různé podcasty a přitom relaxujete, sportujete, jezdíte autem nebo se třeba jen procházíte...?

Internetový on-line přehrávač TémaBox na <http://temabox.tv-mis.cz> nabízí ty nejzajímavější audionahrávky s mluveným slovem z naší internetové televize TV-MIS.cz (z její audiosekce). Často jde o celé cykly přednášek – například kompletní čtyři série seminářů P. Eliase Velly, záznamy šesti ročníků biblických hodin P. Pavla Dokládala, duchovní obnovy P. Vojtěcha Kodeta, O.Carm., cykly zaznamenaných promluv některých kněží, několik velmi zajímavých audioknih...

Vše je nejen možné on-line přehrávat, ale také uložit pro pozdější poslech off-line. Jde o mnoho stovek hodin nahrávek. Postupně přidáváme ještě další.

Zároveň také funguje obdobný přehrávač JukeBox na <http://jukebox.tv-mis.cz> s nahrávkami vystoupení křesťanských schol, koncertů, live nahrávkami a další hudební nabídkou.

Přeji vám příjemný poslech. A také užitečný...

A můj tip na závěr: naprosto vynikající je to například v době nemoci. Člověk nemá chuť si něco číst – navíc to třeba ani vleže nejde –, ale poslechnout si něco zajímavého a přitom duchovně přínosného jde vždy.

P. Pavel Zahradníček ■

<http://temabox.tv-mis.cz>
<http://jukebox.tv-mis.cz>

Foto: Pixabay, iStock

The screenshot shows the website interface for TémaBox TV-MIS.cz. On the left, there is a list of audio content under the heading "Přednášky, promluvy a zamyšlení pro každého". The list includes items like "Biskup K. Herbst: Boží vůle", "Biskup K. Herbst: Lásky a pomoc", "Biskup K. Herbst: Modlitba", "Biskup K. Herbst: Víra", "Dagmar Králová: Zdravá práce", "Dorthe Ummen-Scheiwe: Moc a pokora", "Erni Pašek: Nebojte se vědy, bojte se jejích falešných...", "František Havlík: O nemoci a zotavě", "Grammatica: Repitání: Udějte vše...", "Hana Davidová: Rok na Novém Zélandě", "Jan Pacner: Nešli odvodňované náboženstvím", "Jan Sokol: Dilemata v politice a společnosti", "Jana Šmerová: Co nás učí národy", and "Jaroslav Polc: Mistr Jan Hus". On the right, there is a media player showing a video titled "Jan Pacner: Nešli odvodňované náboženstvím - Pacner: Nešli odvodňované náboženstvím" with a progress bar at 52:13 / 1:26:00 and a volume icon.

Neobyčejný příběh „šestiletého anděla“: *Michaelka Hauková, malá světice mezi námi?*

Jako malý kluk jsem s rodiči chodíval velmi rád na brněnský ústřední hřbitov zapalovat svíčky, pozorovat vevery a pomodlit se za zemřelé – za babičku, dědečka z tatínkovy strany a za další příbuzné. Zastavovali jsme se i u hrobu Michalky. Na tom hrobě mě jako kluka fascinovalo, kolik tam vždy hoří svíček – víc jich tehdy plálo jen na hrobě brněnského biskupa Mons. Karla Skoupého. Ptal jsem se rodičů, kdo to je, ta Michalka. Řekli mi, že je to malá holčička, na kterou spadly klády a zabily ji. Ptal jsem se, proč je tam tolik těch svíček. „Byla moc hodná,“ zněla odpověď mých rodičů. Víc o ní nevěděli. Takže jsem stejně příliš nechápal, proč tam ty svíčky jsou...

Na ten dětský hrob a na Michalku jsem od té doby zapomněl. Až do okamžiku, kdy mě letos kontaktoval muž, lékař z Nového Města na Moravě. Představil se jako bratr Michaelky Haukové a nabídl mi pro časopis příběh své sestry. Byl přesvědčen, že je svatá. Po pár prvních slovech příběhu mi to „sepnulo“ a vybavil se mi hrob s mnoha svíčkami. Svíčkami, které tam zapalovali lidé, kteří o ní už tehdy věděli víc, a proto se tam zastavovali, nejen aby rozsvítili svíci, ale by se k ní modlili a prosili ji o přimluvu, protože jí také považovali za svatou! Nebo jí tam přišli poděkovat, když Bůh na její přimluvu vyslyšel jejich naléhavé prosby.

P. Pavel Zahradníček

Foto: Milujte se, by AI (CC BY 4.0)

Barevný portrét Michaelky vygenerovaný umělou inteligencí na základě dochovaných dobových fotografií (detail portrétu je použit na obálce tohoto čísla)

„Kláda zasáhla Michaelku. Božence, která ji v tu chvíli držela, se nestalo vůbec nic. Michaelka byla na místě mrtvá.“

Foto: Mlujte se! by AI (CC BY 4.0)

Dva bratři si vzali dvě sestry...

Rodina Haukových bydlela v Brně, ale jezdila do Lukova nedaleko Zlína velmi často. Proč? Začalo to tím, že si několik desetiletí před tím dvě rodné sestry z Lukova vzaly dva bratry z Brna. Jedna z těch sester provdaných do Brna byla Michaelčina babička. Byly prázdniny a po prázdninách měla Michaelka nastoupit do první třídy. Byla nemocná a lékař jí doporučil pobyt na zdravém vzduchu na venkově.

Středa 17. července 1957

Na středu 17. července 1957 si její mladší bratr Jindřich pamatuje spíše z maminkčina vyprávění, bylo mu tehdy teprve tři a půl roku: „Maminka mě vezla v kočárku a s námi šla Michaelka a devítiletá sestřenice Boženka. Přijeli jsme na paseku k pomníčku svatého Jana na okraji Lukova, kde si maminka sedla vedle

Foto: archiv rodiny Haukových

Ani ne šestiletá Michaelka Hauková v rakvi

kočárku a holky si hrály opodál na pasece. Lesník zavolal na maminku, že se bude manipulovat s kládami, ať nás odvede dál. Ale v tu chvíli se jedna z klád uvolnila a řítila se na nás. S kočárkem maminka

stačila uhnout, i děvčata utíkala bokem a přitom se držela za ruce. Kláda zasáhla Michaelku. Božence, která ji v tu chvíli držela, se nestalo vůbec nic. Michaelka byla na místě mrtvá.“ ▶

První svatě přijímání Michaelky Haukové 27. května 1956 v kostele sv. Augustina v Brně – bylo jí teprve čtyři a půl roku. K prvnímu svatému přijímání v tomto věku potřebovala zvláštní povolení.

Po prvním svatém přijímání hned začala s pobožností prvních pátků a prvních sobot.

Její bratr MUDr. Jindřich Hauk dále vzpomíná: „Maminka mi také vyprávěla, jak velkou pomocí pro ni v ten den byly řeholní sestry (Milosrdné sestry svatého Kříže), které měly klášter s kaplí v Lukově. Poskytly kapli, kde mohlo být tělo Michaelky uloženo a kde se s maminkou a s námi všemi modlily, než bylo její tělíčko převezeno do Brna.“

Duchovní životopis šestiletého dítěte?

Když Michaelka zemřela – nebo spíše když se narodila pro nebe –, bylo jí necelých šest let. Životopisy významných osob někdy začínají krátkou zmínkou o dětství, ale jejich těžiště bývá „až potom“. Je vůbec možné napsat životopis, a dokonce „duchovní životopis“ šestiletého dítěte? Její mladší bratr Jindřich si vzpomíná spíše na to, jak chodili s maminkou k jejímu hrobu. Z vyprávění maminky, která dnes už nežije, zná jen něco, co by se dalo označit za hrubou kostru událostí Michaelčina života. Zajímalo ho však víc. A postupně našel celou řadu pramenů. Je z nich možné sestavit obraz, nad kterým on sám doslova užasl!

Nejenže shromáždil svědectví dodnes žijících svědků, ale zjistil, že se dochovala celá řada písemných svědectví řeholnic z Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže. Ty na Michaelku nejenom vzpomínají, ale svědčí také o zcela mimořádném uzdravení jedné z nich – a jsou přesvědčeny, že je to zázrak, který se stal na přímluvu malé Michaelky (viz následující

„To je krásné dítě,“ říkali lidé. Jiní používali přirovnání: „To je taková malá svatá Terezička.“

Poznáte pravdu a pravda vás osvobodí. Jan 8,32
související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve¹⁾

V Eucharistii je skutečně, reálně a podstatně přítomno Tělo a Krev Ježíše Krista.^[De fide]

Kristus se v Eucharistii stává přítomným skrze proměnu celé podstaty chleba ve své Tělo a celé podstaty vína ve svou Krev.^[De fide]

Svatostné způsoby si i po proměnění podstaty ponechávají svou fyzickou realitu.^[Sent. certa]

V Eucharistii je přítomen celý Kristus – jeho Tělo a Krev, jeho duše a jeho božství.^[De fide]

V každé části obou způsob je i po rozdělení přítomen celý Kristus.^[De fide]

Kristu přítomnému v Eucharistii náleží klanění kultem *latría* (je to způsob úcty, který přísluší Bohu a který je zcela odlišný od úcty, kterou prokazujeme svatým – pozn. red.).^[De fide]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1994.

¹⁾ Dogmata jsou mimořádným projevem učitelského úřadu Církve zpravidla v oblastech, u kterých došlo v minulosti ke sporům. Vyhlášená dogmata se vzájemně doplňují, proto není možné některé z nich ignorovat. Zde uvedená dogmata nevyjadřují celou nauku Církve k danému tématu, ale pouze zdůrazňují některé oblasti. Uvádíme stručné formulace, které je třeba chápat v kontextu, v jakém byla dogmata vyhlášena, a v souvislosti s dalším učením Církve.

Poznámka: **De fide** – pravda víry; **Sent. cert.** – logický závěr vyvozený z pravdy víry; **Sent. comm.** – všeobecně rozšířené mínění teologů; **Sent. fidei prox.** – pravda považovaná za zjevenou Bohem, kterou však Církve definitivním způsobem neprohlásila za pravdu víry; **Sent. pia** – zbožný názor; **Sent. probabilis** – názor považovaný teologií za pravděpodobný, ale nikoliv jistý.

Foto: PublicDomainPictures; Google Maps / montáž: MŠJ

Dům ve Wurmově ulici č. 5 v Brně, kde Michaelka vyrůstala, leží jen asi 100 metrů od brněnského kostela sv. Augustina, kde byla pokřtěna dne 17. listopadu 1951 (záběry z Google Maps)

článek *Michaelko, pomoz!* na str. 14). A nejen to. Podařilo se najít Michaelčin životopis, který sepsala katechetka Julie Weinbergerová (viz infobox s on-line prameny na konci článku – pozn. red.). Právě ona připravovala Michaelku na první svatou zpověď a svaté přijímání. Už to bylo něco zcela mimořádného, protože děvče bylo u prvního svatého přijímání 27. května 1956 v kostele sv. Augustina

v Brně – víc než rok před svou smrtí, Michaelce bylo tehdy teprve čtyři a půl roku! K prvnímu svatému přijímání v tomto věku potřebovala zvláštní povolení, které opravdu dostala.

Jindřich Hauk dokonce zjistil, že existuje ještě jeden zvláštní pramen: P. Josef Koláček, SJ, (jezuitský kněz, který mnoho let působil jako ředitel české redakce Vatikánského rozhlasu) vytvořil text docho-

vaný v samizdatovém, na stroji psaném vydání, nazvaný *Michaelce* (viz text e-mailu P. Josefa Koláčka, SJ, v popisku obrázku na str. 11). P. Josef Koláček tento text sepsal ještě před svou emigrací. Napsal ho po rozhovorech s Michaelčinou maminkou.

Suchá životopisná data...

Michaela Hauková se narodila v Brně 12. listopadu 1951 manželům Jindři- ▶

Socha *Ležící Kristus* (kolem 1724, Valladolid, Španělsko, z výstavy *Eucharistie*) – v místě rány na hrudníku je prohlubeň pro uložení Eucharistie

Foto: Flickr, Iglesia en Valladolid (CC BY-SA 2.0)

Svaté přijímání jako prevence

Staříčkého kněze v Lukově bylo nutně předem upozornit, že Michaelka přistupuje ke stolu Páně, aby se nezdráhal jí Svaté přijímání podat. Měl z toho radost a upřímně se zasmál:

„To nám, maminko, z ní chcete vychovat světici, že?“

Matka se stejně upřímně bránila:

„Důstojný pane, do toho má daleko, ale já se bojím, aby se nám bez Svatého přijímání nezkazila.“

Podle spisu Julie Weinbergerové *„Michaelka“*, samizdatové vydání, Brno, 1957 (on-line <https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Julie-Weinbergerova-Michaelka-samizdat-Brno-1957.pdf>)

*Nějaký kluk
vyskočil z jedoucí
elektriky...*

*Michaelka
vzápětí hlásila: „Že ten chlapec
hřešil proti pátému přikázání?“*

Brněnská „šalina“ – záběr z historické jízdy brněnských tramvají

chovi a Růženě Haukovým jako první dítě. Bydleli ve Wurmově ulici 5 v brněnské Masarykově čtvrti. Měla dva sourozence, Jindřicha (nar. 1954) a Ritu, která se narodila až rok po její smrti (1958). Pokřtěna byla 17. listopadu 1951 v neda-

*Její sebezápor
opravdu nebyl jen
na oko, jen když se
dospělí dívají!*

lekém kostele svatého Augustina. Tehdy dost nezvyklé jméno Michaela bylo dítěti předem určeno matkou, „která si přála, aby dítě mělo – ať hoch, nebo děvče – mocného ochránce proti zlým duchům“ (viz svědectví paní katechetky Weinbergerové). Katechetka dodává ještě jednu vzpomínku z raného dětství: „Kolem prvního roku onemocněla angínou, život jí zachránil jedině rychle podaný penicilin. Tehdy řekl lékař, příbuzný, matce: „To jsi viděla, jak umírá dítě...“

Umírala, ale nezemřela. Pán Bůh s ní měl jiný plán. Ukázat, že důležitý není

počet let strávený zde na zemi, ale to, čím jsou naplněny.

... a barvitý duchovní příběh

Lidé, kteří Michaelku znali, obdivovali její krásu a říkali: „To je krásné dítě.“ Jiní používali přirovnání: „To je taková malá svatá Terezička.“ Brzy se naučila posílat dětské pozdravy k nebi, ke kostelu, k obrazům svatých. Pak už uměla i krátké modlitbičky. Když jí bylo dva a půl roku, uměla se již sama bez matčiny pomoci modlit Anděl Páně! Jakmile se ozval zvon blízkého kostela, už klečela.

Také druhé učila, jak se modlit. Jedno starší děvče ze sousedství neumělo ještě modlitbu Otčenáš. Michaelka jí to velmi rychle naučila podle obrázků.

Dokáže dítě pochopit smysl sebezáporu?

Když se začala připravovat na první svaté přijímání, snažila se odnaučit mlsat. Lákavý bonbon držela v ruce po dobu, kterou si umínila – přesně podle hodin –, a pak ho teprve snědla. Později dobu prodlužovala, až neměla problém odložit pamlsek úplně. Paní katechetka Weinbergerová zaznamenala: „Matka nyní po smrti Michaelky nachází v kapsičkách, v krabičkách a v kabelce tyto odložené sladkosti.“ Její sebezápor opravdu nebyl jen na oko, jen když se dospělí dívají!

„Šalina“ a desatero

Ve čtyřech letech toužila přistupovat ke svatému přijímání a maminka ji v tom podporovala. Tatínkovi se naopak zdálo, že v tomto věku ještě nemůže rozeznat hříchy, proto se nedokáže zpovídat, a jak

Děti, mládež a svatost v dějinách Církve

Do tohoto seznamu jsou zařazeny děti a mladí lidé do šestnácti let.

blahoslavený Carlo Acutis († 2006)

Mladý italský amatérský programátor Carlo zemřel na leukemii ve věku patnácti let. Vynikl nejen zbožným životem, ale i prací na vytvoření webového katalogu eucharistických zázraků.

blahoslavená Antonia Mesina († 1935)

Mladá patnáctiletá mučednice čistoty ze Sardinie. Je patronkou obětí znásilnění.

svatá Jacinta Marto († 1920) a svatý Francisco Marto († 1919)

Sourozenci, kterým se společně s jejich sestřenicí Lucií dos Santos zjevila

v roce 1917 Panna Maria v portugalské Fatimě. Jacinta zemřela jako ani ne desetiletá, Francisco v necelých jedenácti letech.

Carlo Acutis

Antonia Mesina

Francisco a Jacinta Marto

P. Josef Kolářek, SJ, vytvořil text dochovaný v samizdatovém, na stroji psaném vydání, nazvaný „Michaelce“.

platit si...
ne ta - chtěla jsem říci ve své odva-
nesní - prosím jen, aby, dobrý nepostil
aby je jí tělesná krása stvořila most lásky
k Tobě.

Přišel dopis. Bábinka nemohla číst sou-
visle a pozadu. Všechno v nitru se upíne-
lo k jedinému, jak je. Iba hned na se-
dání dopisu po vyřazení posdravů a ně-
kterých podrobnostech kolem narození děvčát-
ka se pochlubila: Všichni říkají, že tak-
ovou krásnou holčičku již dávno neviděli. -
A to bábinka věděla, že oči jen dovedou
jít v novorození odřízt budoucí krásné
kny, které nejsou očí tak sjevné.
Michaela! ... To jáno si vynutila Rosárka

... ať nás v boji proti slobě a úkladům
dávlovým... zavanulo v paměti. Kniže
nebeských vojsk a krásná tělesná, mocný
spojencem nesmířitelného. Nemohu stát
v tomto souboji stranou, mlčky jen zda-
leka přihlížet. Sv. Michaeli, vezmi i
mou lásku a oběti do boje o tuto Rosár-
činu doerušku.

... protože jsem věnovala každý den jeden
radostný růženec. A této - Michaelce -
bolestný. Krvi a utrpením Kristovým byla
vykoupen, Krvi a utrpením Kristovým bude
mohárná, ne, takovou moc nemá svět ani
kniže temnot. Boží, dobrý Bože, tento
můj nápad má jakýs prozectví. Jen o to
prosím, volej jí k Tobě svou drahoucenu
Krví, ukáž jí svou strýmánou Tvář a vy-
šlehně v její duši neuhastitelná láska
k Tobě. Dobrý Ježíši, nedovol, aby svět
svými emisary poskvnil Tvůj chrám, který
jsi vystavěl v její duši. Já budu volat
z ní, aby jí brzy probudil pro sebe.
Den mého života již klekám v polešaru a
stíny sarti sakuji k mému prahu, však dej
mi, aby slabosti, útrapy a nemoci mého

10

Foto: archiv rodiny Haukových (kolorováno AI)

Michaelka s bratrem Jindřichem. Vlevo: naskenované stránky ze samizdatového vydání knížky P. Kolářka *Michaelce*. O okolnostech vzniku tohoto textu se dozvídáme zajímavé podrobnosti z e-mailu bývalého ředitele české sekce Rádia Vatikán P. Josefa Kolářka, SJ, zaslaného dne 9. 7. 2017 MUDr. Jindřichovi Haukovi:

„Jindro, knihu o Michaelce – přesněji dopisy paní Růženky o Michaelce, jsem psal postupně po tom, když jsem se mohl s paní Růženkou (maminkou Michaelky Haukové – pozn. red.) setkat u paní Weinbergerové, která mi právě o její smrti vyprávěla. Při tomto setkání s paní Růženkou jsem se nezmohl na nějaké kloudné slovo, ale potom se vyřinuly texty, které jsem postupně posílal její mamince. Bylo to v době, kdy jsem býval často volán na výslechy StB v rámci komunistických procesů proti jezuitům. A tak jsem nemohl nechávat texty jako doličný materiál protistátního rázu u sebe. Jenom si vzpomínám, že jsem ten poměrně dlouhý seriál zakončil textem *Tři legendy o Michaelce*. O osudu textu jsem se dověděl až později za hranicemi, že je paní Růženka dala přepsat, já to psal na psacím stroji formát A4, a že z nich byla docela malá kniha.“

tedy může jít ke svatému přijímání. Ale následující událost ho přesvědčila. Když jeli domů tramvají, nějaký kluk vyskočil z jedoucí električky (tehdy ještě měly „brněnské šaliny“ otevřené plošiny bez dveří). Michaelka vzápětí hlásila: „Že ten chlapec hřešil proti pátému přikázání?“ Otec viděl, že dcerka skutečně chápe, co jednotlivá přikázání znamenají. ▷

blahoslavená Laura Vicuña († 1904)

Narodila se v Chile, žila v Argentině a nabídla svůj život jako oběť za pohoršlivý život své matky, která žila neprovdaná s místním farmářem. Laura zemřela ve věku 12 let. Je patronkou sirotků a týraných dětí.

svatá Maria Goretti († 1902)

Zbožná italská dívka, která se v necelých dvanácti letech bránila s nasazením života znásilnění. Utrpěla čtrnáct bodných ran. Než na následky zranění další den zemřela, svému vrahovi zcela odpustila.

svatý Dominik Savio († 1857)

Byl žákem sv. Dona Boska a za svůj hlavní životní cíl si dal stát se svatým. Zemřel

v patnácti letech a je patronem katolických studentů, studentských skupin a ministrantů.

blahosl. Imelda Lambertini († 1333)

Jedenáctiletá dívka, vychovávaná v klášteře Val di Pietra u Boloně. Toužila po Sva-

tém přijímání, ale pro svůj věk tehdy ještě přijímat nesměla. Došlo k eucharistickému zázraku, při němž se hostie vznesla a pohybovala se ke klečící dívce. To bylo její první a poslední svaté přijímání, protože v následující chvíli umírá – odchází k Pánu Ježíši, se kterým se ▷

Laura Vicuña

Maria Goretti

Dominik Savio

Foto: archiv MSJ, Wikimedia Commons, heiligenlexikon.de, inoratorio.it

Ilustrační foto: Pexels, Elna Fairytale (CCO)

Opravdu Boží působení v duši dítěte?

Co způsobilo, že čtyřleté dítě denně, pokud mu to zdraví dovolovalo, přistupuje ke svatému přijímání? Dokonce že každý den má při mši svaté a svatém přijímání svůj zvláštní úmysl: v pondělí za rodiče, v úterý za dědečky a babičky,

Každý den měla při mši svaté a svatém přijímání svůj zvláštní úmysl: v pondělí za rodiče...

Foto: Wikimedia Commons, Rama (CC BY-SA 2.0)

těsně před tím mohla spojit... Je patronkou prvokomunikantů, tj. těch, kteří jdou poprvé ke svatému přijímání.

svatá Fina († 1253)

Někdy také nazývaná „ležící svatá“ byla vážně nemocná dívka ze San Gimignano v Toskánsku. Po celý život nesla s velkou odevzdaností a trpělivostí nejrůznější tělesná i jiná utrpení. Zemřela jako patnáctiletá a na její přímělu se stalo mnoho zázraků – jeden dokonce ještě za jejího života.

svatá Eulálie († kolem 306)

Asi čtrnáctiletá dívka, byla pro svou křesťanskou víru krutě umučena v Barceloně.

svatá Anežka Římská († kolem 304)

Dívka z bohaté římské rodiny, která se ve dvanácti letech zasvětila Ježíši Kristu.

Alexandre Falguière: *Tarcisus, křesťanský mučedník* (mramor, 1868)

Bohatý Říman ji nutil ke sňatku, odmítla ho slovy, že již má jiného snoubence – že patří Pánu Ježíši. Byla mučena a popravena, pravděpodobně v necelých třinácti letech.

svatá Filomena († kolem 304)

Také Filomena se zasvětila Ježíši Kristu. Podle jednoho podání odmítla samotného římského císaře Diokleciána, byla veřejně mučena, vězněna (ve vězení se jí zjevila Panna Maria a uzdravila ji z následků mučení). Nakonec byla zabita. Bylo jí asi třináct let. Její ostatky byly nalezeny v roce

1802 v Priscilliných katakombách v Římě. Na její přímělu se od té doby stalo velké množství zázraků. Mnoho světců ji mělo ve velké úctě, mimo jiné sv. Jan Maria Vianney, sv. Antonín Maria Claret, sv. Jan Nepomuk Neumann nebo sv. Petr Chanel.

svatý Vít († kolem 303)

Starokřesťanský mučedník, který pocházel ze Sicílie a za Diokleciánova pronásledování byl ještě jako dítě ve velmi mladém věku zabit pro svou víru. Jeho ostatky jsou uchovávané ve svatovítské katedrále v Praze.

ve středu za děti celého světa (ve středu zemřela), ve čtvrtek za obrácení hříšníků, v pátek za trpící a nemocné, v sobotu za „velebné pány“ (tedy za kněze) a v neděli za všechny příbuzné. Nebyl to jen nějaký vliv okolí, které dítěti něco „podsouvalo“? Její bratr MUDr. Jindřich Hauk na to říká:

„Když jsem s lidmi hovořil o Michaelčině zbožnosti, setkal jsem se i s argumentací, že její ‚zbožnost‘ byla výsledkem bigotní výchovy ze strany maminky. Na to mám velmi jednoduchou a pádnou odpověď: Měl jsem stejnou výchovu jak Michaelka a také úplně tu stejnou maminku – a podívejte na mě, jak daleko mám ke svatosti!“

Je samozřejmě možné a pravděpodobné, že se mnoho věcí naučila nejen od svých rodičů, ale také od kněží nebo i řeholních sester, se kterými se setkávala. Také my se naopak můžeme naučit mnoho věcí od ní. Třeba i modlitbu, kterou se modlívala jako poděkování po přijetí Pána Ježíše ve Svatém přijímání: „Děkuji ti, Pane Ježíši, zes mi právě vtiskl do duše znovu obraz své překrásné tváře. Nedej, abych jej hříchem ztratila. Pomoz mi, abych si jej uchovala vždycky čistý až do chvíle, kdy mě zavoláš, abych tě viděla tváří v Tvář bez konce.“

Tento okamžik pro ni nastal v nece-
lých šesti letech.

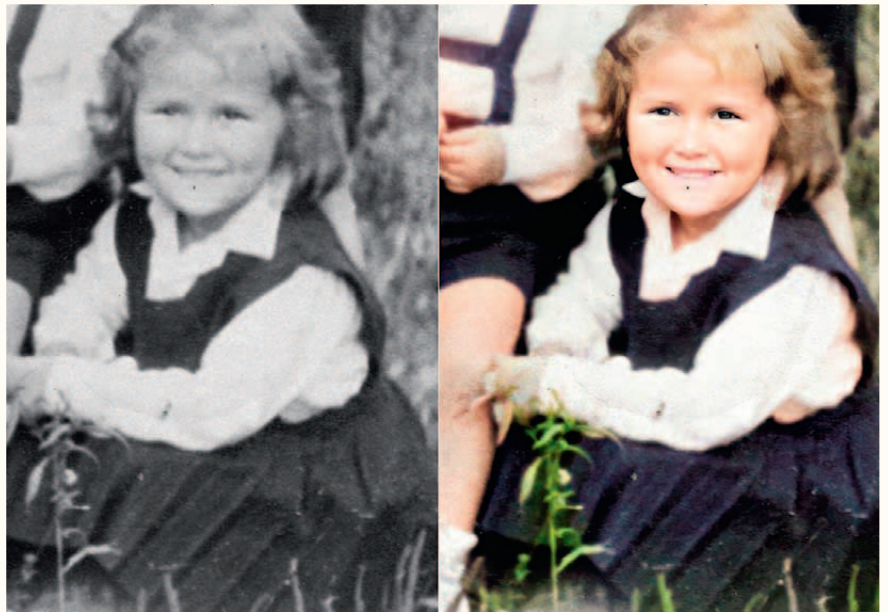
*S Jindřichem Haukem připravil
P. Pavel Zahradníček ■*

svatý Tarcisius († kolem 250)

Podle staré tradice v době pronásledování křesťanů v Římské říši přinášel uvězněným potají Svaté přijímání. Jako hoch se dostal i tam, kde by dospělého nepustili. Po čase byl odhalen a zabit.

svaté betlémské děti († kolem roku 5 před Kristem)

Chlapci z městečka Betléma do dvou let věku, kteří byli podle Matoušova evangelia povražďeni králem Herodem. Datum jejich smrti je závislé na datu narození Pána Ježíše – výše uvedené vychází z narození Ježíše Krista v rozmezí let 7 až 5 „před Kristem“ (ve výpočtu letopočtu by v tom případě byla drobná chyba). Podle církevních otců, na rozdíl od mučedníků, kteří zemřeli „pro Ježíše“, dosáhly tyto nevinné betlémské děti nebeské slávy tím, že zemřeli „místo Ježíše“. ■

Dobové foto Michaelky z rodinného archivu (vlevo) a snímek kolorovaný a vylepšený nástroji umělé inteligence (vpravo). Žádné barevné foto Michaelky se nezachovalo. Fotografie na straně 8 a 11 jsou dodatečně kolorovány s použitím AI, obrázky na str. 6, na str. 7 nahoře, na str. 15 a na titulní straně časopisu jsou generovány umělou inteligencí (tzn. že takové snímky nikdy nebyly pořízeny, ale AI je vytvořila na základě Michaelčiny dochovaných historických fotografií). Všechny původní fotky Michaelky a také upravené nebo nově vygenerované obrázky nabízíme společně s dalšími digitalizovanými materiály ke stažení a případnému použití (viz infobox níže).

Foto: archiv rodiny Haukových (kolorováno AI)

On-line zdroje k životu Michaelky Haukové

Na web www.milujte.se jsme umístili pro hlubší studium a další použití a šíření tyto zdroje v kompletní podobě, které si můžete stáhnout.

Julie Weinbergerová: Michaelka (samizdatové vydání, Brno, 1957):

<https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Julie-Weinbergerova-Michaelka-samizdat-Brno-1957.pdf>

Sbírka dokumentů, svědectví a dopisů sester Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže o Michaelce (kopie svědectví včetně podpisů):

<https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Michaelka-Haukova-Dokumenty-sbirka.pdf>

Fotodokumentace Michaelka Hauková (soubor dostupných fotografií):

<https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Michaelka-Haukova-Foto.zip>

<https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Michaelka-Haukova-Foto.pdf>

Josef Koláček: Michaelce (samizdatové vydání, bez vnočení):

<https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Josef-Kolacek-Michaelce-samizdat.pdf>

Soubor fotografií generovaných nebo vylepšených umělou inteligencí (AI) – je volně šiřitelný, můžete ho použít pro jakýkoliv dobrý účel (licence CC0):

<https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Michaelka-Haukova-Foto-AI.zip>

„Michaelko, pomoz!“

Řeholní sestry v Lukově Michaelku dobře znaly a byly s ní často v kontaktu během jejího krátkého pozemského života. A po její smrti se k ní modlily! Dochoval se dopis představené sester, adresovaný Michaelčině mamince – a v něm svědectví o zcela mimořádném a okamžitém uzdravení nevléčitelně nemocné sestry Consolatrix. Na přímluvu Michaelky!

Ochrnutá sestra, která nemohla spát

Večer 27. prosince (jde o stejný rok, ve kterém Michaelka zemřela, tedy o 27. prosinec 1957 – pozn. red.) sestra Consolatrix cítila – vlastně se až bála nastávající noci. Řekla nám, že by noci raději nemusely být, že jsou velmi dlouhé. Trpí velkou nespavostí již dlouhou dobu. Víme dobře, že jedině Bůh jí dává sílu, jinak by po tak dlouhou dobu bez spánku nevydržela. Po této strašné noci nám pak vyprávěla:

„V noci mi bylo velice zle od srdce, prosila jsem Michaelku, aby mi pomohla. Cítila jsem ji vedle sebe, ale ne že by mi pomohla, ale jak do mě drcá.“

Takže sestřička Consolatrix jí povídala: „Ale Michaelko, co mi děláš, co tak do mě drcáš, pomoz mně, mně je tak špatně.“

Snažila se dát si na srdce kapesník, který chová jako drahý poklad, kapesník potřísněný Michaelčinou krví při zranění, který jste jí dala na památku. Ale co se stalo. Kapesník jí upadl na zem a ona se chtěla naklonit a zvednout jej, ale nemohla. (...) V tom se vzbudila sestra Viktorína, rychle vstala, rozsvítila. Ostatní se vzbudily a našly sestru Consolatrix v ubohém stavu. Byla na půl těla ochrnutá. Obličej doleva úplně zkřivený se smrtelným výrazem. Poznaly, že hrozí nebezpečí, a hned mě a ostatní sestřičky vzbudily, abychom se u ní modlily. Rychle jsem se oblékla, vzala kousek vatičky s Michaelčinou krví a běžela za ní.

Když mě uviděla, řekla: „Ale panenka jediná, i vás vzbudily, proč? Podívejte se, jak mám pusku křivou.“

„Nahlas jsem volala Michaelku, aby jí pomohla“

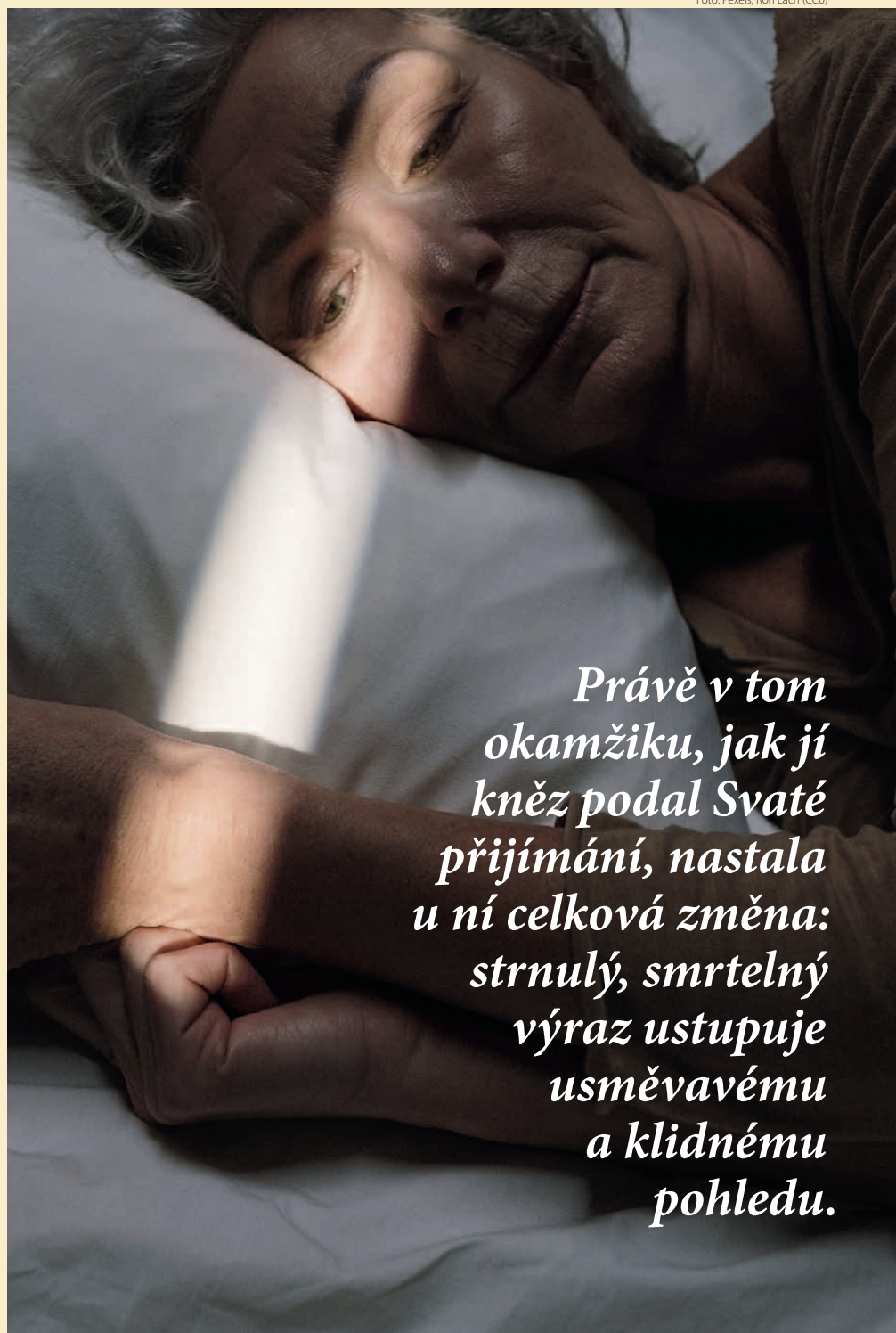
Přiklekla jsem k její posteli a nahlas jsem volala Michaelku, aby jí pomohla, aby jí uzdravila, aby k ní přišla. Pak jsme honem poslaly pro důstojného pána, aby jí udělil svátosti. Modlily jsme se k Michaelce a já jsem s hrůzou sledovala výraz v očích sestry Consolatrix a prosila jsem v duchu Pána Boha, aby ještě posečkal, než přijde kněz – aby byla posílněna na cestu do věč-

nosti. Kněz brzy přišel a podal jí svaté Tělo...

Nezapomenutelný okamžik!

Nastává nezapomenutelný okamžik, klečela jsem přímo proti ní, takže jsem jí viděla do tváře. Právě v tom okamžiku, jak jí kněz podal Svaté přijímání, nastala u ní celková změna: strnulý, smrtelný výraz ustupuje usměvavému a klidnému pohledu a milá sestřička se docela změ-

Foto: Pexels, Ron Lach (CCO)

Právě v tom okamžiku, jak jí kněz podal Svaté přijímání, nastala u ní celková změna: strnulý, smrtelný výraz ustupuje usměvavému a klidnému pohledu.

Foto: Milujte se!, by AI (CC BY 4.0)

„Prosím Vás, máte-li ještě zbytečné obrázky (Michaelky), pošlete mi nějaké. Poslala bych ještě do Bílé Vody, tam je asi 400 sester různých řádů a velmi se modlí k Michaelce, která jim v různých záležitostech pomáhá.“

Doklad o značném rozšíření úcty k Michaelce z dopisu sestry M. Jiřiny Štouračové, představené v Lukově, z 11. ledna 1958, tj. necelý půlrok po Michaelčině smrti

nila. Viděla jsem – jak se říká „očividně“ –, jak se její křivá ústa narovnávala. (...) Sestřička se mile usmívala. Znamky ochrnutí poloviny těla zcela vymizely. Nevycházím z údivu a ve svých dalších modlitbách jsme děkovaly Pánu Bohu, že nás vyslyšel na přímlovu naší malé Michaelky. To není pohádka ani legenda, to je skutečnost.

Ráno byla sestřička tak čilá, že si troufala vstát s postele, ale pak zase ulehla. Volaly jsme lékaře, který přišel až odpoledne. Zjistil srdeční embolii. Vyjádřil

To není pohádka ani legenda, to je skutečnost.

se jen, že má sestřička zvláštní štěstí, že buďto pacienti takto postižení jsou hned mrtvi, nebo zůstávají na půl těla ochrnutí.

O čtrnáct dní později

Včera tomu bylo 14 dní, dnes již sestřička hrála při mši svaté v kapli. Před 14 dny měla 120–130 tepů, dnes má jen 74 tepů za minutu. Lékař to připisuje „zvláštnímu štěstí a svému umění“ – my pomoci Boží na přímlovu Michaelky. Představte si, vždyť ji léčil velmi vzdělaný a chytrý pan docent Láznicka, a to několik roků. Když byl o prázdninách v Uherském Hradišti, vyjádřil se, že jí není pomoci. A skutečně jsme pozorovaly stále zhoršování nemoci...

Je v pořádku a zdraví vás

Zaběhla jsem za milou sestrou Consolatrix, co Vám vzkáže. Říkala mně, abych Vám napsala, že se ve všem obrací na malou Michaelku a že jí pomáhá – i našim sestřičkám. To snad pochopíte, jak to na ni zapůsobilo v tu noc, je jako znovuzrozená. Pěkně vypadá, již trochu přibrala na váze. Doufáme, že ji Pán Bůh na přímlovu Michalky ještě zachová. Ovšem odevzdáváme všechno do nejsvětější vůle Boží. Je ještě mladá, nás sester ubývá, nové nejsou. (...) Vzpomínáme na Vás i celou Vaši

rodinu i ve svých modlitbách a srdečně Vás všechny zdravíme.

Z dopisu sestry M. Jiřiny, civilním jménem Vlasty Štouračové (1908–1975), která byla představenou Milosrdných sester svatého Kříže v Lukově; dopis je datován 11. 1. 1958 (redakčně upraveno, titulky redakce; fotokopie dopisu psaného na stroji s vlastnoručním podpisem viz „Sbírka dokumentů, svědectví a dopisů sester Kongregace Milosrdných sester svatého Kříže o Michaelce“, str. 4–7, on-line: <https://milujte.se/Michaelka-Haukova/Michaelka-Haukova-Dokumenty-sbirka.pdf>) ■

A pravda vás osvobodí

související body učení učitelského úřadu Církve k dalšímu studiu

Z nauky Církve SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH NA ZEMI SE SVATÝMI V NEBI

Je dovolené a doporučené uctívat svaté v nebi a prosit je o přímlovu.^[De fide]

Rovněž je dovoleno a doporučuje se uctívat i jejich ostatky a obrazy.^[De fide]

Srov. Ott, Ludwig. „Dogmatika“, Olomouc: Matice cyrilometodějská, 1994.

Foto: Flickr, Bernard DUPONT (CC BY-SA 2.0)

Každý z nás je povolán ke svatosti!

Viděli jste někdy záběry lovicího pardála? Pohled na tuto „velkou kočku“ nás může učit, jak moc vážně se má brát cíl. Pro ni je cílem to, co chce ulovit. Když se pro konkrétní cíl rozhodne, zcela se na něj koncentruje, vše ostatní tomu podřídí a pak už jde naplno a najisto na cíl. Znáš svůj cíl? Víš, že tím cílem je svatost? Jdeš naplno „po něm“?

Jak je to s povoláním ke svatosti?

Každý z nás je povolán ke svatosti.

Nežádá se po nás nic nemožného – nic, co by bylo nad naše síly nebo něco proti naší přirozenosti.

Kdo se rozhodne přijmout pozvání ke svatosti, dostane k tomu od Pána Boha dostatečné množství milostí, aby mohl dojít k tomuto cíli a svatým se stát.

Mezi svatými jsou králové i žebráci, zástupci téměř všech povolání, matky a otcové rodin, lidé všech ras a barev pleti. Světci jsou nám Bohem dáni za vzor, aby-

chom tušili, že z každé startovní pozice je možno ke svatosti dorůst.

A tak platí, že pozvání ke svatosti je Pánem nabízeno velmi široce pro muže a ženy ve všech dobách a životních situacích.

Taky chceš být hlavně slavný nebo bohatý?

Pozoruj, jak mnoho času a úsilí věnují lidé přemýšlení, jak získat slávu nebo majetek. Jak jsou ochotni podstoupit cokoli, jen aby dosáhli pozemský úspěch. A i když je dlouhodobě tento úspěch nenaplní a spíš

jsou časem po jeho dosažení sami zklamáni, svým dětem opět předávají stejné hodnoty, za kterými se sami zbytečně hnali. A tak i generace jejich dětí prožívá totéž: ctižádnostivé mládí a zatrpklé stáří.

Stojí ta námaha opravdu za to? Ne! Je to marnost!

Navíc mnozí mají problémy se zdravím, s inteligencí nebo s vědomostmi – nevstupují tedy ve své snaze získat slávu a majetek do rovnocenného boje za stejných počátečních podmínek jako ti ostatní. Už z kraje jsou tím jejich šance na úspěch značně omezené. A tak je pro některé tato snaha už od začátku jen ztrátou času.

A teď si to srovnej s Božím plánem...

Podívejme se, jak jinak jedná Bůh s tím, kdo usiluje o svatost!

Zde se jde do jistoty. Každá námaha je odměněna.

Vše je nám k užítku, protože platí, že ze zdraví i z nemoci, z chudoby i z bohatství, z toho, co se zdá být dobré nebo zlé, z toho všeho může člověk dobré vůle získat duchovní užitek – růst ke svatosti. Nic se neztrácí, vše je zužitkováno. Všim a za všech okolností je možno se posvěcovat.

Říci „já nestojím o to, být svatým“, jak to někteří dnes tvrdí, to je ve skutečnosti nejen (mírně řečeno) nemoudré a poštilé, ale také nespravedlivé a domýšlivé chování vůči Bohu, který si nás stvořil a je k nám tak dobrý. On si totiž přeje, abychom i maličkosti přetransformovali ve skutky velké hodnoty, a to skrze úmysl způsobit mu radost. Ano, jde o to, abychom na velkorysost Boží odpověděli velkorysostí svou.

Pevné rozhodnutí a trvalé nastavení: chci usilovat o svatost

I když by člověk rád vyrazil na cestu úsilí o svatost, přece jen ho snadno kdeco znejistí. Uvedme pár možných námitek, které by mohly člověka vykolejit:

- Mám obavu, že bych pořád musel dělat něco proti své přirozenosti.
- Nemám tak silnou vůli, abych vytrval.
- To je nad mé síly.
- Budu druhým za blázna.

Ale Pán Ježíš řekl: „Mé jho je sladké a mé břemeno netíží!“

Proč se tedy bojím?

Nechám se totiž zaplavovat spoustou myšlenek, stávám se jejich otrokem, a ne pánem. A jaký je výsledek? On, Bůh a Pán věčnosti, zůstává jen jedním ze sto-

Foto: Pexels, Bruno Braghini (CC0)

Kdo se rozhodne přijmout pozvání ke svatosti, dostane k tomu od Pána Boha dostatečné množství milostí, aby mohl dojít k tomuto cíli a svatým se stát.

vek zájmů mého života. A pak se nemohu divit, že horlivost, odvaha a nadšení, díky kterým by bylo možno vykonat veliké věci, jsou využity a vlastně promrhány jen

k pozemskému zisku a k požitkům, které přinášejí pouze krátkodobé uspokojení. Jinými slovy: pozvání ke svatosti neberu až tak vážně. ▷

Nejlukrativnější nabídka, kterou mohu dostat

Přítom je třeba jen málo: přijmout za své, že svatost je i v mém životě možná a že je to ta nejdůležitější – ta nejvyšší a nejlukrativnější nabídka, kterou mohu dostat. Pokud si toto dostatečně uvědomím, bude

pro mě naprosto samozřejmé o ni usilovat. V tom spočívá celé tajemství naší snahy a následně i úspěchu. Máme-li před sebou přitažlivý a rozumný cíl, pro který jsme se rozhodli, stane se pro nás magnetem. Pak budeme přes všechny těžkosti, a dokonce i sami proti své pohodlnosti

a sklonu k hříšnosti usilovat o jeho dosažení. Člověk je už takto stvořen. A Bůh snil o tom, že budeme chtít přijmout tuto jeho jedinečnou nabídku cesty ke svatosti. On je připraven nám na ní účinně pomáhat, budeme-li jen o to stát.

Jiný úhel pohledu: pravda o věčnosti a smrti

Podívejme se na vše z jiné perspektivy. Je zde pravda o smrti a věčnosti. Přemýšlej o nesmrtnosti své duše a uvažuj, jaké je to bláznovství dávat přednost pomíjícímu před věčností. Jak kratičký je náš pobyt na zemi! Jak blízký je okamžik smrti, ve kterém se rozhodne o všem! Jak drahocenná je každá minuta našeho času! I když je krátká, pro náš věčný život po smrti může být rozhodující. Je nemožné vážně nad tím vším přemýšlet a zároveň zůstat lhostejným.

Když přijmeme tyto myšlenky za své, objevíme tak novou hnací sílu pro svůj život. Současně v nás dojde ke zvláštní proměně. Pomyslná strelka kompasu se nově a správně nastaví – pozemskost nám nebude překážet, protože budeme připraveni ji naplno využít, a rozum nám v tom pomůže poznávat, co dělat, abychom se přibližovali k Bohu.

Přidej k tomu ještě rozhodnutí jít do všeho s účinnou láskou a jsi připraven pro boj o svatost.

Čas – ten tvůj – běží rychle...

Moc ale neváhej. Utíká totiž drahocenný čas a už jsi opět blíž k věčnosti.

Věčnost se blíží – to je silná myšlenka!

A tak s prosbou o Boží pomoc začněme, dokud ještě máme k dispozici pozemský čas a cítíme touhu milovat Boha.

Pozoruj, jak mnoho času a úsilí věnují lidé přemýšlení, jak získat slávu nebo majetek.

Foto: Unsplash, Magnet.me (CCO)

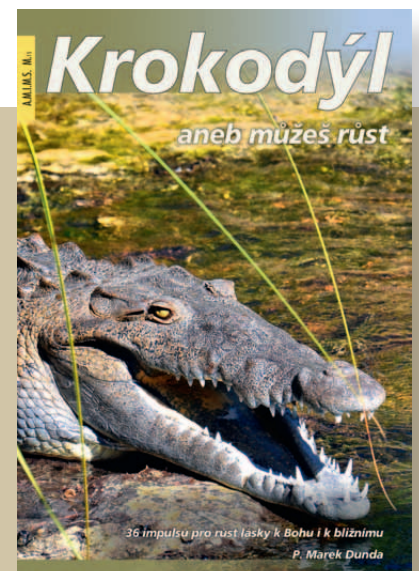
A tak generace za generací prožívá totéž: ctižádostivé mládí a zatrpklé stáří. Tohle chceš?

Krokodýl aneb můžeš růst

P. Marek Dunda

Kniha nabízí stručné, někdy až téměř heslovité postřehy a inspirace pro stálý duchovní růst. Krokodýl je starým symbolem duchovního života, protože prý roste po celý život. Ale také my můžeme celý život duchovně růst! V knize najdete celkem 36 impulsů (nebo spíše okruhů) pro takový duchovní růst. Jsou to většinou staré myšlenky z různých pozapomenutých katolických příruček, vysloveny řečí dnešní doby.

On-line v PDF formátu zdarma ke stažení na www.fatym.com. Tištěná kniha A5, bar. obálka, 64 stran, doporučený příspěvek na tisk 15 Kč + obyčejné poštovné; viz kupon na str. 56).

Snaha o svatost: zde se jde do jistoty! Vše je nám k užitku, protože platí, že ze zdraví i z nemoci, z chudoby i z bohatství, z toho, co se zdá být dobré nebo zlé, z toho všeho může člověk dobré vůle získat duchovní užitek – růst ke svatosti.

Foto: Pexels, Judita Tamošiūnaitė (CCO)

Dobré je vše pravidelně konzultovat s duchovním rádcem – člověkem, kterému důvěřuješ, který je ve víře už o kus dál než ty a o kterém jsi přesvědčen, že ti chce napomoci na cestě v duchovním růstu. Ideální je, když tímto průvodcem může být kněz, který je zároveň i tvým zpovědníkem. Měj k němu důvěru a také se za něj modli.

Každý den nové odhodlání

Hned na začátku s rozhodnutím „budu se snažit o růst ke svatosti“ se vnitřně pevně nastav – žádné výjimky a žádné výmluvy! A často obnovuj své rozhodnutí jako svůj nejdůležitější životní úkol.

Svatost je i v mém životě možná a je to ta nejdůležitější – ta nejvyšší a nejlukrativnější nabídka, kterou mohu dostat.

Obávejme se odložených začátků! Například přijde malé nachlazení a už jsme v nebezpečí najít si omluvu či spíš výmluvu a udělit si výjimku: pro tentokrát ještě ne, až příště, až budou ideálnější podmínky.

Pro tuto malou těžkost bychom byli schopni zapomenout na své velké poslání.

Obávejme se odložených začátků!

Proto si přivlastni slova následující modlitby a často ji opakuj v první chvíli dne, kdy si vzpomeneš na úkol růst ke svatosti:

Bože, dej, abych mohl(a) dnes správně začít a vytrvat. Od nynějška Ti chci zcela jedinečně patřit. Dej mi čas a já Ti slibuji, že Ti budu od této chvíle s obnoveným úsilím sloužit. Dej mi milost vynahradit vše, co jsem doposud promeškal(a). Neprosím Tě o velké mimořádnosti. Dej mi jen sílu, abych Tě v běžném životě následoval(a) neúnavně a bez vytáček a nacházel(a) svou radost v tom, že tě mohu milovat a usilovat o to, abys byl druhými milován. Amen.

Počítejme s tím, že náš přirozený sklon se brání, hledá úlevu a potěšení

ve změně. Pozor, nedejme se zmást a „nezměkňeme“.

Nepodceňuj „malé věci“

Nechce se nám znovu a znovu vyplňovat život zdánlivě malými bezvýznamnými úkoly. Zdá se obtížné zůstat věrný v malých věcech, hrdinně a s láskou plnit povinnosti všedního dne. A přece je to ten správný život právě pro mne – podle Boží vůle! Takto a zde se mohu posvěcovat. Musí v tom být skryto velké poslání – zde je zakopán velký poklad. A proto mohu být spokojen a takřikajíc zamilován do reality.

Občas to vyjádří slovy této modlitby:

Můj Ježíši, daruj mi věrnost, abych vytrval(a), a dej, abych byl(a) jednou připraven(a), až mě povoláš, a směl(a) naposled vydechnout v Tvé náruči. Prosím o statečný život prožitý pro Tebe, věrný až do konce. Je to moje malé přání, můj Ježíši, ale v něm je obsaženo vše.

P. Marek Dunda (z připravované knihy „Pardál aneb jak na cíl“) ■

Pozor, nedejme se zmást a „nezměkňeme“.

Řekli ti, kteří rozpoznali cíl – a trefili ho!

Chceš se stát svatým? Bůh tě k tomu zve, a proto ti rád se vším pomůže. (Viz předchozí článek: Kdo se rozhodne přijmout pozvání ke svatosti, dostane k tomu od Pána Boha dostatečné množství milostí, aby mohl dojít k tomuto cíli a svatým se stát.) Co je ještě potřeba k dosažení tohoto cíle? Kromě Boží pomoci i pár dalších věcí: tento svůj cíl „identifikovat“, „zacílit“ – tedy pevně se pro něj rozhodnout a „udržet ho v hledáčku“ – to znamená vytrvat.

O vytrvalosti a trpělivosti mluví svatí většinou prostě, ale jasně – tak, že je patrné: tyto vlastnosti jsou základ...

Dobré je udělat to, co záleží na mně, a dobré je snášet to, co na mně nezáleží – v tom je celá dokonalost.

sv. Maxmilián Maria Kolbe

Dvě věci vás udrží ve zbožném životě: velká pečlivost při plnění závazků vašeho stavu a velká odvaha, abyste se nevzdávali a neztráceli ducha v těžkostech, do kterých můžete přijít.

sv. František Saleský

Kdybychom povznesli naše srdce a povzbudili je k větší věrnosti místo toho, abychom upadli na duchu a ztratili odvahu, když se setkáme s nějakou chybou, ušli bychom ohromný kus cesty k Pánu.

sv. František Saleský

**Vytrvalost je
jakýsi předobraz
věčnosti.**

sv. Bernard

Abychom konali dobro, vystačí mít trošku odvahy být připraven k přijetí jakéhokoli pokoření, neponižovat nikoho, být vždy milujícím.

sv. Jan Bosco

Foto: Unsplash, Annie Spratt (CCO)

Malé utrpení trpělivě snášeti znamená nepoměrně více než množství jiných skutků vykonati.

sv. Bernard

Je třeba mít lásku v srdci a trpělivě pracovat.

sv. Jan Bosco

Je nutné mít srdce schopné trpělivě vyčkávat; velké věci se uskutečňují pouze velkou trpělivostí a dlouhou dobou.

sv. František Saleský

Čas víry se podobá času zasévání; není třeba klesat na duchu a není třeba se zneklidňovat – až do konce. Buď vytrvalý až do chvíle, kdy budeš moci sklídit, co jsi zasel.

sv. Augustin

Bez velkých těžkostí není možné dojít k velkým věcem, proto musíme být připraveni na všechno.

sv. Jan Bosco

Naučte se velmi trpělivě snášet křehkosti druhých a pomáhat jim v nich s nadějí, že i když nejsou dobří teď, jednou přece jen budou.

sv. František Xaverský

Buď pevně přesvědčena o tom, že čím je duše milejší Bohu, tím více musí být zkoušena. Proto: odvahu a stále vpřed.

sv. Pio z Pietrelciny

Trpělivost je zkušebním kamenem ctnosti v duši.

sv. Kateřina Sienská

Nejlepším projevem ducha oběti je vytrvalost v započaté práci: a to jak tehdy, když je dílo příjemné, tak i tehdy, když je vyčerpávající.

sv. Josemaría Escrivá

Bůh je dobrý, trpělivý a shovívavý k lidem, proto – chceme-li být podobni Bohu – musíme se cvičit ve ctnosti trpělivosti.

bl. Rupert Mayer

Pořád je ještě trpělivost nejlepší způsob, jak zvítězit nad nepřáteli.
sv. Antonín z Padovy

Ve svém boji buďte stále vytrvalí a radostní, skromní ve vítězství, pokojní v porážce a pevní v těžkostech.

sv. Jan XXIII.

Připravila Irena Brožová (podle knihy Marka Dundy „Řekli svatí a to platí“, 1., 2. a 3. díl, A.M.I.M.S., 2009, 2010 a 2019; kompletní text on-line na www.fatym.com, objednávka v papírové podobě na www.amims.net nebo kuponem na straně 55, příspěvek na tisk á 20 Kč) ■

Řekli svatí a to platí aneb Citáty blahoslavených a svatých (1., 2., 3. díl)

Každý svazek obsahuje stovky citátů blahoslavených a svatých, které mohou povzbudit, potěšit... Brožurka s výroky svatých a blahoslavených se může stát průvodcem v upřímném hledání správných životních postojů pro každého, kdo o to bude stát. Editorem všech tří svazků je P. Marek Dunda. Formát A5, 80 až 84 stran, doporučený příspěvek na tisk jednoho svazku je 20 Kč; možno objednat pomocí kuponu na straně 56 nebo na www.fatym.com a www.amims.net.

„Kde je láska, tam se dějí velké věci, kde se nic neděje, je to proto, že tam není láska.“

sv. Ignác z Loyoly

Kuřák Bible

Na samotku se člověk dostane, když poruší vězeňská pravidla a chytnou ho. Na takové samotce je postel, stůl, židle, záchod – a nekonečná nuda. Žádná vycházka, žádný kontakt, žádná práce, nic, co by přineslo jakékoli rozptýlení. Jediná věc, co si tam člověk smí s sebou vzít, je Bible. Ještěže má tak tenké stránky. Znamenitě se hodí k tomu, aby z nich člověk ukroutil cigaretový papír a v něm pak vychutnával tabák, co propašoval v ponožkách. „Na samotce jsem byl často – velmi často. A stejné množství času jsem trávil se slovem Božím – i když, pravda, poněkud nekonvenčně..“ říká muž, kterého kdysi policisté nazývali „Krvavý Willi“. Po svém obrácení vylíčil svůj příběh v knize, kterou nazval „Kuřák Bible“.

„To děcko nechci!“

Když se má matka dozvěděla, že je těhotná, řekla mému otci: „To děcko nechci.“ A přesně tak to udělala.

Od chvíle, kdy mě přinesla z nemocnice v Ulmu, mne dál neuznala za hodna pohledu. Otec 14 hodin denně trávil v práci a netušil, co se doma děje. Malý chlapec osaměle ležel v postýlce a pro svou matku neexistoval. Starala se o mne starší sestra Sabine – v rámci možností, jaké zvládnou čtyřleté děti. Byl jsem pro ni taková živá panenka.

Po pár týdnech už matka nevydržela můj řev, šla na pole, kde mne odložila. Sousedka zrovna byla na procházce. Zavolala policii a ta mne odvezla do nemocnice. Téměř zázrakem se mne podařilo zachránit.

Otec matku vyhodil a zažádal o rozvod, ale mít na starost tři děti nebylo možné. A tak se znovu oženil – vzal si Elsu, svou bývalou snoubenku. Elsa se skutečně snažila být nám dobrou matkou, a když mne pustili z nemocnice, vše vypadalo na dobrý konec. Konečně tu byl někdo, kdo mne má rád...

Vetřelec

Když mi byly čtyři roky, Elsa, má nevlastní matka, otěhotněla. S příchodem nevlastní sestry se vše změnilo. Připravila mne o to, co jsem nejvíc potřeboval. O pozornost.

Cítil jsem se nechtěný a dával jsem to pocítit všem kolem. Mlátil jsem sourozence, ve školce jsem okrádal a šikanoval ostatní. Zatímco jsem s otcem chodil na nedělní bohoslužby, o přestávce jsem vykrádal peníze z kapes v šatně.

S malou sestřičkou, v mých očích to byl jen „vetřelec“, jsem si to také chtěl vyřídit. Jednou při koupání ve vaně jsem s ní zůstal o samotě. Popadl jsem ji za hlavu a držel vší silou pod vodou. Macecha přišla v čas, Petra ještě dýchala, ale utrpěla nevratnou poruchu zraku.

Elsu i otce jsem svým chováním doháněl na pokraj zoufalství. V jistý okamžik proto zbývala mému otci už jen jediná možnost: poslat mě pryč. A tak mě v šesti letech, roku 1960, krátce před nástupem do školy, poprvé poslali do „domova“.

„Krvavý Willi“

„Domovů“ jsem nakonec vystřídal několik. Scénář byl vždy stejný – kradl jsem peníze, kradl jsem jídlo, mlátil spolužáky, několikrát utekl. Když už si nevěděli rady, poslali mne jinam.

Režim přitvrzoval, ale to mě nezastavilo. Neustále jsem byl zapleten do rva-

*Matka už nevydržela můj řev,
šla na pole, kde mne odložila...
Téměř zázrakem se mne podařilo
zachránit.*

Foto: Pexels, Isaac Taylor (CCO)

ček. Rychle jsem si vysloužil přezdívku „Krvavý Willi“, natolik mě bavilo mlátit hlavou svého protivníka o zem, dokud nevytryskla krev.

Na útěku

V létě 1972 jsme s ostatními chovanci mohli vyjet – samozřejmě pod dozorem – do sousedního Rakouska stanovat k jezeru. To byla příležitost. Rozhodl jsem se, že uteču. Už mi nikdo nebude říkat, co mám dělat. Pro útěk jsem získal ještě Maxe, není však jisté, jestli byl ochotný do toho jít z přátelství, nebo ze strachu.

Plán byl jednoduchý – použijeme školní auto, přejedeme hranice a hurá, svobodo!

Kolem půlnoci jsme se vykradli ze stanu až k parkovišti. Školní opel stál

blízko od silnice. To, že jsme neměli klíčky, nic neznamenalo, stačí správně otočit kroužek kolem zapalování... Po chvíli se ozvalo zarachocení a vůz nastartoval.

„Umíš vůbec řídit?“

Tak se otázal Max a já odsekl: „Ne.“

Max vyvalil oči a já dodal: „Ale viděl jsem to.“

Nikde nebylo ani živáčka. Auto se rozjelo a my se ocitli na volné cestě. Měl jsem auto pod kontrolou a zařadil nejvyšší rychlost. Byl jsem král silnice. Nic už nestálo mezi námi a svobodou, po níž jsme tak dlouho toužili. Nic, kromě...

Max náhle vykřikl a ukázal doprava. Policie! Co teď? Z pravé strany se blížilo policejní auto a muselo nám zkrřížit cestu. Možná bychom to mohli ještě otočit ▷

*Rychle jsem si vysloužil přezdívku
„Krvavý Willi“.*

nebo pláchnout někam do lesa... Před námi se vynořila křižovatka. Prudce jsem sešlápl pedál a auto zakvílelo – do háje, šlápl jsem na plyn! Kde je brzda? Definitivně jsem zpanikařil.

Zaslechl jsem ohlušující třesk. Policisté o nás do té chvíle vůbec nevěděli. Ani nás nehledali, ani nepronásledovali, ale byli na cestě k nějakému jinému zásahu. Měli jsme prostě jen v klidu zabrzdít a nechat je projet.

Prudce nás to hodilo dopředu a nahoru a zas dolů. Konečně se auto

zastavilo. Vysoukal jsem se z vraku. Max se vynořil vedle. Policejní vůz stál zhruba o deset metrů dál, všude kolem dokola ležely plechy a střepy. Policista za volantem zíral groteskně do výšky – asi je mrtvý?

„Padáme odsud!“ Vběhli jsme do lesíka. Drali se houštím – hlavně pryč. Někde v dálce se ozvala siréna. Očividně si někdo všiml nehody a zavolal pomoc. Kolem prosvířely policejní vozy a my couvli do tmy za mohutný strom. Naprosto jsme ztratili orientaci. Otočil jsem hlavu

vzhůru a v běhu spatřil, jak nad námi letí helikoptéra. V tu ránu nás obklopil kužel světla. Našli nás. A bylo po svobodě.

Innsbruck, 1972

V soudní síni šla většina věcí mimo mne. Soudce potvrdil moji obavu: spolujezdec byl těžce zraněn, řidič zemřel. Jeli jsme moc rychle, narazili a utekli, aniž bychom se postarali o zraněné. Spolujezdec z policejního vozu byl v soudní síni. Seděl na kolečkovém křesle a neměl vyhlídky na uzdravení. Soudce začal číst rozsudek...

„Pan Buntz se odsuzuje k pětiletému trestu odnětí svobody pro mladistvé formou těžkého žaláře...“

Znělo mi to jako doživotí.

Svoboda?

Asi po dvou letech mne deportovali zpět do Německa a trest byl změněn na podmínku.

Byl rok 1975, bylo mi 21 a byl jsem opět na svobodě. Napsal jsem otci a on mne pozval, abych přijel k němu do Ulmu a bydlel u něj. Dokonce mi sehnal práci.

Promarněná šance

Nastoupil jsem do práce a vše vypadalo idylicky. Jenže pak mne začaly trápit noční můry. Abych lépe spal, dal jsem si pár piv. Spánek se skutečně zlepšil, ale ráno... Když už jsem došel do práce, nebylo to včas. Jaký byl pracovní výkon si lze snadno domyslet. Za několik dní to šéf nevydržel a dal mi okamžitou výpověď.

Tolik jsem se sebou chtěl něco udělat a teď, ani ne 14 dní po propuštění jsem ztratil pracovní místo. Jak to říct mému otci? Celý den jsem se potuloval po městě. Se soumrakem jsem zamířil domů. Můj kufr stál přede dveřmi, na něm ležely všechny moje věci. Pokusil jsem se strčit klíč do zámku, ale nepasoval. Můj otec vyměnil zámek. Můj otec mě vyhodil.

Spirála zla

Ani ne po dvou týdnech na svobodě jsem stál v klenotnictví, ruce plné šperků a hodinek. Nacpal jsem lup do kapes a rychle zmizel. Až děsivě rychle jsem si našel vlastní rytmus: v noci jsem se někam vloupal, přes den jsem prodával ukořistěné zboží. Rychle jsem poznal ta správná místa a ty správné lidi. Každá příležitost mi byla dobrá. Peněženky, byty, klenotnictví...

Společně s jedním kumpánem jsem naplánoval svou první bankovní loupež. Podařilo se mi utéct i s penězi, ale kumpána zatkl policie.

„Když dáváme svůj život do pořádku, Bůh k tomu vytváří potřebné okolnosti. On připravuje situace a obměkčuje srdce. Čím se musíme prokázat my, je naše odvaha začít a udělat první krok. Vše začíná v našem srdci. I já si musím zas a znovu připomínat: Změň svůj postoj, Bůh pak změní situaci.“

Wilhelm Buntz

Foto: Unsplash, Jaclyn Moy (CCO)

Foto: Pexels, Kindel Media (CC0)

Když jsem druhý den otevřel noviny, málem mě trefil šlak. Hledá se Wilhelm Buntz, skvěl se na titulní straně nadpis. Můj komplic musel „zazpívat“. Nyní jsem měl problém. Velký problém. Musím okamžitě pryč.

Odměna činí 5000 marek

Volba padla na Hamburk. Navázal jsem na předchozí styl – ve dne jsem se většinou poflakoval, ale v noci byl čas na akci. Krádeže, loupeže, rvačky.

Když jsem polehával v pronajatém bytu, obzvláště rád jsem se v televizi díval na pořad *Případ číslo XX nevyřešen*, ve kterém novinář představoval nevyřešené případy včetně výzvy k pomoci s pátráním. Jednoho večera přišlo na přetřes mé rodné město: „Má na svědomí 150 trestných činů, je ozbrojený a nebezpečný.“

Nastražil jsem uši.

„Odměna za indicie, které povedou k jeho dopadení, činí 5000 marek.“

A pak jsem v tom pořadu uviděl svou fotku. Zatajil se mi dech. A co teď? Od té chvíle byl můj klid pryč. Ven jsem se odvážil jedině v noci.

Případ Buntz – vyřešen

Nedlouho poté se za mnou najednou ozval hlas: „Pane Buntzi, zůstaňte stát, jste

„Věděl jsem, že Bůh nechce, abychom se vydali snadnou, nemastnou neslanou cestou a nějak se po ní popodváděli do cíle. Chce, abychom šli po cestě přímé, poctivé a upřímné. I když to bolí. Dokonce zatraceně bolí.“

Wilhelm Buntz

zatčen!“ Odhalili mě! Rychle jsem uskočil za jedno z aut, které parkovalo na kraji ulice. Vytáhl jsem zbraň a vypálil na nohy policistů.

Minul jsem. Policisté palbu opětovali. Levou nohou mi projela ostrá bolest. Policisté byli skokem u mě, pevně mě popadli a obrátili tvář k zemi. S mým útekem je amen.

Vězení Bruchsal

Rok a půl jsem byl ve vazbě, když konečně začal proces. Obžalovací spis obsahoval 148 bodů. Všechen čas přede mnou běžel jako film. Podváděl jsem lidi, okrádal je, dva jsem dokonce zabil.

Dostal jsem 14 let a navazující ochrannou vazbu nejméně 10 let. Čtvrt století! Víc, než jsem měl dosud odžito. Holé bílé stěny. Skříň, postel, stůl, záchod za para-

vánem. Moje celá číslo 116 bude mým domovem na příští roky nebo desetiletí.

Pak jsem se rozkoukal a rychle se naučil, jak se dostat ve vězeňské hierarchii nahoru. Neustále jsem vyhledával rvačky a jiné konflikty. Podobné záležitosti přinášely pochvalné výkřiky ze strany spoluvězňů – avšak pravidelně také samotku.

Na samotce

Samotka byla nejtvrďší sankcí za porušení pravidel. Jednalo se o suterénní místnost. Postel, záchod, umyvadlo. Kromě oblečení byla jediným předmětem, který si člověk směl na samotku s sebou vzít, Bible.

Nuda byla vražedná, ale nejhorší bylo, že se nesmělo kouřit. Tabák se dal propašovat v ponožkách, zapalovač byl schovaný pod dutý okraj záchodové mísy. ▷

Jediné, co chybělo, byly papírky.

Naštěstí jsem ale měl Biblii.

„Ha, a teď koukej, co s tím tvým slovem můžu provést, ty skvělej Bože!“ vykřikl jsem, vzal první stranu a s gusem ji vytrhl z vazby. Naplnil mě vítězoslavný pocit. Čistě ze vzdoru – a také abych trochu zabil čas – jsem vytržený list vzal a podrobně přečetl přední a zadní stranu. Na papíře stálo cosi o dvou lidech, které Bůh stvořil a kteří byli nazí. Hmm, to může být ještě zajímavé...

Pak jsem si připálil svou první „svatou cigaretu“.

Foto: Facebook, Willie Buntz

Wilhelm Buntz

1954 – narozen v Ulmu

1960 – nastupuje poprvé do domova – polepšovny

1972 – při dopravní nehodě zabil policistu

1975 – propuštěn

1975 – opět zatčen v Hamburku

1977 – soudní proces v Ulmu, odsouzen na 25 let

1985 – propuštěn

Po propuštění pracoval jako zametač, pak si pronajal malou čerpací stanici, nakonec získal práci v domově pro nevidomé ve Freiburgu. Splatil své dluhy, i když velkou část dluhů mu věřitelé odpustili. Má manželku a děti, věnuje se práci pro Církev.

„Mám nemocné nohy, zničená záda, všechno následkem mých pobytů ve vězení, které zas byly následky mých hříchů. Někteří lidé se mě ptají: ‚Jsi věřící, ale proč jsi tak nemocný?‘ Odpovídám: ‚Ježíš zemřel za naše hřichy, nikoli však za jejich následky. Bůh po nás neuklízí. To musíme udělat my. A on nám s tím pomáhá.‘“

Vy jste sůl země

V průběhu šesti let jsem na bruchalské samotce vykouřil celý Starý zákon. A dřív než jsem každou ze stran uvolnil z vazby, důkladně jsem ji přečetl, někdy dokonce víckrát. Většinou mě to nechalo chladným, nad něčím jsem zakroutil hlavou, jiné mě rozčílilo. Ale něco mě i zasáhlo. Pro vět-

šinu z toho jsem však měl pouze pohrdání. Až jednou v září 1983. Musel jsem ty řádky číst stále dokola: Vy jste sůl země. Jestliže však sůl ztratí chuť, čím bude osolena? K ničemu se už nehodí...

Něco mě u těchto vět zasáhlo hluboko do srdce. Měl jsem teď doopravdy vztek na... sebe. Byla to pravda. K ničemu jsem

Foto: Pexels, Ron Lach (CCO)

Přiznání

Foto: Unsplash, Mahdí Bafande (CCO)

Nedokázal jsem se smířit s tím, že jsem při procesu byl ve 100 ze 148 bodů obžaloby zproštěn viny, ačkoli jsem byl vinen. Nyní jsem přiznal svou vinu. Měl jsem z toho dobrý pocit. A také strach z odpovědi. Dalších dvacet let?

Za několik týdnů přišel tlustý dopis od státního zástupce. Obžalovací spis. Krátce jsem jej prolistoval a sčítal v hlavě výměry trestů: šest měsíců, pět let, dva roky... Celkem sto bodů obžaloby a 130 let. Věděl jsem, že mi neuloží součet, ale přesto to znamenalo mnoho let basy. Proč, Bože, proč? Je vůbec možné, že po mně chceš něco takového?

Několik týdnů jsem nechal dopis ležet jen tak. Až pak jsem si všiml, že kromě běžného spisu je tam jeden list bílý, kterého jsem si při prvním prozkoumání nevšiml.

Začínal: „Milý bratře Buntzi, děkuji Vám za dopis a za přiznání. Opravdu si na Vás ještě vzpomínám. Ten proces byl pro mě utrpením. Všichni ti svědci, Vaše nemožné chování. O to víc mě potěšilo, když jsem si přečetl, že jste se změnil. Vaše přiznání jsem zpracoval, převedl do příloženého obžalovacího spisu a poměřil s dosavadním trestem. Přísnost očekávaného trestu není přiměřená již odpykanému trestu, proto dle §154 trestního řádu ukončuji řízení a upouštím od žaloby ve věci Vámi přednesených bodů...“

Třásl se mi ruce. Žádné další soudní přelíčení? Žádné další roky v base? A to i když jsem byl upřímný? Nebo právě proto?

Udělal jsem, co jsem udělat musel. Přiznal jsem svou vinu. Měl jsem čistý stůl. „Když však uznáme, že se dopouštíme hříchů, on nám hříchy odpustí.“ (1 Jan 1,9) Tahle slova se naplnila, svědčil o tom onen list papíru. Jak jen jsem mohl pochybovat.

Wilhelm Buntz

(upraveno podle jeho autobiografické knihy „Kuřák Bible“, Paulínky, 2023 – info o knize a možnosti objednání viz infobox na následující straně) ■

**„Když však uznáme,
že se dopouštíme hříchů,
on nám hříchy odpustí.“
(1 Jan 1,9)**

se nehodil. Pokud jsem byl sůl, pak jsem byl k ničemu. Dokázal jsem lidem akorát nahánět strach a hrůzu – ale komu to kdy něco přineslo? Ani mně ne.

Prudce jsem se postavil a zakřičel nahlas. Bylo to jedno, protože tam stejně nikdo nebyl.

„Bože, neexistuješ, ale kdybys přece jen byl, můj otec říkal, že dokážeš lidi změnit. Dokážeš to se mnou? Dokážeš?“

Znovu ve mně vzkypěl hněv. Zaťal jsem pěsti.

„Jen to udělej, Bože! Jen to zkus!“

Slova zněla ozvěnou a já se svalil na postel.

„Jen to zkus, Bože! Když mě změníš, tak uvidíme!“

Nic mimořádného se nestalo

Na mysl mi znovu přicházela Bible. Ten text o soli a světla. Zíral jsem do prázdna a nechal si před očima promítat poslední měsíce. Řekl jsem Bohu, ať to zkusí, změnit mne. Ale nic mimořádného se nestalo...

Vlastně se nic mimořádného nestalo a to bylo mimořádné. Teprve teď jsem si uvědomil, že nemám potřebu někoho zbít. Už rok jsem se nezapletl do žádné rvačky. Přestal jsem házet po dozorcích jídlem, nikoho jsem už neurážel, přestal jsem

být agresivní. Muselo se to nepozorovaně změnit někdy po onom dni na samotce. Nebo ještě ten den? Ale nebyl to špatný pocit.

Cítil jsem se svobodně. Byl jsem vězeň. Ale uvnitř jsem náhle pocítil větší svobodu než kdykoli předtím.

Odpuštění

Po 8 letech jsem byl 15. 2. 1985 propuštěn. Klauzule o mé ochranné vazbě byla zrušena. Podařilo se mi sehnat práci jako zametač a malý byt. A věděl jsem, co teď musím udělat. Chystal jsem se navštívit řadu lidí, kterým jsem něco provedl, ▷

abych je požádal o odpuštění, abych mohl dát svůj život do pořádku.

Reakce byly různé – někteří mne objali, někteří to přešli bez výraznější reakce. Ale ani jednou jsem nezažil, že by mi někdo odpuštění odepřel.

Vyslyšená modlitba

Jedna z nejtěžších výprav vedla do Rakouska. Chtěl jsem navštívit vdovu po policistovi, kterého jsem zabil při nehodě. Zazvonil jsem, otevřela mi starší paní, neřekl jsem jí své jméno, nechtěl jsem ji vyděsit. Domluvili jsme se na večer, kdy budou přítomny i její děti.

Když jsem přišel znovu, v obývacím pokoji už bylo více lidí. Posadili se a já hleděl do napjatých tváří.

„Před mnoha lety jste kvůli autonehodě přišli o manžela a otce. Za volantem seděl

Bůh se o mě stará. Bůh bere vážně, co jsem si předsevzal a zařizuje okolnosti.

chlapec.“ Pomalu jsem pokračoval, každé slovo vážilo jako balvan: „Ten chlapec ... jsem byl já. A je mi to moc líto.“

V očích vdovy se objevily slzy. Napjat jsem čekal, ale všichni na mě zírali dál.

„Je mi to líto,“ opakoval jsem. „Ve vězení se ze mě stal křesťan, a protože Ježíš chce, abychom dali svůj život do pořádku...“

Vdova si držela ruku před ústy a slzy se jí řinuly proudem. Vypadalo to spíš jako slzy radosti. Pak se pomalu zvedla a objala mě. Mě, vraha jejího muže.

„Víte, když můj muž zemřel, věděli jsme, že je u Boha. Od toho dne jsme se denně modlili za to, aby se Bůh dotkl duše toho chlapce, který za to byl zodpovědný.“ Významně se odmlčela.

„Vy jste vyslyšená modlitba!“

Tohle jsem nečekal. Zde, uprostřed obývacího pokoje této rodiny, které jsem způsobil tolik utrpení. To oni měli plné právo na útěchu. Místo toho stáli všichni kolem mě v kruhu, objímali mne a utěšovali. Mě, který tu stál a nezadržitelně vzlykal. To dokáže jen Ježíš, blesklo mi v tu chvíli hlavou.

Pokoušení

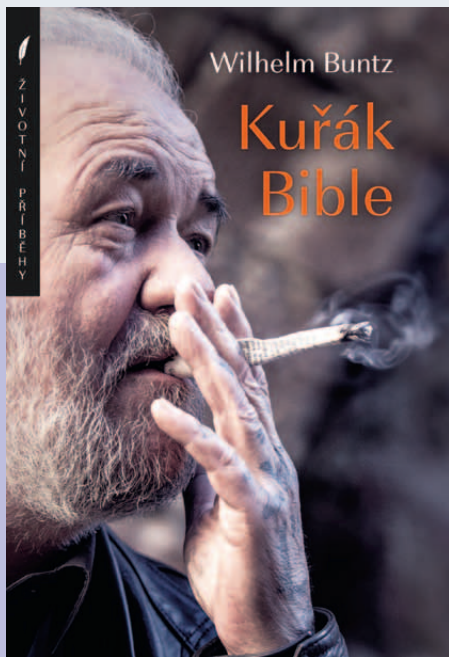
Ve vězení člověk nemá pokušení vyloupit banku, protože tam žádná není. Nemá pokušení brát cizí peněženky, protože tam nejsou. Venku mě naopak pokušení zasáhlo plnou silou.

Ani ne den poté, co jsem se nastěhoval, před mým bytem stál soudní vykonavatel. Vypočítal mi, s jakými dluhy mám začít nový život: 1,2 milionu marek. Odcizené věci, věcná škoda a bolestné... Ve svém zaměstnání jsem coby zametač vydělával 3,48 marky na hodinu. Jak snadné by bylo zajet do nějakého vzdálenějšího města, nepochodovat do banky a s taseňnou zbraní „vybrat“ peníze.

Padl jsem na kolena a začal se modlit: „... a neuveď nás v pokušení...“ Jakkoli jsem toužil po tom, svěřit svůj život Ježíši, přesto se stále ještě objevovalo pokušení, staré zvyky. Možná dokonce ještě silnější než předtím. Ale pro dnešek jsem se spolehl na svého Spasitele. On mi pomůže to překonat. Alespoň dnes. A možná také zítra. A pozítří.

Nebylo to vždy lehké. Ale naučil jsem se při tom jedno: stojí za to důvěřovat Bohu.

*Připravila Lenka Ripperová
(podle knihy Wilhelma Buntze „Kuřák Bible“, Paulínky, 2023 – info o knize a možnosti objednání na: www.paulinky.cz, viz infoboxy na této straně) ■*

Wilhelm Buntz: Kuřák Bible

Napínavý příběh bývalého vězně, který se „prokouřil“ stránkami Bible až k obrácení a odpuštění. Vydaly Paulínky v roce 2023, 264 stran. Cena po slevě při objednání na <https://www.paulinky.cz>

DCERY SV. PAVLA – PAULÍNKY

Posláním řeholní kongregace Dcer sv. Pavla (paulínek) je působit v oblasti sdělovacích prostředků a zde žít své zasvěcení. Tisk, rádio, televize, internet a další digitální média představují pro nás prostředky k hlásání evangelia a kultury, a to všem skupinám lidí. Práce s těmito prostředky (v ČR zvláště nakladatelská a knihkupecká činnost) je autentickou cestou svatosti a rovněž zdrojem naší obživy.

Kontakt: paulinky@paulinky.cz, www.paulinky.cz,
FB: DcerySvatehoPavla

Foto: Unsplash, Marek Studzinski (CC0)

Třicet tři „drahokamů“ zdobících Církev

P. ThLic. Jan Larish, Th.D., vystudoval církevní dějiny na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci a je farářem ve farnosti Ostrava-Svinov a prezidentem ostravsko-opavské diecézní charity. Nedávno připravil a vydal leták věnovaný obětem komunistického pronásledování mezi moravskými kněžími, který vám v tomto čísle nabízíme.

Podle čeho jste vybíral kněze, kteří jsou na letáku?

Na letáku je všech 33 komunisty zabitých a umučených moravských kněží z let 1945 až 1989.

Ale komunistický puč u nás proběhl přece až v roce 1948...

Mezi těmito kněžími je i P. Antonín Vysloužil, který byl farářem (a nějakou dobu dokonce i starostou) ve Vizovicích. Byl velmi dobře informovaný o tom, kteří

komunisté ze Zlínského kraje byli kolaboranti gestapa, a tuto informaci vezl v roce 1945 do Prahy na ministerstvo vnitra. O jeho cestě komunisté věděli, ve vlaku ho zavraždili a jeho tělo u Kolína vyhodili z vagonu. Proto je tu již ten 45. rok...

Za jakých okolností zemřeli další?

Mezi těmi 33 kněžími jsou ti, co zemřeli v komunistických vězeních, co zemřeli po propuštění na následky věznění, ti, kteří i když nebyli uvězněni, zemřeli

na následky fyzického a psychického násilí (sem patří i rodák z Francovy Lhoty z Valašska Štěpán kardinál Trochta, litoměřický biskup, který zemřel krátce po tom, co na něj v jeho 69 letech opilý církevní tajemník několik hodin v jeho biskupském sídle prakticky nepřetržitě křičel, vyhrožoval mu a ponižoval ho) a jeden z kněží byl zastřelen na hranici.

Na letáku ale samozřejmě nejsou všichni kněží, kteří byli komunistickým režimem pronásledováni...

Z hlediska dějin jsou tito kněží opravdu pouze onou pověstnou viditelnou špičkou ledovce. Mnohonásobně více jich trpělo v komunistických vězeních a internačních a koncentračních táborech. Mnozí další, byť nebyli bezprostředně omezeni na svobodě (pokud je vůbec možno o svobodě v podmínkách totalitního státu ▶

33 moravských kněží – obětí komunistického pronásledování

mluvit), byli kontrolováni a šikanováni ať už viditelným dozorem státních úředníků, tzv. okresních a krajských církevních tajemníků, tak také neviditelnou, ale všudypřítomnou Státní bezpečností, nechvalně známou StB.

Dá se odhadnout, kolik kněží celkem zažilo pronásledování?

Otázku bych obrátil! Spíš by se dalo zeptat, kolik kněží v této době nějakou formu perzekuce nezažilo... Asi všichni, kromě těch, kteří s režimem kolaborovali – ale ti možná ve svém svědomí trpěli ještě bolestněji!

Vězení bylo takovou kněžskou zkouškou svatosti a mučednická smrt byla závěrečnou zkouškou zralosti.

I když jste církevní historik, nešlo vám především o historii...

Nejde jen o historii – tedy minulé věci, data –, ale o povědomí, že to jsou naši mučedníci, můžeme na ně nejen vzpomínat, ale třeba se i modlit na jejich hrobech (proto je na letáku uvedeno i to, kde jsou pohřbeni!). I když mám vystudovanou

Cesare Fracassini: Mučedníci z Gorkumu v roce 1572 (malba, 1867, detail). Obraz k blahořečení 19 katolických kněží a řeholníků zabitých dánskými kalvinisty

Foto: Flickr, Slices of Light * (CC BY-NC-ND 2.0)

Foto: P. Jan Larisch

historii, tak to, o co mi jde, je formování paměti našeho církevního společenství. Jde mi tedy spíš o to, co bych nazval „dědictvím otců“.

Jak se vám podařilo získat kompletní soubor všech fotografií pro leták?

Jako historik mám příslušné kontakty a vazby na odborníky, archiváře, archivy. Fotografie jsem získával z archivů nejen církevních, ale i světských a soukromých – vyžádal jsem si z Národního archivu Praha i fotografie ze žádostí o osobní a cestovní doklady; věděl jsem, že u nich bývá fotografie žadatele. Takto se podařilo získat úplně všechny chybějící.

Slovo „martyros“ čili mučedník, má v řečtině původní význam „svědek“.

Nestálo by za to ze shromážděných materiálů připravit i nějakou expozici?

Uvažujeme o tom, ale už nyní jsou v katedrále Božského Spasitele v Ostravě, v katedrále sv. Václava v Olomouci, v bazilikách na Svatém Hostýně a na Velehradě a také ve velehradském poutním domě Stojanov velké dvoumetrové panely s těmito medailony. A zároveň je tam možné si vzít (také pro další šíření) tyto malé skládací letáky s medailony kněží (jsou ve stejném provedení jako ten na sousední dvoustraně – pozn. redakce). I vy můžete pomoci s jejich rozšířením.

Má to i určitý „mariánský rozměr“ – tak jako Panna Maria rozvažovala a uchovávala v srdci to, co zažila, tak podobně církevní společenství uchovávala v srdci tyto svědky víry (řecké slovo *martyros* čili mučedník má v řečtině původní význam „svědek“).

S P. Janem Larischem připravil
P. Pavel Zahradníček ■

Jaroslav Ambrož Tobola, OFM

* 28. dubna 1910 Staré Město u Uherského Hradiště

kvardián kláštera v Turnově

Zatčen byl 15. května 1952, vyšetřován v Jihlavě, kde v důsledku psychického a fyzického týrání 14. dubna 1953 ve vězení zemřel. Tělesné ostatky byly zpopelněny, předány rodině a jsou uloženy na hřbitově v Uherském Ostrohu.

bl. Metoděj Dominik Trčka, CSsR

* 6. července 1886 Frýdlant nad Ostravicí

působil jako protoihumen (viceprovinciál) slovenské řeckokatolické viceprovincie redemptoristů na východním Slovensku

Zatčen byl 8. srpna 1951, odsouzen pro zločin velezrady a špionáž k 12 rokům vězení. V důsledku fyzického týrání a odepření lékařské péče 23. března 1959 ve věznici v Leopoldově zemřel. Pohřben byl na hřbitově leopoldovské věznice. V roce 1969 byly jeho ostatky exhumovány a přeneseny do baziliky Soslání Ducha Svatého v Michalovicích (SR). Blahořečen byl 4. listopadu 2001 ve Vatikánu.

Štěpán Trochta, SDB

* 26. března 1905 Francova Lhota (okr. Vsetín)

biskup litoměřický a kardinál

Zatčen byl 16. ledna 1953, odsouzen pro zločin velezrady a vyzvědačství k 25 rokům vězení. V květnu 1960 byl sice na amnestii z vězení propuštěn, ale vzápětí byl až do roku 1968 internován. V září 1968 se ujal řízení své diecéze. Zemřel 6. dubna 1974 v důsledku psychického týrání při jednání s OCT. Pohřben je v Litoměřicích.

Antonín Vysloužil

* 16. února 1890 Věrovany (okr. Olomouc)

farář a starosta ve Vizovicích

Zavražděn byl 9. prosince 1945 příslušníky partyzánské organizace Partkol, kteří ho na příkaz vedoucích představitelů zlínských komunistů ve vlaku zavraždili a následně vyhodili v úseku mezi Záhořím nad Labem a Starým Kolínem, když do Prahy vezl dokumenty o jejich kolaboraci s nacisty. Pohřben je ve Vizovicích (okr. Zlín).

Stanislav Zela

* 12. července 1893 Horní Nětčice (okr. Přerov)

pomocný biskup olomoucký

Zatčen byl 19. července 1950, odsouzen pro zločin velezrady a vyzvědačství k 25 rokům vězení, po propuštění v roce 1963 internován v Radvanově, kde 6. prosince 1969 zemřel. Pohřben je v Soběchlebích (okr. Přerov).

Antonín Zgarbík, SJ

* 27. srpna 1913 Jankovice (okr. Uherské Hradiště)

kazatel, redaktor, rektor koleje Biskupského gymnázia v Brně

Zatčen byl 16. října 1959, odsouzen pro zločin velezrady k 16 rokům vězení. Pro neposkytnutí lékařské péče 22. ledna 1965 ve věznici ve Valdicích zemřel. Pohřben je v Jankovicích.

Zkratky řeholních řádů a kongregací:

CSsR = Congregatio Sanctissimi Redemptoris = Kongregace Nejsvětějšího Vykupitele (redemptoristé)

OFM = Ordo Fratrum Minorum = Řád menších bratří (františkáni)

OP = Ordo Predicatorum = Řád kazatelů (dominikáni)

SDB = Societas Don Bosco = Společnost Dona Boska (salesiáni)

SDS = Societas Divini Salvatoris = Společnost Božského Spasitele (salvatoriáni)

SJ = Societas Jesu = Společnost Ježíšova (jezuité)

SVD = Societas Verbi Divini = Společnost Božího Slova (verbisté)

Vysvětlivky:

ČSL = Československá strana lidová

ČSR = Československá republika

Internace = svévolné uvěznění

komunistickou totalitní státní mocí

bez právního odůvodnění

KCT = krajský církevní tajemník

OCT = okresní církevní tajemník

okr. = okres

StB = Státní bezpečnost

KNĚŽÍ

OBĚTI KOMUNISTICKÉHO PRONÁSLEDOVÁNÍ Z ÚZEMÍ MORAVSKÉ CÍRKEVNÍ PROVINCE

1945 – 1989

Vojtěch Basovník, SDB
† 17. března 1955
Jičín

Silvestr Maria Braitto, OP
† 25. září 1962
Praha

Jan Bula
† 20. května 1952
Jihlava

Bohumír Bunž
† 17. října 1950
Praha-Pankrác

Bohumil Burian
† 29. dubna 1958
Velké Meziříčí

Bohuslav Burian
† 29. dubna 1960
Mírov

Přemysl Coufal
† 26. února 1981
Bratislava

Alois Čáp
† 9. června 1957
Přerov

Václav Drbola
† 3. srpna 1951
Jihlava

František Hála
† 24. srpna 1952
Roželov pod Třemšínem

Josef Hlouch
† 10. června 1972
České Budějovice

Jiří Klíma
† 11. května 1956
Rudice

František Tomáš
Koseček, OFM
† 30. října 1956
Slavičín

Josef Koutný
† 24. srpna 1952
?

Josef Kuča
† 11. června 1949
Stoky

Albín Jaroslav
Kvita, SDS
† 10. září 1961
Brno

Josef Karel Matocha
† 2. listopadu 1961
Olomouc

Ferdinand Karel Nesrovnal
† 30. května 1952
Brno

Alois Novák
† 4. listopadu 1961
Praha

Pavel Opavský, SJ
† 25. srpna 1952
Šumperk

František Pařil
† 3. srpna 1951
Jihlava

Josef Peč
† 25. října 1955
Frydek-Místek

Vojtěch Rygal
† 27. března 1948
Aš – Selb

Stanislav Schneeweis
† 30. prosince 1962
Boskovice

Ludvík Sobek
† 26. dubna 1950
Petrovice u Karvíně

Bohumil Spáčil, SJ
† 5. prosince 1950
Osek u Duchcova

Jan Šrámek
† 22. dubna 1956
Praha

Jaroslav Ambrož
Tobola, OFM
† 14. dubna 1953
Jihlava

bl. Metoděj Dominik
Trčka, CSsR
† 23. března 1959
Leopoldov

Štěpán Trochta, SDB
† 6. dubna 1974
Litoměřice

Antonín Vysloužil
† 9. prosince 1945
Záhoří nad Labem

Stanislav Zela
† 6. prosince 1969
Radvanov

Antonín Zgarbík, SJ
† 22. ledna 1965
Valdice

© Jan Larisch • Grafika a tisk: KLEINWÄCHTER holding s.r.o. • Fotografie: Diecézní archiv Biskupství brněnského, osobní archiv Jana Štrábného a Jana Larische

REQUIEM AETERNAM DONA EIS,
DOMINE, ET LUX PERPETUA LUCEAT EIS.

KNĚŽÍ

OBĚTI KOMUNISTICKÉHO PRONÁSLEDOVÁNÍ Z ÚZEMÍ MORAVSKÉ CÍRKEVNÍ PROVINCE

1945 – 1989

Vojtěch Basovník, SDB

* 14. srpna 1912 Polešovice (okr. Uherské Hradiště)

působil v řeholní komunitě v Ostravě, ve Fryštáku a v Brně

Zatčen byl na počátku roku 1953, odsouzen za trestné činy sdružování proti republice a zneužití náboženské funkce k 4 rokům vězení. V důsledku krutého zacházení a nelidských životních podmínek onemocněl, byl převezen do nemocnice v Jičíně, kde 17. března 1955 zemřel. Pohřben byl na hřbitově valdické věznice. V roce 1969 byly jeho ostatky exhumovány a uloženy do kněžského hrobu na hřbitově v Polešovicích.

Silvestr Maria Braito, OP

* 14. června 1898 Ruse (dříve Rusčuk), Bulharsko

teolog, básník, literární kritik a publicista, překladatel, zakladatel a šéfredaktor filosoficko-teologické revue Na hlubinu, působil v řeholní komunitě v Olomouci

Zatčen byl 16. března 1950 v Olomouci, odsouzen pro zločin velezrady a vyzvědačství k 15 rokům vězení. S podlomeným zdravím byl 11. května 1960 na amnestii z vězení propuštěn. Žil v Praze, kde 25. září 1962 zemřel. Pohřben je v řádové hrobce v Olomouci-Neředíně.

Jan Bula

* 24. června 1920 Lukov (okr. Třebíč)

administrátor farnosti Rokytnice nad Rokytnou

Zatčen byl 30. dubna 1951, odsouzen v tzv. druhém babickém procesu k trestu smrti pro zločin velezrady. Byl oběšený 20. května 1952 v Jihlavě. Tělesné pozůstatky byly zpopelněny a jsou uloženy na neznámém místě. V roce 2004 byla zahájena diecézní fáze procesu jeho blahořečení.

Bohumír Bunža

* 17. března 1877 Bzenec (okr. Hodonín)

farář a děkan ve Vyškově

Zatčen byl 11. října 1949, vězněn v Olomouci a v Praze. V důsledku mučení 17. října 1950 v nemocničním oddělení Vazební věznice Praha-Pankrác zemřel. Pohřben je ve společném šachtovém hrobě v Praze-Ďáblicích. Na hřbitově ve Vyškově mu byl v roce 2005 odhalen kenotaf.

Bohumil Burian

* 25. listopadu 1904 Drnovice (okr. Blansko)

farář ve Velkém Meziříčí

Zemřel 29. dubna 1958 v důsledku psychického týrání při jednání s OCT. Pohřben je ve Velkém Meziříčí.

Bohuslav Burian

* 16. října 1919 Brno–Lískovec

kaplan ve Slavonicích a v Moravské Nové Vsi

Zatčen byl 12. prosince 1951, odsouzen pro zločin velezrady a špionáž k 20 rokům vězení. Zemřel v důsledku policejního vyšetřování 29. dubna 1960 ve věznici na Mírově. Tělesné ostatky zesnulého nebyly rodině vydány.

Přemysl Coufal

* 9. ledna 1932 Hrubčice (okr. Prostějov)

tajně svěcený kněz, žil v Bratislavě

Od roku 1980 byl sledován příslušníky StB, v lednu 1981 podroben řadě výslechů spojených se zastrásováním. Dne 23. nebo 24. února 1981 byl zavražděn příslušníky StB ve svém bytě v Bratislavě. Pohřben je v Hrubčicích.

Alois Čáp

* 8. května 1892 Zdounky (okr. Kroměříž)

básník, spisovatel, politik, redaktor, nakladatel, správce Kněžské nemocenské pokladny v Přerově

Zatčen byl 1. října 1949, odsouzen za protistátní činnost k 7 rokům vězení. S podlomeným zdravím byl 28. listopadu 1953 na amnestii z vězení propuštěn. Žil v Přerově, kde 9. června 1957 zemřel. Pohřben je v Přerově.

Václav Drbola

* 16. října 1912 Starovičky (okr. Břeclav)

administrátor farnosti Babice

Zatčen byl 17. června 1951, odsouzen v tzv. prvním babickém procesu k trestu smrti pro zločin velezrady a návodu k vraždě. Byl oběšený 3. srpna 1951 v Jihlavě. Tělesné pozůstatky byly zpopelněny, předány rodině a jsou uloženy v rodinném hrobě na hřbitově ve Starovičkách. V roce 2011 byla zahájena diecézní fáze procesu jeho blahořečení.

František Hála

* 20. června 1893 Dražovice (okr. Vyškov)

politik ČSL, poslanec, ministr pošt ČSR

Při pokusu o opuštění ČSR byl 21. března 1948 zatčen a internován až do 24. srpna 1952, kdy v Roželově pod Třemšínem zemřel. Pohřben je v Dražovicích.

Josef Hlouch

* 26. března 1902 Lipník (okr. Třebíč)

biskup českobudějovický

Internován byl od 29. března 1952 do 6. června 1968. Po propuštění z internace se ujal řízení své diecéze. Zemřel 10. června 1972 v důsledku psychického a fyzického týrání při jednání s KCT a při výslechu příslušníky StB. Pohřben je v Českých Budějovicích. V roce 2018 byla zahájena diecézní fáze procesu jeho blahořečení.

Jiří Klíma

* 13. února 1911 Rudice (okr. Blansko)

působil jako kněz pražské arcidiecéze

Zatčen byl 20. března 1950, odsouzen za porušení povinností vyplývajících z jeho veřejné služby v úmyslu ohrozit důležitý zájem republiky při řádné výchově mládeže k 7 rokům vězení. S podlomeným zdravím byl 22. května 1954 podmíněčně propuštěn na svobodu. Žil v Rudici, kde 11. května 1956 zemřel. Pohřben je v Jedovnicích (okr. Blansko).

František Tomáš Koseček, OFM

* 18. června 1917 Slavičín (okr. Zlín)

kvardián kláštera v Chebu

Zatčen byl 16. září 1952, odsouzen pro zločin velezrady k 6 rokům vězení. S podlomeným zdravím byl v červenci 1956 z vězení podmíněčně propuštěn. Žil ve Slavičíně, kde 30. října 1956 zemřel. Pohřben je ve Slavičíně.

Josef Koutný

* 4. ledna 1909 Cetkovice (okr. Blansko)

profesor biblistiky, hebrejštiny a orientálních jazyků a prefekt na teologickém učilišti v Brně

Zatčen byl 1. března 1951 v Bratislavě, vězněn a vyšetřován byl v Brně, za nejasných okolností byl 28. nebo 29. dubna 1951 neznámo kde příslušníky StB zavražděn. Pohřben je v Cetkovicích.

Josef Kuča

* 21. listopadu 1913 Čechy (okr. Přerov)

administrátor farnosti Štoky (diecéze Hradec Králové)

Zemřel na otravu neznámým jedem 11. června 1949. Pohřben je v Domaželicích (okr. Přerov).

Albín Jaroslav Kvita, SDS

* 15. května 1915 Rybí (okr. Nový Jičín)

působil v řeholní komunitě v Brně-Husovicích

Zatčen byl 28. června 1961 v Mankovicích, tvrdost vazby a nelidskost vyšetřovacích metod poškodila jeho zdraví natolik, že byl v kritickém stavu z Ostravy převezen do vězeňského oddělení Nemocnice u sv. Anny v Brně, kde 10. září 1961 zemřel. Pohřben je v Rybí.

Josef Karel Matocha

* 14. května 1888 Pitín (okr. Uherské Hradiště)

arcibiskup olomoucký, metropolita moravský

Internován byl od 10. dubna 1950 v arcibiskupské rezidenci v Olomouci, kde 2. listopadu 1961 za nejasných okolností zemřel. Pohřben je v Pitíně.

Ferdinand Karel Nesrovnal

* 16. srpna 1896 Brno

teolog a exercitátor, administrátor farnosti Biskupice, Kralice, Brno-Bystrc, Znojmo

Zatčen byl 26. května 1952, vězněn a vyšetřován v Brně, kde byl 30. května 1952 ve vězeňské cele zavražděn. Pohřben je na Ústředním hřbitově v Brně.

Alois Novák

* 21. června 1894 Přemyslovice (okr. Prostějov)

katecheta neslyšících, autor publikací o pedagogice hluchoněmých, ředitel Pražského soukromého ústavu pro hluchoněmé v Praze-Smíchově, politik ČSL

Zatčen byl 27. ledna 1949, odsouzen pro zločin velezrady k 20 rokům vězení. Propuštěn byl 11. prosince 1959. Žil v Praze, kde 4. listopadu 1961 zemřel. Pohřben je ve Velkém Meziříčí.

Na letáku je uvedeno,
kde jsou kněží pohřbeni.
Můžete jejich hrob vyhledat
a pomodlit se u něho.

Na webu
<http://farnostsvinov.cz/zivot-farnosti/publikacni-cinnost-o-jana-larische/>
je k dispozici i obdobný materiál – leták *Kněží, oběti nacistické totality z území Ostravsko-opavské diecéze 1939–1945*

Životní svědectví víry dvou kněží Jana Buly a Václava Drboly ve střetu s komunistickou totalitní mašinérií bylo hlavním tématem 64. čísla časopisu *Milujte se!*, které je dostupné zdarma v archivu dosud vydaných čísel na www.milujte.se.

Jan Stříbrný

Mučedníci a oběti pro Krista

Martyrologium katolické církve v českých zemích ve 20. století

Biografický slovník *Mučedníci a oběti pro Krista* zachycuje životní osudy katolických křesťanů všech národností žijících v českých zemích, kteří násilně zahynuli v období dvou totalitních režimů 20. století (nacismus, komunismus). Perzekuci kněží, řeholnic, řeholníků, katolických laiků, v mnoha případech i celých rodin a řeholních společenství zachycuje 260 detailně zpracovaných životopisných hesel s 239 portréty. Kniha o 776 stranách, na níž se podílelo 40 autorů, je dosud nejúplnější prací svého druhu.

Knihu za 1259 Kč si můžete objednat na eshop.cirkev.cz

Foto: Václav Štěpánek, Foto: Di. Štěpánek (CCO)

Pavel Opavský, SJ

* 20. ledna 1884 Klimkovice (okr. Nový Jičín)

ředitel Arcibiskupského gymnázia v Praze

Internován byl od noci z 13. na 14. dubna 1950 do 25. srpna 1952, kdy v nemocnici v Šumperku zemřel. Pohřben je na starém (zrušeném) hřbitově v Klimkovicích.

František Pařil

* 27. ledna 1911 Vidonín (okr. Žďár nad Sázavou)

administrátor farnosti Horní Újezd

Zatčen byl 5. července 1951, odsouzen v tzv. prvním babickém procesu k trestu smrti pro zločin velezrady a napomáhání k sabotáži. Byl oběšený 3. srpna 1951 v Jihlavě. Tělesné pozůstatky byly zpopelněny, předány rodině a jsou uloženy na hřbitově v Heřmanově (okr. Žďár nad Sázavou).

Josef Peč

* 8. dubna 1915 Růžov, místní část obce Stražisko (okr. Prostějov)

farář v Hukvaldech a ve Staré Vsi nad Ondřejnicí

Mezi 6. a 16. říjnem 1955 byl brutálně zmlácen příslušníky StB, zemřel na následky bití 25. října 1955 v nemocnici ve Frýdku-Místku. Pohřben je u bočního vchodu kostela ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

Vojtěch Rygal

* 10. dubna 1910 Hulín (okr. Kroměříž)

administrátor farnosti Holešov

Při pokusu o přechod státní hranice do Německa v prostoru Aš – Selb byl 27. března 1948 zastřelen. Pohřben je v Hulíně.

Stanislav Schneeweis

* 5. května 1905 Chobyně, místní část obce Šubířov (okr. Prostějov)

farář a děkan v Olomouci-Hodolanech

Zatčen byl 2. srpna 1950 v Olomouci, odsouzen pro zločin velezrady k 11 rokům vězení. S podlomeným zdravím byl 10. května 1960 na amnestii z vězení propuštěn. Žil v Boskovicích, kde 30. prosince 1962 zemřel. Pohřben je v Boskovicích (okr. Blansko).

Ludvík Sobek

* 15. ledna 1885 Šprochovice, místní část obce Dobratice (okr. Frýdek-Místek)

farář v Petrovicích u Karviné

V noci z 25. na 26. dubna 1950 byl zavražděn příslušníky StB (nebo místními příslušníky komunistické strany) na faře v Petrovicích u Karviné. Pohřben je v Dobraticích.

Bohumil Spáčil, SJ

* 25. dubna 1875 Vémyslice (okr. Znojmo)

vysokoškolský pedagog v Klagenfurtu, v Innsbrucku a v Římě, provinciál české provincie jezuitů

Internován byl od noci z 13. na 14. dubna 1950 až do 5. prosince 1950, kdy v internačním táboře v Oseku u Duchcova zemřel. Pohřben je v řádovém hrobě v Praze-Vyšehradě.

Jan Šrámek

* 11. srpna 1870 Grygov (okr. Olomouc)

politik, zakladatel a předseda Moravsko-slezské křesťansko-sociální strany a Československé strany lidové, předseda londýnské exilové vlády

Při pokusu o opuštění ČSR byl 21. března 1948 zatčen a internován až do 22. dubna 1956, kdy v Nemocnici na Bulovce v Praze pod cizím jménem zemřel. Pohřben byl v Grygově, v roce 1991 byly jeho ostatky exhumovány a jsou uloženy na hřbitově na Velehradě.

Čekání u fary

Foto: Wikimedia Commons, M.Rejha (CC BY-SA 3.0)

Bylo to někdy v létě roku 1950. Když jsme s tatínkem vycházeli v neděli z kostela, všimli jsme si černého auta, které stálo u fary. Tehdy bylo auto ještě vzácností, takže se lidé báli, aby policie neodvezla pana kaplana. V té době už bylo uvězněno více kněží a začínaly pověstné procesy. Muži se tedy postavili před faru a čekali, co bude dál. Stál jsem tam také, svoji ruku v tatínkově pevně upracované dlani, a s pevným odhodláním. My pana kaplana nedáme! Teprve když vyšli z fary dva páni v kožených kabátech a odjeli, s ulehčením jsme se rozešli.

Tak se rodilo moje povědomí o církvi jako společné věci.

Foto: Ondřej P. Vaněček

Domov

Za dva největší dary v mém životě považuji bezpečí rodiny a bezpečí, které mi dává víra v rodině církve. Když někdo řekne domov a já se v duchu vrátím do svého dětství, vybaví se mi, jak spolu sedíme kolem stolu. Tatínek říkával: „Když se budeme mít rádi, udržíme se i na skále.“

A když se ohlédnu zpět na své životní cestě, uvědomuji si, že mě provází životem laskavá, diskrétní a jemná Boží blízkost, o níž hovoří slova 73. žalmu: Mé štěstí je být nablízku Bohu, mít útočiště v Pánu, Hospodinu.

Vracel jsem se domů a uvědomil si, jak úžasná je naše víra. Na hřbitově jsem viděl tatínkovy kosti, ale on někde je. A živý.

Foto: Ondřej P. Vaněček

Exhumace

Byl jsem z rodiny jediný, kdo mohl jít na hřbitov, aby byl přítomen otevření hrobu. Trošku jsem měl obavy. Když hrobník kladl do malé rakvičky kosti a lebku, vybavil jsem si, jak jsme před lety s maminkou a se dvěma mladšími sourozenci stáli nad čerstvým hrobem. Byla to smutná vzpomínka. Ale když jsem se pak vracel autem domů, uvědomil jsem si, jak úžasná je naše víra. Na hřbitově jsem viděl tatínkovy kosti, ale on někde je. A živý. A jednou při vzkříšení se zase shledáme v proměněném těle. Byl jsem najednou velice rád, že jsem se té exhumaci pod nějakou záminkou nevyhnul. Pochopil jsem, že člověk se nemá vyhýbat ničemu těžkému, ale má mít odvahu tím projít. Tak dozráváme k hlubšímu poznání.

Mons. Jiří Mikulášek:
„Přichází Král“. Biskupství
brněnské, 2005. ■

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského
úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Co se stane s naším tělem a duší při smrti?

Při smrti dochází k oddělení duše od těla, tělo propadá rozkladu, zatímco nesmrtelná duše jde vstříc Božímu soudu a čeká na opětovné spojení s tělem, až vstane proměněné při druhém příchodu Pána. Pochopit, jak dojde ke vzkříšení, přesahuje možnosti naší představitosti a našeho rozumu.

Srov. „Kompendium Katechismu katolické církve“,
Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2006.

Udělal jsem nad motorem znamení kříže...

Mám pro vás takovou malou příhodu o „náboženské opravě“ automobilu, jak tomu doma říkáme.

Jeli jsme na rodinnou událost: ukládání urny s babičkou na hřbitově. Už jsme si nasedali do auta, manželka otočila klíčkem... Jen to zakňučelo a – nic. A pak už ani štěk.

Bezradně jsem vylezl a otevřel hauptnu, spíš proto, abych dodal rodině naději, která se však za chvíli rozplyne. Ale sám jsem tak nějak uvnitř napůl čul,

že to nebude marné. Sáhl jsem tu na kabel, tu na nějakou další součástku motoru, ale toto symbolické dotýkání nepomáhalo. Tak jsem nás vyzval, ať se modlíme. Udělal jsem nad motorem pomalu znamení kříže a pevným hlasem provolal: „Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“ Žena otočila klíčkem, motor vesele naskočil jako nový, nasedli jsme a jeli.

Asi po pěti minutách jízdy na frekventované pražské tříproudé ulici se za námi ozval plechový randál a pak zazněl basový hluk motoru. Upadl nám výfuk!!! Co s tím teď v sobotu ráno?! Naložili jsme rouru výfuku s tlumičem a bručivě se vrátili

domů. Na internetu na počítači (smartfony ještě nebyly) se mi podařilo nalézt nedařlekovou opravnu výfuků – kupodivu také asi tři pět minut jízdy od domu, v místě, které jsem vlastně znal. Dovolali jsme se a uprosili automechanika, že se na to aspoň podívá, než půjde domů (už přes telefon navzdory neochotným cavykům působil jako dobrák – bylo to znát z té upřímnosti). Pustili jsme dětem pohádku v televizi a hlučně se tam rozjeli – naše srdce bila vzrušením asi stejně hlasitě jako netlumený motor. Mistr automechanik zdvihl pežota na pneumatické plošině a zjišťoval jeho stav. Verdikt zněl nakonec příznivě: přivaří nám to tam a zaletuje díru, ale pak se s tím musí – čím dřív tím líp – na celkovou opravu (ano, po dalších pár letech jsme si tam nechali vyměnit celý výfuk). Provizorní oprava netrvala ani tak moc dlouho, a tak jsme se nakonec ještě dopoledne dopravili těch 70 kilometrů na rodinnou trzňičku. Navzdory všem těm nervům, zoufáním a doufáním to byl krásný den. Hlavně se nás příbuzných, kteří se už zas až tak často nevidáme, něco skrze osobu naší zesnulé babičky dotklo. A i když ne každý věříme anebo nevěříme stejně, myslím si, že to, co jsme každý vnímali, bylo přinejmenším nějaké tušení, že odněkud přicházíme a kamsi se zas vracíme. I naše napínavé ranní patálie, které jsme si samozřejmě nenechali jen pro sebe, do toho dobře zapadaly. Za sebe a manželku (a další dva příbuzné) však mohu říct s jistotou, že jsme ten den jasně pocítili péči Pána našich životů – a pro ni je vlastně i celkem typické, že ji provázelo určité dobrodružství.

Ondřej ■

*Mohu říct
s jistotou, že jsme
ten den jasně
pocítili péči Pána
našich životů.*

Modlitba manažera

Foto: Freepik, senivpetro

Byl jednou jeden úspěšný manažer. Denní čas mu určovaly hodinky, satelitní telefon a počítač. Nesměl ztratit ani vteřinu.

Jednoho dne měl sjednanou schůzku v honosném sídle právnické kanceláře. Luxusní budova se bohužel nacházela ve středu města a zaneprázdněný manažer si pozdě uvědomil, že zapomněl počítat s hustým provozem.

Přesto v určenou dobu dorazil do centra a začal hledat místo na parkování. Nic. Každý centimetr byl obsazený

*Modlitba je
tou nejdůležitější
a největší
revolucí...*

auty. Zkoušel objet širší okruh. Všude všechno plné.

Tu ho přepadla úzkost a začal se modlit: „Pane, prosím, pomoz mi, hrozně

tě teď potřebuji. Dej, abych našel místo na zaparkování. Jestliže mě vyslyšíš, slibuji, že budu chodit každou neděli na mši.“

Udělal ještě jeden okruh. Nic. Ani špendlík by nepropadl.

Začal se modlit intenzivněji: „Pane, nemohu na tuto schůzku přijít pozdě. Jestli mi uvolníš jedno místo pro moje auto, budu chodit ke zpovědi třeba každý týden a nikdy nevynechám večerní modlitbu.“

Stále se modlil, pomalu řídil a sledoval pohyb v ulicích: „Pane, prosím tě, jde mi o život; jestli mi dáš nalézt jedno místo pro auto, budu každý den číst evangelium a možná se zapíšu i na katechismus.“

V tom okamžiku tři metry před ním jedno auto odjelo.

Manažer si s ulehčením oddechl a zakončil svou prosbu: „Pane, nenech se rušit. Zrovna jsem našel místo.“

Všichni se „modlí“ – ale je to opravdu modlitba?

Všichni se modlí, dokonce i fotbalisté před zápasem; pacienti v nemocnici před chirurgickou operací, studenti před zkouškou. Jejich modlitba však obvykle skutečnou modlitbou není. Podobá se spíš zažehnavacímu rituálu.

Bruno Ferrero (titulky redakce, z knihy „Deset slov o víře“, Portál, Praha, 2011 – viz upoutávka na nakladatelství Portál, které vydává knihy tohoto autora) ■

*... je okamžikem
intimního setkání
s Bohem a je tou
nejlepší částí dne.*

Knihy z Portálu

<https://obchod.portal.cz>

Portál byl založen v roce 1990 Salesiánskou provincií Dona Boska s cílem pomáhat při výchově dětí a mládeže. Od začátku se proto zaměřil především na publikace z oborů pedagogika, psychologie a sociální práce, a to na odborné i populární úrovni. Později přibýly knihy pro rodiče i děti, jak z oblasti beletrie, tak rozvíjející tvořivost. Nedílnou součástí knižní produkce jsou rozhovory, spirituální tituly, beletrie a non-fiction. Veškerou produkci nakladatelství Portál (včetně akčních slev) najdete na webu obchod.portal.cz.

Poznej své charisma!

Foto: Freepik

Stalo se ti, že ti Bůh skrze nějakou myšlenku, vnuknutí nebo sen sdělil něco, co se po nějaké době stalo? Dává ti Bůh občas vnuknutí, abys něco řekl nebo udělal, a přineslo to dobré ovoce?

Přemýšlíš o tom, jak se dostat k lidem, kteří nechodí do kostela, a mluvit s nimi o Ježíšovi? Záleží ti na tom, aby se druzí lidé setkali s Ježíšem a stali se jeho učedníky?

Dokážeš snadno připravit materiály na biblické setkání? Máš radost z vyučování jednotlivců nebo skupin? Všiml sis, že se lidé rychle učí, když jim hlásáš?

Pokud na některé z těchto otázek odpovídáš „ano“, tak je možné, že máš charisma prorocství, evangelizace nebo vyučování. A co je to charisma? Charisma je milost ke službě, dar Ducha Svatého – skrze charisma působí sám Bůh.

Nyní se budeme věnovat komunikačním charismatům, která se zaměřují na proměnu života skrze sdělování pravdy.

Komunikační charismata: pravdou proměňují život

V časopise *Milujte se!* č. 62 jsme popsali, co je to charisma, a začali jsme uvádět sérii článků o charismatech, která pokračovala v číslech 63, 64 a 66. V tomto čísle se budeme věnovat komunikačním charismatům, která se zaměřují na proměnu života skrze sdělování pravdy. Někdo slouží Bohu tím, že přivádí lidi ke Kristu (charisma evangelizace), další předává informace, které mění život k lepšímu (charisma vyučování) nebo předává Boží vnuknutí (charisma prorocství). A je ještě mnoho dalších charismat.

Nemluvíte vy, ale mluví skrze vás Duch vašeho Otce

Papežský kazatel o Raniero Cantalamessa píše o komunikačních charismatech, že je spojuje jedno: „Ve všech je Duch Svatý, který se tajemným způsobem vkládá do lidské řeči a uděluje jí zcela novou kvalitu.“ A pokračuje: „To se děje především při hlásání kerygmatu o Ježíši Kristu

„Neboť to už pak nemluvíte vy, ale mluví skrze vás Duch vašeho Otce.“ (Mt 10,20)

umučeném a zmrtvýchvstalém „v Duchu a mocí“. K čemu zde vlastně dochází? Člověk hlásající kerygma zaznamenaná v určitém okamžiku, jehož načasování nedokáže ovlivnit, jakousi „interferencí“, jako by do jeho řeči pronikla „vlna o jiné frekvenci“. Zaregistruje ji díky dojetí, které se jej zmocní, díky mimořádné síle a přesvědčení, o nichž jasně ví, že nepocházejí od něj. Jeho slova se stávají pevnějšími, důraznějšími. Zakouší odlesk „autority“, kterou všichni pociťovali, když mluvil Ježíš. Jestliže mluví například o hříchu, pocítí horlivost pro Boha a takové pohrdání hříchem, jako by jej svým obhájcem ve světě ustanovil sám Bůh.“

Otec Raniero píše také o tom, že slova, která vkládá do úst Duch, jsou velmi účinná: „Zastihují posluchače na takovém místě jeho bytosti, kam nedosáhne žádný jiný hlas. Posluchač cítí, že se jej Duch „dotkl“ a nezřídka pocítuje mrazení po celém těle. Člověk a jeho hlas v tomto okamžiku ustupují stranou, aby uředlali místo jinému hlasu,“ - vysvětluje otec Raniero.

A co ty?

A jaké charisma máš ty? Poznej a rozliš své charisma, abys uvolnil celý potenciál, který ti daroval milující Otec!

Připravila Agata Cahová (podle pramenů uvedených v závěru této série článků) ■

Poznej a rozliš své charisma, abys uvolnil celý potenciál, který ti daroval milující Otec!

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Charisma evangelizace

Charisma evangelizace uschopňuje křesťana, aby byl účinným nástrojem Boží lásky skrze dělení se o víru s druhými takovým způsobem, který je přitahuje k setkání s Ježíšem, a k tomu, aby si Ježíše vědomě vybrali, následovali ho, vyznali jako svého Spasitele a Pána a stali se v Církvi jeho učedníky.

Kdo dostal, touží dávat dál

Když člověk zakusí Boží lásku, obvykle ho to natolik naplní, že se o ni chce dělit s druhými, touží evangelizovat a dělá to různými způsoby. A někteří lidé dostávají od Boha speciální dar k přímé evangelizaci slovy – charisma evangelizace. Běda, kdybych nehlásal evangelium (srov. 1 Kor 9,16c). To je jejich hlavní heslo, to je klíčové slovo, které mají v srdci. Běda, kdybych nehlásal evangelium. Nemohu neříkat to, co jsem viděl a slyšel. Lidé

s tímto charismatem mají úžasné nadšení, vynalézavost a také obrovskou radost z toho, že přivádějí druhé k setkání s Ježíšem.

Vedou k rozhodnutí následovat Ježíše

Lidi s tímto charismatem můžeme poznat podle toho, že se vždy snaží dovést druhého člověka k setkání s Ježíšem a k učednictví. Soustřeďují se na tuto etapu ▷

Když člověk zakusí Boží lásku, obvykle ho to natolik naplní, že se o ni chce dělit s druhými, chce evangelizovat.

Foto: Freepik

do pořádku. Když uvidí zanešená okna, že nemáme výhled ven, on to bude chtít dát do pořádku, aby dovnitř mohlo slunce (...) abychom měli výhled na Boží světlo, aby ono mohlo do našeho srdce a my měli výhled – což je křesťanská naděje – výhled do budoucnosti. V tom všem nám chce pomoci, nejenom to zkontrolovat, jak to je – on nám v tom chce pomoci,“ dodává teoložka (srov. Kateřina Lachmanová: *Ježíš je Pán a co to pro nás znamená* – redakčně upraveno, viz seznam pramenů).

Chtít vidět věci tak, jak je vidí Ježíš

Přijmout Ježíše jako Pána tedy znamená přijmout jeho smýšlení v různých oblastech našeho života. Polský kněz o. Wit Chlondowski o tom vypráví: „Které oblasti života jsem neodevzdal Ježíši? Poznáš je podle strachu, smutku, chaosu.“ A mluví konkrétně o obrácení jednoho obchodníka: „S nadšením prožíval své obrácení, vyznával právě to, že Ježíš je Pán, ale za rok, dva roky ke mně přišel a říká: ‚Otče, chtěl jsem se zeptat, chtěl bych si promluvit, přemyslím o tom – jak to je s těmi daněmi, když je člověk ve firmě, tak úplně neplatí ... to asi není dobré, že?‘ Trvalo mu rok, dva roky, aby pustil Ježíše do této sféry svého života – do své firmy a svých daní. Aby objevil, že Bůh má v této oblasti plán. Pro něho to byl zlom, aby pochopil: ‚Ježíši, ty máš pro mě lepší plán. Můj plán byl takový, že budu tak nějak kombinovat, aby to nějak fungovalo, ale vím, že Ty máš lepší plán. Chci ti odevzdat také tuto oblast svého života. Chci, abys byl Pánem také v této oblasti mého života.‘ Kterou oblast svého života jsi neodevzdal Ježí-

„Když pozveme Ježíše jako svého Pána do svého života, zjistíme, že ho zajímá mnohem víc než chvíle naší modlitby.“

Kateřina Lachmanová

evangelizace. Popravdě řečeno, celé působení Církve je posláním evangelizovat, ale v této misi máme několik fází: hledající – učedník – apoštol. A lidé s charismatem evangelizace se zaměřují na tu první etapu, na to, aby člověk, který se nikdy nesetkal s Ježíšem nebo ho zná jenom povrchně nebo ho zná, ale ještě mu nesvěřil svůj život a nestal se jeho učedníkem, udělal ten krok. Krok k tomu, aby se setkal s Ježíšem, poznal ho, aby se odevzdal Ježíši v Církvi a stal se horlivým učedníkem.

Přijmout Ježíše jako svého Pána a stát se jeho učedníkem

Co to prakticky znamená „odevzdat se Ježíši a přijmout ho jako svého Pána“? Teoložka Kateřina Lachmanová přirovnává přijetí Ježíše jako svého Pána k situaci, jako bychom ho pozvali k sobě domů na návštěvu. Říká: „Když pozveme Ježíše jako svého Pána do svého života, zjistíme, že ho zajímá mnohem více než chvíle naší modlitby.“ A popisuje, že se začne zajímat o vše, co máme doma, o počítač – co tam máme nahrané, o knihovnu – co zrovna čteme, a podobně. „A teď se začne zajímat i o to naše vnitřní kino, nejenom o to, co máme v počítači, ale o to, co nám běžně běží v obrazovce v hlavě, když jsme

sami.“ A vysvětluje: „Naštěstí, když Krista pozveme do té naší domácnosti, nejenom, že se zajímá, jako kdyby byl nějaký policajt, jak to tam všechno je a jestli je to správně. On je také ochoten přiložit ruku k dílu a začít vymetat ty chuchvalce prachu zpod postelí (to je obraz toho, jako když v srdci najde hlubokou hořkost, léta nevymetenou). On to bude chtít dát

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Jak svatý Antonín kázal rybám

Duch Svatý nám dokáže „napovědět“ nejen správná slova, ale i formu...

chali k moři. Seběhlo se tam celé město. Příběh říká, že když svatý Antonín kázal, ryby prý připluly ke břehu, aby kázání slyšely. Každopádně ke břehu přišlo také velké množství lidí. I oni kázání slyšeli, když už tam byli... A se zájmem sledovali, co Antonín těm rybám povídá.

Nevíme, kolik ryb se po kázání svatého Antonína obrátilo. Kázání však rozhodně nezůstalo bez užitku. Příběh vypráví, že z obyvatel města Rimini, kteří si přišli poslechnout to „kázání pro ryby“, se jich tehdy obrátilo velmi mnoho.

Duch Svatý nám dokáže „napovědět“ nejen správná slova, ale i formu hlásání...

P. Pavel Zahradníček ■

Má význam kázat rybám v moři?
Není to úplně zbytečné?

Paolo Veronese: *Svatý Antonín káže rybám* (asi 1580, olejomalba na plátně)

Ze života svatého Antonína Paduánského se vypráví příběh o tom, jak přišel kázat do italského přístavního města Rimini. Lidé však o jeho kázání neměli vůbec žádný zájem.

„Když nemáte zájem vy, půjdu kázat rybám,“ prohlásil světec a šel na břeh moře.

Zpráva o tom, že Antonín jde kázat rybám, se rychle roznesla po celém městě. Tak to musíme vidět, říkali si lidé a spě-

šovi ty? Ten muž tu oblast poznal tak, že si všiml, že ji doposud musel skrývat. Když někdo viděl, jak v této oblasti žije (...) byl neprůhledný.“ (Srov. Wit Chlondowski: *Jezus jest Panem Twojego życia – Konfiterencja 5 /Seminarium Odnowy Wiary* – viz prameny na konci série článků.)

Zajímavě mluví o tom, že nás Ježíš vykoupil

Lidi s charismatem evangelizace poznáš tak, že když mluví o Bohu, je to vždy

Lidi s charismatem evangelizace poznáš tak, že když mluví o Bohu, je to vždy zajímavé.

zajímavé. Podle toho můžeš zjistit, jestli někdo má toto charisma, nebo ho nemá – jestli po několika minutách rozhovoru o Bohu bys už rád přešel na jiné téma, nebo jestli tě to téma fascinuje. Tito lidé umí, aniž by byli dotěrní, bez přetvářky stále znovu nadchnout Ježíšem, dělit se o svou víru. Většinou mluví jednoduše. Mluví o Božím slově, hlásají svědectví, soustřeďují se na kérygma, na první hlásání. Vysoká teologie je příliš nezajímá, nezaměřují se příliš na úvahy o morálce. Nejednou jim to někteří zablývají: proč nemluví také o tom a o tom – to je přece také důležité. Ale oni mají charisma evangelizace. Soustřeďují se na to, aby mluvíli o Ježíši – jak proměňuje život, že je skálou, základem, jak nás vykoupil.

Kérygma: stvoření – pád – vykoupení – přijetí – (Duch Svatý – Církev – jdi!)

Lidé s charismatem evangelizace rádi mluví o kérygmatu – o základním poselství evangelia, které bychom mohli

stručně shrnout do několika témat: stvoření – pád – vykoupení – přijetí – Duch Svatý – Církev – jdi a evangelizuj:

1. Bůh nás stvořil z lásky, miluje nás a chce, abychom žili naplněný a šťastný život ve spojení s ním.
2. Ale člověk zhřešil – všichni jsme hříšníci a hřích nás odděluje od Boha.
3. Bůh nám dal svého Syna, který nás vykoupil, Ježíš je cesta, pravda a život.
4. Můžeme se rozhodnout, jestli pozveme Ježíše do svého života skrze moc Ducha Svatého, a tak přijmout Boží dar věčného života, přijmout Ježíše jako svého Pána a Spasitele (srov. Michelle Moran: *Evangelizace s odvahou a citem*, Karmelitánské nakladatelství, Kostelní Vydří, 2015, str. 45–55).

Některá katolická společenství k těmto čtyřem základním tématům připojují ještě: Duch Svatý – Církev – jdi a evangelizuj!

Odvaha

I když Ježíš zmrtnýchvstal a učedníci ho uznali jako svého Pána, stále se ukry- ▷

vali z obav před Židy a nebyli schopni evangelizovat v době pronásledování. Teprve po seslání Ducha Svätého k tomu našli odvahu – Petr hned vychází, hlásá s velkou mocí (charisma evangelizace) a obrací se 3000 lidí (Sk 2,41). Proto také my potřebujeme nejenom uvěřit v Ježíše a spásu, kterou přinesl, ale také přijmout Ducha Svätého, kterého nám Ježíš chce seslat. Pouze naplnění mocí z nebe máme odvahu žít a hlásat evangelium o Ježíši v dnešním světě.

Společenství – potřebujeme Církev!

Duch Svätý vede první učedníky, aby vytvořili společenství. Nikdo není křesťanem sám – abychom dokázali vytrvat ve víře a růst v ní, potřebujeme druhé lidi, potřebujeme Církev. Cestou víry nejdeme osamoceni, ale společně s přáteli. Proto by

***Nikdo není
křesťanem sám –
abychom dokázali
vytrvat ve víře
a růst v ní,
potřebujeme druhé
lidi, potřebujeme
Církev.***

Církev měla být společenstvím Ježíšových učedníků, kteří mezi sebou mají vztahy a podporují se navzájem. Každý má jiné charisma a je pro druhého darem.

Hledají způsoby, jak oslovit všechny

Lidé s charismatem evangelizace jsou velmi nápadití, jsou úžasně tvůrčí a vnímaví k tomu, abychom se nezastavovali, abychom si neřekli: „Do kostela chodí 30 % naší farnosti, to je dobře, postarejme se o ně.“ Ne. Oni to vidí jinak: „Vždyť 70 % nechodí!“ – a přemýšlí, jak to udělat, aby se i tamti setkali s Ježíšem.

Evangelizují všude

Konkrétní příklad. Jeden evangelizátor z Česka, velmi horlivý, který má charisma evangelizace spojené s charismatem milosrdenství, slouží bezdomovcům, lidem, kteří neznají Ježíše. A co dělá? Říká jim o Ježíšovi. Každý týden pro ně se svým společenstvím organizuje setkání ve farnosti, setkání bezdomovců, a modlí se s nimi, hlásá, modlí se, sednou si ke kávě – a to opravdu mění životy. Opravdu to působí. Později dělají i jiné kroky, ale za ten první krok, setkání s Ježíšem, vděčí právě tomuto člověku, který má obrovskou horlivost. A působí velmi jednoduše, mluví bez okolků, přímo, právě tak, jak to tito lidé potřebují.

Lidé s charismatem evangelizace v sobě mají tendenci se sdílet. Někteří jezdí na setkání mládeže, protože chtějí mluvit v davu, vyprávět, svědčit. Evangelizují tímto způsobem, ale evangelizují také

ve vlaku nebo při jakémkoli setkání tváří v tvář. Není situace, která by pro ně nebyla vhodná k evangelizaci. Umí využít každý moment k tomu, aby svědčili o Ježíši.

„Můj Pán a můj Bůh“

Také apoštol Tomáš vyznal, že Ježíš je jeho Pán (Jan 20,28). Tomáš nejdříve dlouho chodil s Ježíšem a viděl, že Ježíš prokazuje lidem dobro a milosrdenství. Pak když se přesvědčil, že Ježíš opravdu zmrtvýchvstal, vyznal ho jako svého Pána. Také ty si můžeš vzpomenout na dobro a milosrdenství, které ti Pán prokázal, a pokud chceš, tak se můžeš pomodlit modlitbou a v ní přijmout Ježíše jako svého Pána.

Modlitba s přijetím Ježíše jako svého Pána

„Pane Ježíši Kriste, děkuji Ti za to, že mě miluješ a že jsi přišel od Otce na svět, abys za mě zemřel a vykoupil mě. Dosud jsem sám řídil svůj život a často jsem hřešil proti Tobě. Víím, že Ty mě můžeš zbavit všech mých chyb, uzdravit moje slabosti a nemoci. Otevírám Ti tedy dveře svého života a přijímám Tě jako jediného Spasitele a Pána. Odevzdávám Ti svůj život a prosím, převezmi vedení. Od této chvíle chci žít podle Tvé vůle. Učiň, abych byl vždy takový, jakým Ty mě chceš mít. Amen.“

(Modlitba z přípravy na vyhlášení Ježíše Spasitelem a Pánem Čenstochovské arcidiecéze – viz prameny na konci série článků.)

Připravila Agata Cahová (podle pramenů uvedených v závěru této série článků) ■

Foto: Flickr, Catholic Church (England and Wales) (CC BY-NC-ND 2.0)

Foto: Freepik, pvproductions

Charisma vyučování

Charisma vyučování uschopňuje křesťana, aby byl nástrojem Boží pravdy a moudrosti tím, že umožňuje druhým získání informací a dovedností, které jim pomohou dosáhnout jejich co nejplnější duchovní a osobnostní potenciál, povolání v Církvi a ve světě, povolání, které jim dal Bůh.

Šíří informace, které mění život

Člověk s charismatem vyučování má obrovskou touhu, aby druzí plně využili svůj potenciál. Když získá nějakou zajímavou informaci, začne hned přemýšlet, jak ji může předat druhým, aby proměňovala život k lepšímu.

Po evangelizaci je potřeba vyučovat

Charisma vyučování je v Církvi nutně potřeba. „A v církvi ustanovil Bůh jedny

za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným“ a další (srov. 1 Kor 12,28). Apoštolové, to jsou ti, kteří mají hierarchický rozměr, proroci poslouchají Boží vnuknutí, naslouchají, stále znovu aktualizují Boží zjevení. Ale po evangelizaci je potřeba vyučovat. Je potřeba, aby lidé rostli ve svém učednictví. Je důležité mluvit nejenom o prvních pravdách víry (kérygma), na které se soustřeďují lidé s charismatem evangelizace, ale o všech tématech spojených s vírou a předávat je současným způsobem, který osloví dnešního člověka. Bez předávání vědomostí způsobem srozumitelným pro dnešního člověka nebude naše hlásání evangelia úplné.

Duchovní růst: hledající – učedník – apoštol

Mnoho lidí prožívá svou duchovní cestu v etapách: hledající – učedník – apoštol. V období učedníka křesťané duchovně rostou a mění se, když kráčejí za Ježíšem.

Začínají se dívat na svou práci, vztahy, rodinný život a další oblasti Ježíšovým očima, začínají aktivně spolupracovat s Bohem. Jak učedníci dozrávají, stávají se dostatečně silní, aby se hlásili ke své víře dokonce v situacích, kdy je okolí nepřátelsky nastaveno ke křesťanství. Ochotně slouží a zajímají se o to, k čemu je Bůh povolává a jejich charismata se stávají viditelná v jejich životech. ▶

Člověk s charismatem vyučování má obrovskou touhu, aby druzí plně využili svůj potenciál.

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Když získá nějakou zajímavou informaci, začne hned přemýšlet, jak ji může předat druhým, aby proměňovala život k lepšímu.

„Skutečně apoštolsky smýšlející laici ... usilovně spolupracují při hlásání Božího slova, především katechetickou výukou.“

Otec Wit popisuje svou zkušenost s hlásáním laiků takto: „Jako společenství vedeme kromě jiného kurzy Eureka – víkendy, které jsou součástí přípravy k biřmování. Na nich hlásají víru mladí – laici, ideálně v podobném věku jako biřmovanci, nanejvýš o několik let starší. Samozřejmě úloha kněze zůstává i tam velmi důležitá, protože má homilii, slouží svátostmi, zpovídá – jsou tam mimořádně krásné zpovědi. Ale proto je tak mnoho zpovědí, proto je takové množství obrácení, protože slyší svědectví svých přátel-laiků. Slyší hlásání svých kamarádů a kamarádek laiků, kteří přijali Ježíše a stali se jeho učedníky, kteří jsou připraveni, formováni v konkrétních společenstvích, umí to dělat a jsou pod vedením pastýřů, hlásají. Hlásají krásným způsobem. Hlásají takovým způsobem, jakým bych to já jako duchovní osoba neuměl.“

Modleme se

Duchu Svátý, jednej, Duchu Svátý, ohni, rozpaluj! Duchu Svátý, obnovuj v Církvi charisma vyučování. Prosím Tě, Duchu Svátý, obnov otevřenost vůči tomuto charismatu. Rozpaluj srdce lidí, kteří mají toto charisma, dej, aby ho rozpoznali, rozlišili, dej jim touhu hlásat, odejmi strach. Otevírej srdce duchovních, aby uměli spolupracovat s laiky, aby je dokázali moudře vést, formovat, také bdít nad jejich hlásáním a povzbuzovat k němu. Prosím Tě, Duchu Svátý, aby byla Církev v naší zemi plná duchovních i laických evangelizátorů a učitelů, kteří budou hlásat a pomáhat růst ve víře svým bratřím a sestrám. Amen.

Připravila Agata Cahová (podle pramenů uvedených v závěru této série článků) ■

Časem učedníci dozrávají a dostávají se do bodu, v němž berou na sebe odpovědnost za poslání Církve. Uvědomí si, že je také Ježíš pomazal a poslal sloužit druhým. Stávají se apoštoly. V tomto období křesťané rozlišují svá osobní povolání a přinášení hojného ovoce se stává samozřejmostí.

Použití charismatu vyučování v praxi

Díky přítomnosti tohoto daru lidí, kteří doposud neměli rádi určité téma, ho náhle začnou považovat za zajímavé. Charisma vyučování se může projevit při hlásání evangelia tak, že během hlásání

hlásající vnímá nadšení, sílu nebo přesvědčení, které se přidává k jeho slovům a způsobuje, že jeho řeč je silnější a srozumitelnější. (srov. Wit Chlondowski: *Spelniona obietnica Kim jest i jak działa Duch Święty?*) Tuto zkušenost měli i apoštolové: Když jsme vám přinesli evangelium, nebyla to jen pouhá slova, naopak: bylo to provázeno (projevy) moci, (činností) Ducha Svatého a hlubokým přesvědčením (1 Sol 1,5; 1 Kor 2,4–5).

I laici mohou a mají „učit víru“

A kdo by měl vyučovat pravdy víry? Jenom duchovní, nebo i laici? Mluví o tom *Dekret o apoštolátu laiků* (kap. 10):

Díky přítomnosti tohoto daru lidé, kteří doposud neměli rádi určité téma, ho náhle začnou považovat za zajímavé.

Charisma proroctví

Charisma proroctví uschopňuje křesťana, aby byl „potrubím“ Boží pravdy a moudrosti skrze sdělování slova nebo Boží výzvy jednotlivcům či skupině skrze Bohem vnuknutá slova nebo činy.

Zakusíš, že Bůh zná detaily tvého života a že tě má rád

Mezi charismaty má zvláštní význam charisma proroctví. „Držte se lásky a usilujte

o duchovní dary, nejvíce o dar proročké řeči.“ (1 Kor 14,1) Toto charisma způsobuje, že se v srdci člověka objevuje určité vnuknutí – nějaká Boží pravda, to, co Bůh zjevuje – a ten člověk vnímá určitou naléhavost: má touhu, aby to slovo vyslovil, aby je sdílel. A to slovo – podle toho poznáme proročké slovo – má sílu. To slovo je účinné a hluboce se dotýká lidského srdce, proměňuje život. Svatý Pavel říká, že toto charisma je obzvlášť důležité. Církev potřebuje tuto obrovskou pomoc – Boží světlo, Boží inspiraci – ▷

Foto: Unsplash, Marek Piwnicki (CCO)

Autentické proročké slovo je silné, je jako oheň, který se tě dotýká – jako když se Bůh postaví před tebe a dá ti najevo, že zná tvůj život, že tě miluje, že o tobě ví.

Gambler a proročké slovo

Foto: Flickr, Allison Richards (atrphoto) (CC BY-NC-ND 2.0)

Otec Wit, který vedl kurzy proročké služby, sdílí zkušenost s jedním konkrétním proroctvím:

Vzpomínám si na jedno modlitební bdění našeho společenství za uzdravení, když přišlo proroctví, proročké slovo. Jeden člověk, který slouží v našem společenství, řekl, že věří, že Bůh přichází ke člověku, který měl dnes problém s ušima. Vzápětí druhý muž říká, že věří, že Pán Bůh chce dnes přijít obzvlášť ke člověku, který má problém s ledvinovými kameny. A třetí řekl, že Pán Bůh chce přijít obzvlášť ke člověku, který se dnes pohádal s manželkou.

Po setkání ke mně přišel jeden otřesený muž a říká: „Mám bolesti, mám několik dnů ledvinové kameny, dneska mě začalo bolet ucho a pohádali jsme se s manželkou. To vše je určeno pro mě! Já jsem tady dnes měl být. Teď vím, že Bůh o mě bojuje, že mě miluje. Jsem závislý hazardní hráč, chci s tím něco udělat.“

Podle Wita Chlondowského, OFM („Rozpoznaj swój charyzmat“) ■

Řekl mi: „Vím, že to vše je určeno pro mě. Teď vím, že Bůh o mě bojuje, že mě miluje.“

jak v každodenním životě uvnitř Církve, tak při evangelizaci.

Svědectví těch, kteří to zažili

Je mnoho těch, kteří svědčí o síle tohoto daru (viz i svědectví otce Wita v úvodu tohoto článku). To se nedá ignorovat. Prorocké slovo, autentické prorocké slovo je silné, je jako oheň, který se tě dotýká – jako když se Bůh postaví před tebe a dá ti najevo, že zná tvůj život, že tě miluje, že o tobě ví.

Svědectví Písma svatého

Také Bible mluví o tom, že prorocké slovo působí s velkou silou a může změnit život k lepšímu: „Jestliže se tedy sejde dohromady celá církevní obec a všichni budou mluvit darem jazyků, a vejdou-li tam potom lidé nezasvěcení nebo nevěřící, neřeknou, že mluvíte z cesty? Jestliže však budou všichni promlouvati z vnuknutí a vejde tam někdo nevěřící nebo nezasvěcený, všichni ho budou napomínati, všichni o něm budou pronášeti úsu-

dek, jeho nejnvtřnější tajnosti vyjdou najevo – a tak on padne na kolena, bude se klanět Bohu a prohlásí: „Skutečně, s vámi je Bůh!“ (1 Kor 14,23–25)

Slovo, obraz, vnitřní pocit

Charisma prorocství se může projevat různými způsoby. Může to být slovo, které přichází k určitému člověku, může to být obraz, může to být všeobecné vnuknutí. Například během bdění má daný člověk vnitřní přesvědčení, že Bůh chce uzdravovat lidi s takovou a takovou nemocí. Může se to projevat v nějakých přírodních biblických citátech, které přicházejí a odpovídají dané chvíli. Vhodné slovo na vhodném místě ve vhodný čas – prorocké slovo, které mění život.

Bůh už nic nepřidává ke zjevení obsaženému v Písmu svatém, ale proroctvím ho aktualizuje.

Každý křesťan může zakusit takové jednorázové vnuknutí – i ty: když s někým mluvíš, když zpíváš písně, když přednášíš, přichází určitá myšlenka... Nevíš odkud a ukáže se, že to někoho silně zasáhlo. Velmi často Duch Svatý působí prorockým způsobem, a my si to často ani neuvědomujeme. Dává nám určitá vnuknutí, která jsou potřebná pro evangelizaci daného člověka. Tímto způsobem sloužíme, dokonce nevědomky, charismatem jednorázově stejně tak, jako sloužíme každým jiným charismatem. Ale lidé, kteří mají toto charisma jako své hlavní, mívají vnuknutí tohoto typu velmi často.

Několik praktických poznámek

- Je třeba rozlišit, jestli daný člověk má charisma prorocství, nebo se chce jen zviditelnit. Aby člověk plodně sloužil charismatem prorocství, musí být emocionálně, duchovně, prostě lidsky zralý a disciplinovaný.
- Prorocká služba vyžaduje dlouhodobé školení v charismatickém společenství s podporou kněze, který začátečnickanaučirozlišovat,cojeopravdivým vnuknutím a co jen zbožnou myšlenkou.
- Bůh už nic nepřidává ke zjevení obsaženému v Písmu svatém, ale proroctvím ho aktualizuje, Bůh stále mluví ke své Církvi (viz *Katechismus katolické církve* 79), připomíná nějakou známou pravdu. To připomenutí způsobuje, že daný člověk objevuje onu evangelijní pravdu ve svém životě velmi silně, velmi konkrétně.
- Prorocké slovo nemluví proti Bibli a církevní tradici.
- Někdy je jeho obsah nesrozumitelný – je třeba ho interpretovat a pak rozlišo-

Je třeba rozlišit, jestli daný člověk má charisma prorocství, nebo se chce jen zviditelnit.

Foto: Flickr, Alex Luyckx (CC BY-ND 2.0)

Foto: Flickr, Loretto-Gemeinschaft (CC BY-NC-ND 2.0)

Jak se rozlišují charismata?

Rozlišování charismat je delší proces, který má svoje etapy. Američanka Sherry Weddell, autorka kurzu rozlišování charismat, postupuje takto:

- 1) Formou přednášky předá účastníkům základní informace o nejběžnějších charismatech a účastníci vyplní osobní dotazník.
- 2) Vede s účastníky individuální „rozhovory o darech“, v nichž účastníci mluví o tom, kdy začala být jeho víra osobní a aktivní a jak se Bůh dosud projevoval v jeho životě. Sherry nebo někdo jiný, proskolený v oblasti charismat, se pak snaží najít v jeho životě určité vzorce, které poukazují na působení charismat.
- 3) Testování v praxi – účastník zkusí sloužit daným charismatem. Tehdy probíhá další rozlišování (obzvláště výjimečných charismat) v účastníkově prostředí – ve farnosti nebo ve společenství.

Rozlišit charisma tedy nelze pouhým debatováním, ale teprve tehdy, když člověk dostatečně dlouhou dobu slouží druhým v nějaké oblasti a vidí, jaké to přineslo ovoce.

<https://www.youtube.com/watch?v=XPxwc7Bc9nU&t=1971s>

Moran, Michelle. *Evangelizace s odvahou a citem*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2015, str. 45–55.

Akt zawierzenia. *Modlitba z přípravy na úkon vyhlášení Ježíše Spasitelem a Pánem Čenstochovské arcidiecéze* (Abp Waclaw Depo). Dostupné z: <https://stacja7.pl/modlitwa/akt-osobistego-uznania-jezusa-jako-pana-i-zbawiciela/>

Chlondowski OFM, Wit. *Spelniona obietnica*. Cieszyn: Wydawnictwo Zacheusz, 2016.

Cantalamesa, Raniero. *Zpěv Ducha: Meditace na hymnus VENI CREATOR*. Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2001, str. 211–212.

vat, jestli je interpretace správná, což může trvat delší dobu.

- Všichni jsme slabí, hříšní lidé, můžeme se splést. Ale není dobré kvůli obavám z omylu odmítnout Boží dar, nýbrž ho přijmout, s pokorou se učit a být vděčný za zpětnou vazbu (když se lidé po čase ozvou a řeknou, jestli bylo prorockví pravé, nebo ne). Duch Svatý je s námi a učí nás rozlišovat prorockví.

Svatý Jan Bosko

Svatý, který velmi silně sloužil charismatem prorockví, byl sv. Jan Bosko. Máme celou jeho knihu vizí a obrazů. Míval obzvlášť noční prorocké sny, ve kterých viděl určité situace ze života lidí a Církve a také duchovní stav těch, jimž sloužil. Úžasné charisma, velmi účinné v jeho službě.

Modleme se

Modleme se za to, aby se charisma prorockví projevovalo v naší Církvi stále krásněji, hlouběji a čistěji. Duchu Svatý, ty nám zjevuješ určité události, myšlenky, dáváš nám poznání toho, co se děje v srdcích druhých nebo co se stane nebo z čeho nás chceš uzdravit. Duchu Svatý, otevřij naše srdce, dotýkej se lidí s charismatem prorockví, aby se ho učili rozlišovat, přijímat, sloužit jím s mocí. Ale otevřij také naše srdce, srdce každého věřícího, pro svá vnuknutí, abychom uměli naslouchat,

Prorocké slovo nemluví proti Bibli a církevní tradici.

když nás čas od času povzbuzuješ, posíláš nebo vedeš skrze prorocké vnuknutí. Duchu Svatý, otevřij v Církvi místa, prostory, kde se bude tato služba dobře rozlišovat, s moudrostí, s rozvahou se bude užívat, abychom nehasili prorockého ducha. Amen.

Připravila Agata Cahová (podle série přednášek Wita Chlondowského, OFM, „Rozpoznaj swój charyzmat“) ■

Prameny:

Chlondowski OFM, Wit. *Rozpoznaj swój charyzmat*; série 25 videí na youtube.com, první díl série: youtu.be/71RxcGxPGJQ

Weddell, Sherry A. *Owoce uczniostwo Życ misją Jezusa w Kościele i w świecie*. Cieszyn: Wydawnictwo Zacheusz, 2018.

Lachmanová, Kateřina. *Ježíš je Pán a co to pro nás znamená* – video na: <https://www.youtube.com/watch?v=Qp8Qg48QZ5c>, (upravila Agata Cahová).

Chlondowski OFM, Wit. *Jezus jest Panem Twojego życia*. – Konferencja 5 / Seminarium Odnowy Wiary.

Za zdmi kláštera

Letecký snímek areálu kláštera bosých karmelitek v Drastech: vzadu dům pro hosty, uprostřed kaple sv. Terezie se zvonící, vpravo nájemní domy, vlevo bývalá sýpka s křídly kvadratury přistavěnými do dvora původního statku

Kláštery se nestavějí zas tak často... Když už k tomu dojde, je to mimořádná příležitost nahlédnout do prostoru, který jinak zůstává světu skrytý, a tak vlastně i do života v něm. Přijměte tedy pozvání do našeho kláštera v Drastech, který vyrostl na místě zpustlého dvora a svědčí o velkých Božích činech... A také o velkodušnosti mnohých z vás, kteří nám přispíváte – chtěly bychom vám tímto ze srdce poděkovat!

Ambitová chodba

Chodba u hovoren a fortny

Dvůr s kaplí sv. Terezie

Interiér kaple sv. Terezie

Kaple sv. Terezie – V srdci...

Veřejná kaple sv. Terezie z Avily, zakladatelky našeho řádu, svým kapkovitým tvarem připomíná srdce. Poslání Karmelu bývá často přirovnáváno k srdci – v mystickém těle Církve zůstává skryté, jeho činnost není zvenčí viditelná, ale jeho význam pro organismus je nesporný. Jako je po těle rozváděna krev, tak plody života modlitby proudí do všech dob a míst. Symbolika srdce pak také odkazuje na mystickou milost sv. Terezie – tzv. probodění srdce, kdy prožila mocný sjednocující dotek s Bohem. My možná takový mimořádný okamžik na zemi nikdy nezakusíme, přesto však k životu ve sjednocení s Milovaným jsme zváni všichni... ▷

Život v klauzuře nemá být prožíván jako „útěk ze světa“ ani jako izolace.

Fortna – Klášter a „svět“

Vrátnice kláštera se tradičně nazývá fortna. Jako bosé karmelitky žijeme v tzv. papežské klauzuře (hmotně oddělený prostor), proto se s návštěvami setkáváme jen ve vymezených prostorách – hovorách –, které se nacházejí právě poblíž fortny. Dotýkají se tak zde jakoby dva světy – a přece nejsou oddělené tolik, kolik se na první pohled zdá... Život v klauzuře nemá být prožíván jako „útěk ze světa“ ani jako izolace. Skrze modlitbu, ke které oddělený prostor napomáhá, může totiž člověk vstupovat do daleko hlubšího společenství se všemi lidmi. Učí se „být přítomný“ – vnímavě, láskyplně, před Bohem pro všechny...

Pohled na nově přistavěné objekty – šest cel pro mnišky a komunitní kaple (vpravo). Zcela vlevo je vidět patrový dům pro hosty a věž prozrazuje veřejně přístupnou kapli sv. Terezie

Nové dílny

Provizorní dílna

Věčné sliby
v provizorní kapli
v bývalé sýpce

Nová komunitní kaple

Dílny – „Ora et labora“

Nedílny – součást kláštera tvoří prostor pro práci – na Karmelu v Drastech konkrétně dílny pro výrobu uměleckých předmětů, jejichž prodej nám částečně vydělává na živobytí. Někdy panuje představa, že kontemplativní řeholnice tráví celé dny jen v modlitbě. Stačí pár dnů uvnitř a tato představa mizí... Práce je ve většině klášterů opravdu hodně – kromě vyrábění na prodej také množství domácích prací, práce na zahradě, ekonomika atd. A pokud to nepřesáhne zdravou míru, je to tak moudré. Už sv. Benedikt zdůrazňoval heslo *ora et labora* – „modli se a pracuj“. Práce je součástí Božího plánu s námi a možností účastnit se díla stvoření. Formuje nitro a pomáhá zůstat v pevném sepětí s realitou takřka všech lidí na zemi.

Někdy panuje představa, že kontemplativní řeholnice tráví celé dny jen v modlitbě. Stačí pár dnů uvnitř kláštera a tato představa mizí...

Komunitní kaple – Vztah přátelství

Pro soukromé modlitby sester je vyhrazena kaple uvnitř klauzury. Komunita se zde schází dvakrát denně, ráno a v podvečer, na hodinu vnitřní modlitby a v průběhu dne k modlitbě breviáře. Vnitřní modlitba tvoří centrální prvek karmelitánské spirituality. Slovy sv. Terezie jde o „vztah přátelství, časté přebývání o samotě s Tím, od Něhož víme, že nás miluje“. Vztah, přebývání... Slova, která naznačují, že se nejedná o nějakou „dovednost“ či jen úkon. Ano, musíme (nebo spíš můžeme!) se modlitbě učit, ne však jako technice, skrze kterou „dosáhneme Boha“. Učíme se žít v důvěrném vztahu, v odevzdanosti, přijímat a dávat, zůstat v lásce. A zjišťujeme, že není třeba Boha „dosahovat“, že On už je zde a s láskou na nás hledí.

Z historie řádu

První autentické svědectví o karmelitánském řádu je Řehole, kterou mezi lety 1206 a 1214 napsal sv. Albert, patriarcha jeruzalémský, poustevníkům na hoře Karmel na jejich žádost. Tito poustevníci pocházeli nejspíš z řad křižáků, kteří pocítili povolání žít po vzoru proroka Eliáše v samotě a modlitbě.

Později se řád rozšířil do Evropy, kde přijal více společný (cenobitský) způsob života.

Během období renesance se Karmelu nevyhnul všeobecný úpadek řeholního života. Vznikla různá reformní hnutí, ovšem k nejvýraznější reformě došlo v 16. století ve Španělsku, kdy svatá Terezie od Ježíše (z Avily) založila řád bosých karmelitek a ve spolupráci se svatým Janem od Kříže také řád bosých karmelitánů. Po její smrti se bosé karmelitky i karmelitáni začali šířit do celé Evropy a posléze na jiné kontinenty.

Ruiny středověkého karmelitánského kláštera ve Vádí Siah pod horou Karmel (Haifa, Izrael)

Společná rekreační místnost

Společné místnosti – Jedno v Kristu

V přízemí bývalé sýpky vstupujeme do společných místností, které patří k životu komunity – klášterní refektář (jídleň), knihovna, rekreační místnost. Ta slouží k setkávání sester po obědě a po večeři, kdy se při ruční práci přerušuje mlčení a sestry se volně sdílí. Komunitní život ležel svaté Terezii velmi na srdci. Dvě hodiny „rekreace“ stanovila na doplnění dvou hodin vnitřní modlitby. Maximální počet sester omezila na 21, aby si komunita mohla uchovat rodinný charakter a všechny sestry se dobře znaly. Vnímala důležitost mezilidských vztahů. Právě ony bývají příležitostí k zásadnímu lidskému a duchovnímu růstu. Jsme v nich povzbuzováni, očišťováni a tříbeni, zakoušíme radost i bolest, rozšiřuje se nám srdce. A právě vztahy – vztah s Bohem a vztahy s druhými – jsou to jediné, co s námi „přejde“ do věčnosti...

Štědrovečerní rekreace sester

Cely – Samota se Samotným

V prvním patře sýpky se nachází většina našich pokojů-cel (šest jich ještě bude v jednom z nových křídel). Stanovy bosých karmelitek říkají, že každá sestra má bydlet sama. Pro mnišský život je cela velmi zásadní prostor – místo vedoucí k naslouchání vlastnímu srdci, k naslouchání Bohu... A často také místo duchovního boje – člověk je v samotě konfrontován s vlastní neочиštěností a mnohé vlivy se jej snaží připravit o vnitřní pokoj a ticho. Pokud však dokáže zůstat a neutíkat, setká se s Bohem, který na něj s láskou hledí.

Jedna z cel v budově bývalé sýpky

Cela – zásadní prostor pro mnišský život: místo vedoucí k naslouchání vlastnímu srdci, k naslouchání Bohu...

Pražské karmelitky

Bosé karmelitky přišly do Rakouska a do Čech z Itálie na žádost manželky císaře Ferdinanda II. Karmel sv. Josefa v Praze založila roku 1656 Služebnice Boží matka Marie Elekta od Ježíše. Již tehdy ji obklopovala pověst svatosti, takže sestry byly Pražany uvítány s velkým nadšením. Klášter sester se tehdy nacházel na Malé Straně u dnešních Vojanových sadů. Tři roky po smrti matky Elekty byl na podnět nové převorky otevřen její hrob a tělo matky Elekty bylo shledáno neporušené. Tak je tomu dodnes a na matku Elektu se mnoho lidí obrací s prosbou o pomoc v různých záležitostech.

Komunita sester pak v průběhu staletí zažila dvě internace: první za vlády Josefa II., kdy byly odsunuty do Německého (Havlíčkov) Brodu. Po návratu jim byl přidělen klášter na Hradčanském náměstí, neboť původní objekt byl již obsazen. Další internace přišla během komunismu. Během dvou dnů se sestry musely sbalit a pak byly převezeny do severních Čech, kde se komunisté jejich rozptýlením na různá místa

Zcela vlevo: zchovalé tělo služebnice Boží matky Marie Elekty, zakladatelky pražského Karmelu, a její umělecký portrét od malíře Milana Meda (vpravo). Dole: Jiřetín, místo internace sester karmelitek během komunistické totality (1948–1989)

snazili komunitu zničit. Během 60. a 70. let se však matce Terezii podařilo komunitu shromáždit v Jiřetíně pod Jedlovou, kde také sestry prožily sametovou revoluci. Pak se mohlo společenství vrátit do hradčanského kláštera.

V roce 2020 pak komunita učinila stejný krok jako mnoho komunit v zahraničí a přesídlila z centra města na jeho okraj – do Drast v okrese Praha-východ.

Nová kuchyně

Kuchyně, prádelna aneb Každodennost

Klášteř se neobejde bez nutného zázemí, jež tvoří kuchyně, prádelna a technické prostory. Domácí práce a služby utkávájí klášterní všednodennost. Právě ta nejobyčejnější zaměstnání a péče o potřeby komunity jsou vynikající příležitostí pro růst v sebezapomnění. To v současnosti není úplně moderní výraz – daleko víc se poukazuje na seberozvoj, sebeuplatnění apod. Harry Farra ve své knize *Malý mnich a jeho začátky* k tomu lapidárně poznamenává: „Naslouchejte svému kbelíku. Očistí vás od všeho, co velcí mužové pokládají za důležité.“ Člověk objevuje, že tou nejnepěknější „seberealizací“ je sebedarování...

Právě ta nejobyčejnější zaměstnání a péče o potřeby komunity jsou vynikající příležitostí pro růst v sebezapomnění.

Osobnosti Karmelu

Představujeme vám některé významné osobnosti z řad bosých karmelitánů a karmelitek:

sv. Terezie od Ježíše (1515–1582, Španělsko): Terezie z Avily bývá výstižně nazývána „Přítelkyní Boží“. Žena modlitby a veliké vnitřní svobody. Mystička stojící pevně nohama na zemi, praktická, lidská, temperamentní. Její cesta hlubokého obrácení zve k následování...

sv. Jan od Kříže (1542–1591, Španělsko): Stržen nadšením sv. Terezie s ní položil základy reformy bratří karmelitánů. Bratřími, kteří reformu odsuzovali, byl v drsných podmínkách vězněn, ovšem právě ve vězení vznikly jeho nejkrásnější básně. Prožitek temných nocí přetavil později do nauky, která podpírá mnohé.

sv. Terezie Benedikta od Kříže (1891–1942, Německo): Edith Stein, významná osobnost filozofického světa ze židovské rodiny, prožila konverzi po přečtení životopisu svaté Terezie z Avily. Naplnilo ji přesvědčení, že „toto je pravda“ – pravda, kterou předtím tak usilovně hledala. V době jejího vstupu na Karmel začal Německo ovládat nacismus. Zemřela v plynové komoře koncentračního tábora v Osvětimi. Svatým Janem Pavlem II. byla prohlášena za spolupatronku Evropy.

sv. Terezie od Dítěte Ježíše (1873–1897, Francie): „Tereze“ z Lisieux možná škodí, že její životopis bývá vydáván v růžovém obalu s květinami – mnohé to od četby odradí. Přitom její život rozhodně růžový nebyl... V mladém věku dospěla skrze mnohé zkoušky k velké zralosti a moudrosti. Zcela opřena o Ježíše odmítla nesprávné vnímání Boha ve své době a zdůrazňovala jeho milosrdenství, díky kterému je svatost možná pro všechny. Po sv. Terezii a sv. Janovi je to třetí učitelka církve a také patronka misíí.

ctihodný Vavřinec od Vzkříšení (1614–1691, Francie): Laický bratr, jehož veškerou osobní spiritualitu tvořil prostý život v Boží přítomnosti. Přes všechny obtíže se do ní vnitřně stále znova a znova vracel, až si na ni zcela navyk. A ve svých dopisech opakovaně vybízel k těmž. Jeho prožívání je velkou inspirací pro všechny, kdo touží po nekomplikovaném vnitřním životě zaměřeném na podstatu...

sv. Alžběta od Trojice (1880–1906, Francie): Její spisy jsou velmi oceňovány nejen na Karmelu, ale i mnohými lidmi žijícími ve světě. Na vstup do kláštera musela několik let čekat a naučila se žít hlubokým vnitřním životem i uprostřed nejrůznějších zaměstnání. Nacházela Boha-Trojici ve svém nitru a dosvědčovala, že jsme neustále zváni přebývat tam s ním.

Augustin Maria od Nejsvětější Svátosti (1820–1871, Německo/Francie): Vynikající pianista, hvězda pařížských salónů, přítel George Sandové a Franze Liszta. Po rozmařilém mládí prožil konverzi při pohledu na monstřanci s Nejsvětější svátostí. Po vstupu ke karmelitánům působil jako kazatel a misionář.

Zahrada – Krása stvoření

Ke stěhování do Drast nás přivedl – kromě narůstajícího hluku – zejména nedostatek venkovního prostoru, který je pro život v klauzuře velice důležitý. A nyní zjišťujeme, jak až hluboce je člověk spjatý s ostatním stvořením, s „hlínou“, ze které je stvořen... Příroda se ukazuje jako docela přirozené prostředí pro kontakt s Bohem – na každém kroku lze vidět Jeho umělecká díla a šíře prostoru a obzoru mluví o Jeho nekonečné šíři. Stačí se na chvíli zastavit, ztišit a prostě hledět, a člověk vnímá, že je na cestě ještě někam dál. Že i klášter je vlastně „provizorium“...

Les na klášterním pozemku

Dům pro hosty

Příroda – docela přirozené prostředí pro kontakt s Bohem

Prosíme o podporu

V našem klášterním areálu v Drastech máme za sebou již velkou část obnovy, nicméně ledacos ještě leží před námi... Budeme vám moc vděčné za jakoukoliv podporu, bez které by proměna a fungování areálu nebyly možné. Děkujeme!

Číslo účtu: 115-3844130247/0100

Více informací a fotografií:

www.karmeldrasty.eu

www.bosekarmelity.cz

*Připravila sestra Marie OCD,
foto archiv sester*

Foto: Flickr, steveleart (CC BY-NC-ND 2.0)

„To promodlím“ ... a někdo v mém okolí také

Poslední modlitba této „modlitební knihy“ je trochu zvláštní (viz text v rámečku).

Ale má to svůj význam. Když dáte knížku jako dárek, můžete ji otevřít právě zde. Určitě zaujme! A snad díky ní pak zaujme i celá kniha...

Knížечku modliteb s názvem *To promodlím* jsme před více než patnácti lety připravili jako dárek, který rozdávali koledníci při lednové Tříkrálové sbírce. Rozdali jich tehdy tisíce (k tomu účelu je možné ji použít stále – poslední vydání jsme letos vytiskli v nákladu 100 000 výtisků, takže jich je stále dostatek). O řadu let později jsem navštívil jednoho člověka, který, co pamatuji, nikdy nechodil do kostela. Vážně onemocněl a požádal o návštěvu kněze. Hned po příchodu k němu padl

můj pohled na jeho noční stolek. Ležela tam právě tato knížечka a měla v jednom místě již zcela naskrz prohmatanou obálku z tvrdého kartonu. Bylo vidět, že ji mívá po mnoho let den co den v rukou! Vzpomněl jsem si na slova svatého Pavla: „Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet.“ (2 Kor 9,6) Možná část z těch tisíců rozdaných knížечek lidé někam založili, nejspíš dokonce nějakou vyhodili. Ale jiné mohly přinést užitek tam, kde bychom to vůbec netušili.

Knížечka *To promodlím* je nyní přílohou tohoto čísla časopisu *Milujte se!*. Možná poslouží vám, možná potom

i někomu ve vašem okolí. Budete-li mít zájem o další, napište si o ni na adresu redakce@milujte.se. Vzhledem k tomu, že ji šíříme jen za pětkorunový příspěvek na náklady na tisk a obyčejné poštovné České pošty, je možné si jich objednat pro další šíření i stovky nebo tisíce. Naopak objednávat jeden kus se vzhledem k výši poštovného rozhodně nevyplatí – je ale možné spojit objednávku s dalšími knihami (viz objednávací kupon na následující straně). A jak je možné, že příspěvek na výrobní náklady jednoho výtisku této knížky dělá pouhých 5 Kč? Je to díky tomu, že jsme ji vydali ve velkém nákladu a že všichni, kdo se podíleli na její pří-

„Kdo rozsévá skoupě, skoupě bude také sklízet, a kdo rozsévá požehnaně, požehnaně bude také sklízet.“ (2 Kor 9,6)

Jako dárek je možné použít i další publikace, které nabízíme.

pravě, pracovali zcela zdarma – k větší cti a slávě Boží.

Děkujeme vám všem, kteří časopis podporujete. Díky vám jsme mohli předchozí 66. číslo (bylo takové trochu ve stylu „časopisu s výběrem cestovatelských zajímavostí“ – mimo jiné obsahovalo i články o Golgotě, Božím hrobu a o tom, jak se tato místa měnila v průběhu uplynulých dvou tisíciletí) poslat jako dar do všech 6000 knihoven v České republice a přidat k němu i tuto knížku *To promodlím*. Zeptejte se prosím, zda obojí ve vaší knihovně dostali a dali k dispozici čtenářům. Kdyby se náhodou zásilka ztratila, rádi ji pošleme znovu.

Za všechny podporovatele časopisu *Milujte se!* a za jejich rodiny sloužím pravidelně každý měsíc mši svatou.

P. Pavel Zahradníček ■

Modlitba ženy

(berte s humorem)

„Pane, dej mi moudrost,
abych pochopila muže,
dej mi lásku,
abych mu odpustila,
dej mi trpělivost na jeho
nálady...“

Jen mi nedávej sílu... nebo ho
zabiju!“

Foto: PxHere, Khan Fahad (CCO)

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: Příběhy moudrosti (formát A5, 96 stran, 20 Kč) P N	
Jozef Luscoň: Do akce jde Titus! (A5, 128 stran, 25 Kč) Napínavý příběh nového blahoslaveného kněze, saleziána. Nejen pro mládež...	N
P. Jiří Ochman a kol.: Se svatým Josefem (formát A5, 32 stran, 10 Kč) Praktická příručka vydaná nejen k roku sv. Josefa	
Josef Janšta: Eliška a Víta (A5, 76 stran, 15 Kč) Čtivý příběh pro děti staršího školního věku od známého autora příběhů pro děti a mládež	
Josef Janšta: O výchově (A5, 40 stran, 10 Kč) Několik užitečných poznámek a doporučení k nelehkému úkolu, jakým je výchova.	
P. Jan Peňáz a poutníci: Pouť do Říma od A o Z (A5, 112 stran, 25 Kč) 	
P. Jan Peňáz: Pojď na pouť (A5, 72 str., 20 Kč) Navazuje na předchozí titul 	
Jana Brabcová: Pojďte s námi (A5, 42 str., 15 Kč) Pěšky na Velehrad... 	
Směr Velehrad (A5, cca 88 stran, 20 Kč) Poutní zpěvník 	
P. Marek Dunda a kol.: Hesla pro skvělý život (A5, 104 stran, 20 Kč) Zveršovaný katechismus v heslech (pracovní verze k YOUCAT)	
Pojď si hrát: Stvoření světa (A5, 32 stran, 8 Kč) Domalovánky, luštěňky, křížovky, spojovačky	
Pojď si hrát: Sv. Zdislava (A5, 20 stran, 4 Kč) Domalovánky, luštěňky, křížovky, spojovačky	
Sestry dominikánky: Vaříme se sestrou Flavii (A5, 76 stran, 20 Kč) N Recepty řeholní sestry, která vařila v litoměřickém semináři bohoslovcům.	
P. Josef Soukop: Velký náčelník dává Základní kurz křesťanské nauky (A5, 60 stran, 15 Kč) Z Velmi srozumitelně a přitom do hloubky (a ještě k tomu velmi poutavě s použitím velkého množství příkladů)	
P. Martin Sedloň, OMI: Doprovázení (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) Řada myšlenek a impulsů – kniha, kterou můžete kdekoliv otevřít a hned se do ní začtete. Stručné, jasné, čtivé – výborná dárková kniha	
P. Martin Sedloň, OMI: Poutníkem naděje (12 x 21 cm, 44 stran, 10 Kč) N Kniha o tom, co tak mnoho lidí potřebuje, ale přitom to postrádá: o naději. Kniha na četbu již trochu náročnější než ta předchozí	
P. Marek Dunda (ed.): Tak kázal Vianney (A5, 72 str., 15 Kč) Tiskový apoštolát A.M.I.M.S. postupně publikuje kázání svatého faráře arského. V této a následujících čtyřech publikacích najdete již více než polovinu z celkem osmdesáti dochovaných kázání sv. Jana Marie Vianneye.	
P. Marek Dunda (ed.): Jak kázal Vianney o svaté zpovědi (A5, 68 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): I tak kázal Vianney (A5, 68 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Promluvy sv. Jana Marie Vianneye (A5, 60 stran, 15 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Z myšlenek sv. Jana Marie Vianneye (A5, 36 stran, 10 Kč)	
Matka Ustavičné Pomoci a modlitby ukrajinsky / Мату Неустанної Помочі та українські молитви (A6, 64 stran, 0 Kč)	
P. Marek Dunda (ed.): Řekli svatí a to platí I., II. a III. (A5, 80–84 stran, 3 x 20 Kč) I. II. III. Rozsáhlá sbírka stovek citátů svatých a blahoslavených	
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 1–15 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání, ve kterých jeden z nejvýznamnějších kazatelů starověké Církve probírá takzvaný „Prolog“, tj. prvních osmnáct veršů Janova evangelia. Editorem celé série je P. Marek Dunda.	
sv. Jan Zlatoústý: Kázání na Janovo evangelium, kázání 62–75 (A5, 84 stran, 20 Kč) Kázání na 11.–14. kapitolu Janova evangelia, tedy o událostech předcházejících Ježíšovu utrpení a o části poslední večeře	
P. Ladislav Simajchl: Stáří (A5, 48 stran, 10 Kč) Jak prožívat stáří tak, abyste se na něj mohli téměř těšit...	
P. Ladislav Simajchl: Rodiče a školáci (A5, 76 stran, 15 Kč) Čítanka o výchově dětí od školáček po studenty. Pro rodiče dětí školního věku (od 1. třídy až po pubertu včetně)	

knihy i pro nevěřící

knihy vhodné pro plošné rozdávání

knihy, které mohou tvořit určitý základ vzdělání

knihy o pěším putování

objednávkový kupon

ROZMLOUVEJ
S BOHIEM

PŘÍPRAVA
RVNÍ SVATÉ PĚLJÁNÍ

Název publikace, popis a doporučený příspěvek na tisk	kusů
Jitka Krausová: <i>Eskulapova hůl, lampa a kříž</i> (A5, 288 stran, 40 Kč) Svatí a věřící lékaři a zdravotníci (17.–21. století)	
Jitka Krausová: <i>Manželství – cesta ke svatosti</i> (A5, 322 stran, 40 Kč) Příběhy svatých manželů 20. století – a dokonce začátku 21. století	
Nálepky s hesly (dva archy A4, 24 Kč oba archy dohromady)	
Joseph Fabelle: <i>Cena, kterou zaplatíš</i> (A5, 160 stran, 30 Kč) Muslim z Iráku napínavě vypráví o svém obrácení, křtu, útěku...	N
P. Marek Dunda, P. Pavel Zahradníček (ed.): <i>Dotyky nebe a země</i> (formát A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) 7 událostí a předmětů v dějinách křesťanství, které zvou k zamyšlení.	N 2.VYD.
P. Pavel Zahradníček: <i>Dějiny, jak je možná neznáte</i> (A5, 128 str., plnobar. obálka, 30 Kč) 10 mýtů o křesťanství ve světle historických faktů	Z N 2.VYD.
P. J. Doubrava, P. M. Dunda: <i>Mozaika duchovní moudrosti</i> (A5, 96 str., plnobarevná obálka, 20 Kč) Výběr citátů známých osobností	Z N 2.VYD.
Jaroslav V. Polc: <i>Jan Hus v představách šesti staletí a ve skutečnosti</i> (A5, 128 str., plnobarevná obálka, 30 Kč) Kým byl Jan Hus ve skutečnosti – ve světle faktů, jeho klady i zápory...	N
Thomas E. Woods, Jr.: <i>Jak katolická církev budovala západní civilizaci</i> (A5, 208 stran + 16 stran barevných příloh, 180 Kč)	Z N
P. Marek Dunda: <i>Krokodýl aneb můžeš růst</i> (A5, 64 stran, plnobarevná obálka, 15 Kč) 36 impulsů pro růst lásky k Bohu i k bližnímu	Z
<i>Ze života pro život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Výběr z nejzajímavějších svědectví, která vyšla v prvních dvaceti číslech časopisu <i>Milujte se!</i>	P
sestra Cecílie: <i>Útěk sestry Cecílie</i> (A5, 96 stran, plnobarevná obálka, 20 Kč) Napínavé, ale i humorné vyprávění řeholnice, která v 50. letech ukrývala kněze před StB a pak před ní sama utíkala.	N
sv. Alfons M. Liguori: <i>Návod na dobrý život</i> (A5, 96 str., plnobar. obálka, 20 Kč) Stručně a jasně o základech duchovního života – dobrého a radostného	Z
P. Jan Kabeláč: <i>Základy křesťanské víry</i> (A6, 44 stran, 5 Kč) Stručně a srozumitelně nás toto dílko uvádí do křesťanských postojů. Jedna z nejžádanějších brožurek A.M.I.M.S. – vytištěno již přes 110 000 kusů.	Z P N 2.VYD.
P. Marek Dunda: <i>To promodlím</i> (A6, 42 stran, 5 Kč) Další z evangelizačních publikací s modlitbami – také s těmi nejzákladnějšími	P
P. Josef Havelka: <i>Rozmlouvej s Bohem</i> (A6, 24 stran, 5 Kč) Nejen modlitby, ale také stručný úvod do modlitby – publikace hlavně pro mládež	P
P. Petr Šabaka: <i>Pane Bože, co mám dělat?</i> (A5, 44 stran, 12 Kč) Aneb manuál pro člověka, který si v kostele připadá jako Alenka v říši divů.	N
P. Marek Dunda a kol.: <i>Příprava na svátost smíření dnes</i> (vydala MCM, A6, 48 stran, doporučený příspěvek na tisk při objednání naším prostřednictvím je 25 Kč) Publikace nabízí víc než jen zpovědní zrcadlo...	
Petr Piřha: <i>Slyšte slovo a zpívejte píseň</i> (224 str., 45 Kč, měkká vazba)	2.VYD. 45 Kč
Petr Piřha: <i>Slyšte slovo a zpívejte píseň</i> (208 str., 180 Kč, pevná vazba, původní vydání z roku 2012 v „dárkovém provedení“)	Z N 180 Kč

Níže můžete dopsat objednávané tituly podle www.amims.net

Nezapomeňte prosím uvést své jméno, adresu a PSČ:

Jméno: .....

Adresa: ..... **PSČ:** .....

Vyplněný kupon zašlete na adresu A.M.I.M.S., Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí. Knihy vám přijdou jako obyčejná poštovní zásilka České pošty s vloženou složenkou na úhradu příspěvku na tisk a poštovné (možno uhradit i bezhotovostně). Možno objednávat i na apostolat@fatym.com.

Jak používat knihy z A.M.I.M.S. nejen pro sebe, ale i pro druhé?

Publikace, které v tiskovém apoštolátu A.M.I.M.S. vydáváme, většinou osloví i lidi vzdálené od víry. Knih si můžete objednat alespoň deset od každého vybraného titulu. V objednávkovém kuponu na str. 59–60 je jen část naší nabídky – více najdete na www.amims.net. Sami byste si měli nejdříve knihy přečíst (to je možné i bez toho, že byste si knihu objednali – kompletní texty většiny publikací z A.M.I.M.S. najdete na internetových adresách www.fatym.com a www.amims.net). Potom byste měli uvážit, koho z vašich známých, přátel, sousedů, příbuzných (zejména těch, kteří jsou nevěřící či víře odcizení, kteří již dlouho neudělali nic pro své náboženské vzdělání, kteří jsou nemocní, osamělí...) by kniha mohla oslovit, zaujmout, komu by byla prospěšná. Knihy pak můžete rozdávat, půjčovat, nabízet za příspěvek na tisk...

P. Marek Dunda ■

Foto: Wikimedia Commons, Jan Polák (CC BY-SA 3.0)

Foto: archiv manželů Šnevajsových

Být manželkou... Marií nebo Martou?

V Lukášově evangeliu čteme příběh o dvou sestřách, Marii a Martě: Když byli na cestě, přišel Ježíš do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: „Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!“ Pán jí odpověděl: „Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme.“ (Lk 10,38–42)

Marie

Příběh Marie a Marty. Slyšela jsem ho již tolikrát a pokaždé se následně sama sebe ptám... Jsem spíše Marií nebo Martou? Dříve jsem v sobě cítila a často i viděla jasné rysy Mariiny – s Ježíšem jsem chtěla trávit čas a dařilo se mi to. Ráno jsem si přivstala a 20 minut trávila četbou Písma a psaním duchovního deníku. Deníku, který nyní po letech tak ráda beru do ruky

a čtu si v něm. Připomíná mi dobu, kdy jsem byla skutečně šťastná a radostná. Plně. Díky Bohu.

Rodiče mi před 36 lety vybrali krásné jméno a já jsem se z malé Marušky stala krásnou silnou Marií, která měla dar lidí kolem sebe rozveselit a povzbudit. Roky na střední a vysoké škole jsem si plně užívala a rozvíjela se ve všech ohledech. Tedy v těch dobrých. Měla jsem kolem sebe

plno dobrých přátel a byla součástí dobrých společenství. Obklopovali mě lidé, které jsem měla moc ráda, kteří mě inspirovali. Samozřejmě jsem nežila v nějaké bublině – uvědomovala jsem si, že jsou kolem i lidé, se kterými si nerozumím, ale tolik jsem se tím netrápila. Snažila jsem se v lidech vždy vidět to nejlepší a více „dát než brát“. V této době studií jsem si vždy našla čas na modlitbu, která mě provázela všude, kam jsem šla. Nebyla jsem typ, co by se ve dne v noci modlil růženec, ale dokázala jsem každý den začít dobře s Bohem a to mě posouvalo správným směrem.

Josef

Jednoho dne jsem poznala mladého muže, který nedal mému srdci klid. Byla jsem šťastná a cítila jsem, že je to člověk, na kterého jsem tak dlouho čekala. Byl to Josef. Symbolické. Letos v září jsme oslavili 10. výročí naší svatby. Za těch 10 let jsme toho spolu prožili opravdu hodně. ▷

Nebo vlastně za 12 let od té doby, co mezi námi přeskočila jiskra, která rozzářila naše srdce a životy. Kromě cestování, plavání, procházek po lese, míchání vajíček, vytváření KARET pro páry a dalších příjemných aktivit naše životy postupně obohatily děti. Během sedmi a půl roku se nám jich narodilo pět. Jsme za ně moc vděční, ale je to výzva. Boží výzva prožít, nejen přežít každý den.

Z Marie spíše Martou

Být maminkou a manželkou je pro mě mnohdy velmi náročné. Den má stále 24 hodin, ale někdy je to příliš moc – když je den náročný a nemůžu se dočkat večera nebo času, až přijde Josef z práce. Takových dní jsem zažila stovky, když byly naše nejstarší děti malé a já nebyla zvyklá trávit tolik času doma. Čas se mi vlekl a bylo to nesnesitelné. Těžké také proto, že jsem se přestěhovala za Josefem z Brna

do Olomouce, kde jsem nikoho neznala a byla jsem hodně osamělá. Před svatbou jsem si myslela, že dokážu žít všude, když jsem během studia žila v různých částech světa... Ale to jsem se tehdy trochu mýlila.

Jiné dny mi naopak 24 hodin nestačí, protože abych stihla odvést děti do kroužku, nakoupit, uvařit a hlavně uklidit, potřebovala bych jich víc. Ale uklízení je asi pro každou maminku malých dětí nekončící kolotoč, tak si musíme najít nějaký systém, jak udržet náš domov ve více či méně obyvatelném stavu. A právě někde tady, mezi systémem a kolotočem, se stala ta změna. Přestala jsem být Marií a stávala jsem se den po dni stále podobnější Martě.

Role, kterou jsem neuměla uchopit

Jsem stále Marií, ale mám pocit, že už jen na občanském průkaze a niko-

liv duchovně. Ranní duchovní chvíle s Bohem se proměnily v letmý kříž, někdy ani to ne. Modlitba se postupně vytrácela, navíc jsem nějak nedokázala každou chvíli trávenou s dětmi „proměnit v modlitbu“, jak je to nám maminkám často doporučováno. A tak jsem se ocitla v roli, kterou jsem neuměla uchopit. Duchovní prázdnota či změna mě trápila. S Josefem jsme se za ty roky naučili mnohé praktické věci – jak něco opravit, vyrobit či uvařit, ale návod na spokojené rodičovství a manželství se nám zatím nedaří moc dodržovat. Z vlastní zkušenosti víme, že pokud dáme Boha na první místo a hledáme Boží království, vše ostatní nám bude přidáno. Tento verš jsme si vybrali i pro naše svatební oznámení, je moc krásný a pravdivý. Přesto nám denní rutina mnohdy zabrání se podle něj řídit. V denním shonu si na něj často ani nevzpomeneme a žijeme, jako by Bůh ani nebyl. Na večerní modlitbu s dětmi nezapomeneme, ale jít si sám pro Živou vodu už je extra míle, na kterou se po náročném dni nevydám. A tak je pro mě povzbuzením, když si uvědomím, že se Bůh stal člověkem, že Ježíš vstoupil do dějin a touží měnit naše životy. Když mu to dovolíme. Že Boha mohu potkat v člověku, který je poblíž. Že není dobré,

Foto: archiv manželů Šnevařských

***Z vlastní zkušenosti víme,
že pokud dáme Boha na první místo
a hledáme Boží království,
vše ostatní nám bude přidáno.***

***Tento verš jsme si vybrali
i pro naše svatební oznámení,
je moc krásný a pravdivý.
Přesto nám denní rutina mnohdy
zabrání se podle něj řídit.***

Foto archiv manželů Šnevajsových

Marie a Josef Šnevajsovi jsou autory karetní hry s názvem **KARTY – příprava na manželství**. Do 49 karet a 225 otázek promítli své zkušenosti ze začátku manželství, aby pomohli mladým lidem lépe se připravit na společný život. KARTY jsou určeny nejen snoubencům, ale i párům, co spolu teprve chodí a myslí to spolu vážně. Více informací na www.vicdavat.cz.

aby byl člověk sám. Mohu Boha potkat díky manželovi i díky přátelům, kteří mají otevřené srdce a podělí se o své zkušenosti s Bohem. Mohu Boha potkat nakonec opravdu i díky dětem, když jim budu víc naslouchat a budu pro ně víc maminkou Marií než Martou.

A pro Josefa toužím být také Marií, kterou si vzal a zamiloval. Nechci se stále znepokojovat jako Marta, že není něco uklizené nebo není nachystaná svačina. Chci se opět naučit mít radost z okamžiku a dokázat rozpoznat, čemu stojí za to věnovat čas.

Stále se učíme

Jsem moc ráda, že jsme s Josefem spolu a učíme se společně žít. Každý den. I po 10 letech. Myslím, že jsme spolu šťastní, i když jsou dny často náročné. Jsem ráda, že jsme spolu přečkali i těžké chvíle a odrazili se ode dna... spolu. Že jsme to nikdy nevzdali, ačkoli je to dnes tak moderní a časté. Jsem také ráda, že jsme dokázali to hezké i těžké, čím jsme si prošli, přetavit do karetní hry, která má

*To hezké i těžké,
čím jsme si prošli,
jsme přetavili
do karetní
hry, která má
párům pomoci
lépe se připravit
na manželství.*

párům pomoci lépe se připravit na manželství (viz info na této straně – pozn. redakce). Aby spolu mluvili a naučili se otevřít svá srdce jeden druhému. Je to ten nejlepší dárek, který si mohou vzájemně dát.

Marie Šnevajsová (mezititulky
a perex redakce) ■

A pravda vás osvobodí
související body učení učitelského
úřadu Církve k dalšímu studiu

Co říká katechismus?

Co podstatné patří ke křesťanskému manželství?

- Jednota:** Manželství je svazek, který ze své podstaty vytváří tělesnou, duchovní a duševní jednotu mezi mužem a ženou.
- Nerozlučitelnost:** Manželství platí, dokud ho nerozdělí smrt jednoho z manželů.
- Otevřenost k přijetí potomstva:** Každé manželství musí být otevřeno k přijetí potomstva. (Pozn. redakce: Jsou ale situace – například pro věk manželů – kdy je zřejmé, že to není v konkrétním manželství z přirozených důvodů nezávislých na vůli manželů možné. Takové situace nejsou na překážku uzavření manželství, protože nejsou záměrným a chtěným vyloučením otevřenosti k přijetí potomstva.)

4. Zaměření na blaho partnera.

Pokud jeden z partnerů v okamžiku uzavření manželství vylučuje jeden ze čtyř uvedených bodů, svátostné manželství nemůže být uzavřeno, bylo by neplatné.

Srov. „YouCat – Katechismus katolické církve pro mladé“,
Kostelní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2011.

Modlím se a přemýšlím

Možná nejen děti, ale i dospělí někdy při modlitbě říkají slova, a vůbec si neuvědomují, jaký mají význam. Otec Pavel Jagoš mnoho let pracoval s dětmi a mládeží (založil tzv. Malou Antiochii, která organizovala prázdninové pobyty pro děti a mládež, a to zvláště pro ty, kteří přicházeli z nevěřícího prostředí). Přímou pomocí dětí – tak, aby jim bylo vše srozumitelné – sestavil knihu „Na cestě k Bohu aneb Průvodce modlitbou“.

ZDRÁVAS, MARIA,

Skláním se před tebou a pozdravuji tě s archandělem Gabrielem, poslem Božím.

MILOSTI PLNÁ,

Jsi prozářená milostí posvěcující už od prvního okamžiku života, a proto plná svatosti, dobroty a lásky.

PÁN S TEBOU;

Zvláštním způsobem tě Bůh vede a chrání a s velkou láskou na tebe hledí.

K pozdravu andělovu, určenému Panně Marii...

POŽEHNANÁ TY MEZI ŽENAMI

Jsi nade všechny tvory vyvýšená a vyznamenaná: tebe vyvolil Bůh za Matku Vykupitele světa.

A POŽEHNANÝ PLOD ŽIVOTA TVÉHO, JEŽÍŠ.

Od našeho Otce poslané je tvé Dítě: je to sám Bůh, který se stal člověkem pro naši záchranu.

... je připojen pozdrav Alžběty při setkání s Pannou Marií...

... a na závěr je prosba Církve.

SVATÁ MARIA, MATKO BOŽÍ,

Jak mocná je tvoje přímluva u Boha, když jsi Maminkou Božího Syna! Proto k Tobě volám:

PROS ZA NÁS HŘÍŠNÉ

Stále znovu totiž upadáme do svých chyb.

NYNÍ

V tomto čase pozemského života se za mě přimlouvej, aby mi Bůh dal sílu k polepšení, dokud ještě mám čas napravit se.

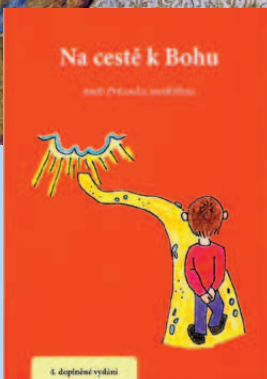
I V HODINU SMRTI NAŠÍ.

V té hodině, která rozhodne o naší věčnosti. Pros za mne, aby mi bylo dopřáno, až přijde rozhodující chvíle, po dobré svaté zpovědi přijmout Tělo Páně a pod tvou ochranou klidně umírat.

AMEN.

Ať se tak stane!
Věřím v sílu modlitby.

Foto: Flickr, profzucker (CC BY-NC-SA 2.0)

P. Pavel Jagoš

Na cestě k Bohu aneb Průvodce modlitbou

Na cestě k Bohu aneb Průvodce svátostmi

Dvě knihy, které pomáhaly sestavit a pak „testovat“ děti. Vydalo Kartuziánské nakladatelství, 126 a 144 stran, cena jednoho dílu je 85 Kč. Objednávky na <http://www.kartuzianbrno.cz>

Jak máme uvažovat nad tím, co říkáme v modlitbě, když neuvažujeme ani nad tím, co říkáme v běžných životních situacích?

Nejen mluvit

Foto: Unsplash, Duygu Güngör (CC0)

Vnuci přišli přát babičce k osmdesátým pátým narozeninám. Babička žije na venkově sama a je ještě velice čiperná. „Babi, tak všechno nejlepší, hodně zdraví a Božího požehnání a ať se dožiješ té stovky!“ – Babička byla potěšena a říká: „Děkuji vám, chlapci, za krásné přání, za kytku i za papuče. Ale ráda bych, kdy-

byste mi dali ještě jeden dárek. Potřebuju vzadu postavit nový plot, aby mi neutíkal slepice. Pořád to spravuju, ale už by to potřebovalo vyměnit. A vy jste takoví šikovní!“ – Jeden z vnuků řekl: „Ale, babi, dyť ty už máš tolik roků, to už nestojíš za to.“ Ti chlapci dovedli odříkat krásné přání, ale ukázalo se, že to byla jen pěkná slova.

Také my říkáme Pánu Bohu pěkná slova. Už při křtu jsme řekli Pánu Bohu „ano“ nebo to za nás tehdy řekli rodiče a my jsme to mnohokrát opakovali. Jak to bylo krásné třeba při prvním svatém přijímání. Všichni byli dojati. Ale když nás to „ano“ něco stojí, když si máme něco odříct nebo něco udělat, zůstane často u krásných slov našich modliteb a písní.

Neměli bychom poctivě říct: „Pane Bože, mně se dnes vůbec nechťelo vstávat. A televizi a počítač mám víc rád než Tebe...“ Někde zpívají v kostele, když se odchází z kostela: „Když mám jít od Tebe, vždycky jdu s lítostí...“ Nebyli bychom pravdivější, kdybychom to při odchodu z domova spíš říkali televizi nebo počítači?

Úpěnlivá dětská modlitba

Pane Bože, ochraňuj nás a ochraňuj také sám sebe, protože kdyby se ti něco stalo, tak bysme byli v reži!

Foto: FreePick, vestock

2x Mons. Jiří Mikulášek (z knihy „Ke tvé chvále zpívám“, Biskupství brněnské a PROGLAS s.r.o., Brno, 2012) ■

Augustiniáni

Foto: archiv OSA

„Bože, stvořil jsi nás pro sebe, neklidné je naše srdce, dokud nespočine v tobě!“

sv. Augustin

Svatý Augustin žil ve 4. a 5. století našeho letopočtu a pocházel z římské provincie Afriky. Byl to člověk neúnavně hledající Pravdu a štěstí, které je možno nalézt pouze v Bohu. Uskutečnil svůj ideál. Založil se svými přáteli společenství bratrského života, jehož základy spočívaly v lásce, studiu, životě v modlitbě a službě Církvi.

Augustiniáni jsou muži inspirovaní tímto ideálem a řádovou řeholí. Po 40 zemích celého světa je roztroušeno více než 3000 bratří a kněží. S přihlédnutím k potřebám církve v ČR je náplní naší činnosti oživení křesťanských společenství, práce ve farnostech, ve školství, na venkově, v oblasti sociální pomoci...

Můžeme nabídnout:

- Upřímné hledání Boha
- Následování Ježíše z Nazareta se všemi důsledky
- Společné sdílení života s bratry a sestrami v jedné komunitě
- Bezvýhradnou službu Církvi a ostatním

Augustiniáni, Josefská 8, 118 01 Praha 1, www.augustiniani.cz

Společenství čistých srdcí

Kontakty na Společenství čistých srdcí
www.spolcs.cz

P. Vilém M. Štěpán, O.Praem.
Římskokatolická farnost, 439 63 Liběšice u Žatce 1
farnost.libesice@seznam.cz, tel.: 608 831 584
P. Marek Dunda, Náměstí 20, 671 03 Vranov nad Dyjí
marek@fatym.com, tel.: 731 402 742

Radost čistého srdce

Ti, kdo patří do Společenství čistých srdcí, mají usilovat o to, aby jejich srdce bylo čisté ve všech směrech. Ale o to se má snažit vlastně každý člověk, nejen ti, kdo patří do Společenství čistých srdcí. Setkávám se s tím, že u mnoha lidí převažuje spíše něco jiného než radost. Ono totiž nejde zároveň být vzteklý a radostný, smutný a radostný, plný obav a radostný. Je to buď a nebo. Samozřejmě vím, že v životě přicházejí

chvilky neradostné a že je mnoho důvodů být zneklidněný. Záleží však na nás, čemu dáme prostor ve svém srdci. Když budeme mít zaostřeno na to, co se nedaří, co nám chybí, co je jinak, než bychom rádi a než by to mělo být, pak jistě nemůže v našem srdci převládat radost. Platí však, že i když nás potká sebehorší věc, ať už je to cokoliv, vždy je možné najít ještě důvody pro radost.

Nevěříte? Například:

Něco bolí? Věřící se může radovat, že to těžké může připojit ke Kristově kříži a za něco to obětovat.

Něco jsme pokazili hříchem? Můžeme se radovat ne pro ten hřích, ale proto, že Bůh je ochoten odpouštět a že k němu mohu se svým selháním přijít.

Je přede mnou něco, z čeho má člověk právem obavy? Mohu se radovat, že na to nemusím být sám jako ti, kteří Pána neznají, a že ho mohu přizvat a tím i s radostí přijmout to, co přichází.

Obecně platí slova, která řekl papež František hned na začátku svého pontifikátu: „Neexistuje situace, kterou by Bůh nemohl změnit.“ Když se nad tím vším zamyslíme, v každé situaci můžeme najít hned několik důvodů, proč se můžeme radovat i přes nepříznivé podmínky. Ke křesťanovi radost patří. Svätý Pavel v listu Filipánům vybízí: „Radujte se v Pánu vždycky, znovu říkám, radujte se!“ (Flp 4,4) A podobně je to i v Pavlově listě Soluňanům – zve nás: „Stále se radujte.“ (1 Sol 5,16) Ten největší důvod k radosti pro křesťany je skutečnost, že Ježíš Kristus už zvítězil a nikdo na tom nic nezmění.

P. Marek Dunda ■

*Život v Boží blízkosti,
to je důvod k radosti.*

Foto: Flickr, GoodNCrazy (CC BY-NC-SA 2.0)

*Ten největší
důvod k radosti
pro křesťany je
skutečnost, že Ježíš
Kristus už zvítězil
a nikdo na tom nic
nezmění!*

Pane Ježíši, děkuji ti, že mne miluješ láskou bez hranic, která chrání od zlého, pozdvihuje z největších pádů a léčí nejbolestivější rány. Odevzdávám Ti svou paměť, rozum, vůli, duši i tělo spolu se svou sexualitou.

Slibuji, že se nebudu oddávat sexu, dokud neuzavřu svátost manželství. Dávám si předsevzetí, že nebudu čist, ani kupovat, ani se dívat na časopisy, programy a filmy s pornografickým obsahem. Slibuji, že se s Tebou budu každý den setkávat v modlitbě i při četbě Písma svatého, v častém přistupování ke svatému přijímání a při adoraci Nejsvětější svátosti. Chci pravidelně přistupovat ke svátosti smíření, nepodléhat znechucení a ihned se pozvednout z každého hříchu.

Pane Ježíši, uč mne systematické práci na sobě, umění kontrolovat své sexuální tužby a city. Prosím Tě o odvahu, abych nikdy nebral(a) drogy a vyhýbal(a) se všemu, co zotročuje, především alkoholu a cigaretám. Uč mne žít tak, aby v mém životě byla nejdůležitější láska.

Panno Maria, Matko moje, ved' mne cestami víry k samému zdroji lásky – Ježíši, abych důvěřoval(a) jen Jemu.

Amen

SČS „v Kostce“

Zajímá tě, o co vlastně ve Společenství čistých srdcí (SČS), které má už víc než tisíc pět set členů, jde?

Foto: Unsplash, Eilah Hiett (CCO)

O co se snažíme ve Společenství čistých srdcí

- ▶ jít za ideálem čistého srdce (ideál čistého srdce je zde pojímán velmi široce, nezahrnuje pouze sexualitu);
- ▶ chápat sexualitu jako Boží dar člověku, ne jako konzumní záležitost, a snažit se žít v souladu s 6. a 9. příkázáním Desatera;
- ▶ znát učení Církve o těchto otázkách, pochopit jeho význam a přijmout jej;
- ▶ rozvíjet ve všech směrech ctnost čistoty a vydávat radostné svědectví o její hodnotě;
- ▶ nezapomínat žít podle ostatních příkázání Desatera a rozvíjet ostatní prvky autentického křesťanského života (modlitba, četba Písma svatého, život ze svátostí...).

Kdo může do SČS vstoupit

- ▶ členem SČS se může stát každý svobodný člověk starší 15 let, který chce žít podle výše uvedených bodů;
- ▶ nezáleží na dosavadním způsobu

života, důležité je rozhodnutí pro současnost a budoucnost.

Shrnutí

V SČS nejde o nic nového. Mladí se jen hlásí k osvědčenému učení katolické Církve. Rozhodují se, že se budou snažit růst k ideálu čistého srdce. Vzájemně se podporují příkladem i modlitbou.

P. Marek Dunda ■

Ať už byl tvůj dosavadní život jakýkoliv, důležité je rozhodnutí pro současnost a budoucnost!

Když jsi to přečetl, promyslel a promodlil, běž, žij a šíř to dál!

ABC civilizace lásky

1.

Měj v úctě každého člověka, protože v něm žije Kristus. Buď vnímavý ke každému – je to tvůj bratr a sestra.

2.

O každém smýšlej dobře – o nikom nesmyšlej zle. I v nejhorším člověku se pokus najít něco dobrého.

3.

O druhých mluv vždy dobře – o bližních nikdy nehovoř zle. Naprav křivdu způsobenou slovem. Nebuď příčinou konfliktů mezi lidmi.

4.

S každým hovoř jazykem lásky. Nezvyšuj hlas. Neproklínej. Nezpůsobuj problémy. Nezapřičiňuj pláč. Uklidňuj a projevuj dobrotu.

5.

Odpouštěj všem a vše. Nepřechovávej v srdci hněv. Vždy podej ruku ke smíření první.

6.

Čiň vždy dobře bližnímu. Každému čiň dobro tak, jak chceš, aby ho druzí činili tobě. Nepřemýšlej o tom, co má někdo udělat pro tebe, ale o tom, co máš ty udělat pro někoho.

7.

Aktivně pomáhej v utrpení. Ochoťně přispěj útechou, radou, pomocí, srdcem.

8.

Pracuj poctivě, protože plody tvé práce používají druzí, jako i ty používáš plody jejich práce.

9.

Zapoj se do života společnosti. Otevři se chudým a nemocným. Poděl se o hmotná i duchovní dobra. Snaž se vidět potřebné kolem sebe.

10.

Modli se za všechny, dokonce i za nepřátele.

kardinál Stefan Wyszyński

Náš tip: Na www.milujte.se je i fulltextové vyhledávání ve všech číslech časopisu!

Všechna dosud vyšlá čísla časopisu *Milujte se!* najdete v on-line archivu na www.milujte.se v PDF formátu.

Časopis *Milujte se!* je koncipován tak, aby jeho obsah neztrácel ani po několika letech zajímavost a aktuálnost. Nedá se proto mluvit o nových a starých číslech – jen o číslech, která jsou ještě k dispozici v papírové podobě, a o číslech, která jsou již k dispozici pouze v elektronické podobě na internetu – na www.milujte.se. Snažíme se o maximální šíření časopisu. Proto je k dispozici i na internetu. Přesto prosíme: podpořte, prosím, *Milujte se!* – objednejte si jej.

Milujte se!

Římskokatolický farní úřad, Náměstí 20
671 03 Vranov nad Dyjí
e-mail: redakce@milujte.se